

NOVI TAČNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Začenjamo po starem. Ni mnogo sprememb v NT, čeprav želimo časopis in RC še izboljšati. Z vašo pomočjo nam bo uspelo. Pripravljamo tudi nekaj skromnih presenečenj.

Eno je na vrsti že danes. Vsi nas sprašujete, ali bomo izdali v knjižni zbirki ljudsko povest Ciganka. S tiskarno smo se že začeli pogovarjati. In če bomo lahko dosegli primerno ceno, bomo Ciganko izdali. Boste tega veselji?

Imate predlog za novo povest? Ciganke bo kmalu zmanjkalo in radi bi vam pripravili spet nekaj uric dobrega branja.

Vabimo dopisnike in sodelavce — pomagajte nam z oblikovanjem delegatske strani. Če ste morda prezrli rubriko Naš kraj, potem povem, da nam bodo zapisi o naših oddaljenih vaseh, zaselkih in bližnjih krajih zelo dobrodošli...

Danes smo celo stran namenili spet humorju... Zaradi objektivnih vzrokov smo bili nekaj časa brez humorističnih zapisov. Sedaj bodo. In smeja bo tudi več.

Vaš urednik

1975 — KAKO GOSPODARITI

Kako gospodariti? To je vprašanje, ki nam že nekaj mesecev kot Demoklejev meč visi nad glavo in zlasti sedaj, ko vstopamo v novo leto, terja najnatančnejši odgovor. V resolucijo o družbenoekonomski politiki in razvoju SR Slovenije ter neposrednih nalogah v letu 1975 smo med drugim zapisali: Zato bodo ukrepi ekonomske politike kot tudi napori združenega dela samega v letu 1975 usmerjeni predvsem v doseganje dinamične gospodarske rasti in v postopno odpravljanje osnovnih vzrokov nestabilnih gospodarskih gibanj.

Odpravljati vzroke premalo trdnega gospodarjenja ni lahka naloga. Ne za tiste, ki krojijo ekonomsko politiko in ne za tiste, ki jo najbolj občutijo. Že v tej disonanci pa je skrit marsikateri nesporazum in spodrsiljaj. Na primer, samo kot drobna ponazoritev: Čeprav smo slišali že cel kup kritik zaradi neumestnega uvoza, zvezna administracija še naprej dovoljuje uvoz — opeke, svinjine in drugih proizvodov, ki jih je doma dovolj. Kakor hitro obetavno napovedujemo odpravljanje osnovnih vzrokov nestabilnega gospodarstva, bi morali še posebej izpostaviti zahtevo, da je združeno delo osnovni nosilec ekonomske politike. In da v največji možni meri sodeluje pri izgrajevanju ekonomskega sistema v novih ustavnih razmerah, s tem pa tudi krepko zmeša račune vsem, ki so prijatelji »gospodarskega administriranja«.

To je pa seveda le del poti k stabilizaciji gospodarstva.

Pomagajmo si z resolucijo: Leto 1975 bi moralo biti leto vsestranskega varčevanja in racionalnega obnašanja na vseh področjih in na vseh ravneh, predvsem v smeri zmanjševanja stroškov poslovanja.

Tudi na prednovoletni seji komiteja občinske konference ZKS Celje so govorili o varčevanju. Toda ne z besedami, ki so kazale le na osebno varčevanje. Na zmanjševanje osebne porabe. Čeprav je vsak pri sebi najbrž že opravil bilanco družinskega proračuna in ugotovil, da so škarje za porabo že ošje. Potrebna nam je samoupravna, zavestna disciplina na vsakem delovnem in družbenem področju. Nekateri v teh dneh poveljujejo skrite rezerve v odpadnih surovinah. Prav. A najbrž je največja rezerva, največja možnost za trdnjše gospodarjenje v zmanjševanju vseh stroškov poslovanja, v boljšem in učinkovitejšem delu. V resolucijskem jeziku bi rekli »več in kvalitetneje proizvajati in uživati«.

V domačem, preprostem pa bi v besedi — manjši stroški poslovanja — videli čisto jasne naloge: Boljše izkoriščati vse zmogljivosti. Povečati storilnost. Zmanjšati porabo reprodukcijskega materiala in surovin. Več delati v delovnem času. Biti bolj delovno in samoupravno disciplinirani.

Vse to je lažje reči kot narediti. Ko so v decembru v Kovaški industriji Zreče povišali norme, je skorajda prišlo do nesporazumov. Toda delavci so končno, na osnovi statistike, spoznali, da ob večji zaposlenosti v resnici manj proizvedejo in da to ne gre vstric s povečanimi osebnimi dohodki. Kaj storiti? Odgovor je na dlani. Primer z zaposlovanjem je sploh značilen za slovenske in še posebej za razmere na celjskem območju. Stopnja zaposlovanja je večja kot rast storilnosti. Ali ni to nekaj narobe? Ne gre za preprosto formulo — več delati, več proizvajati, imeti višje norme in enako zaslužiti.

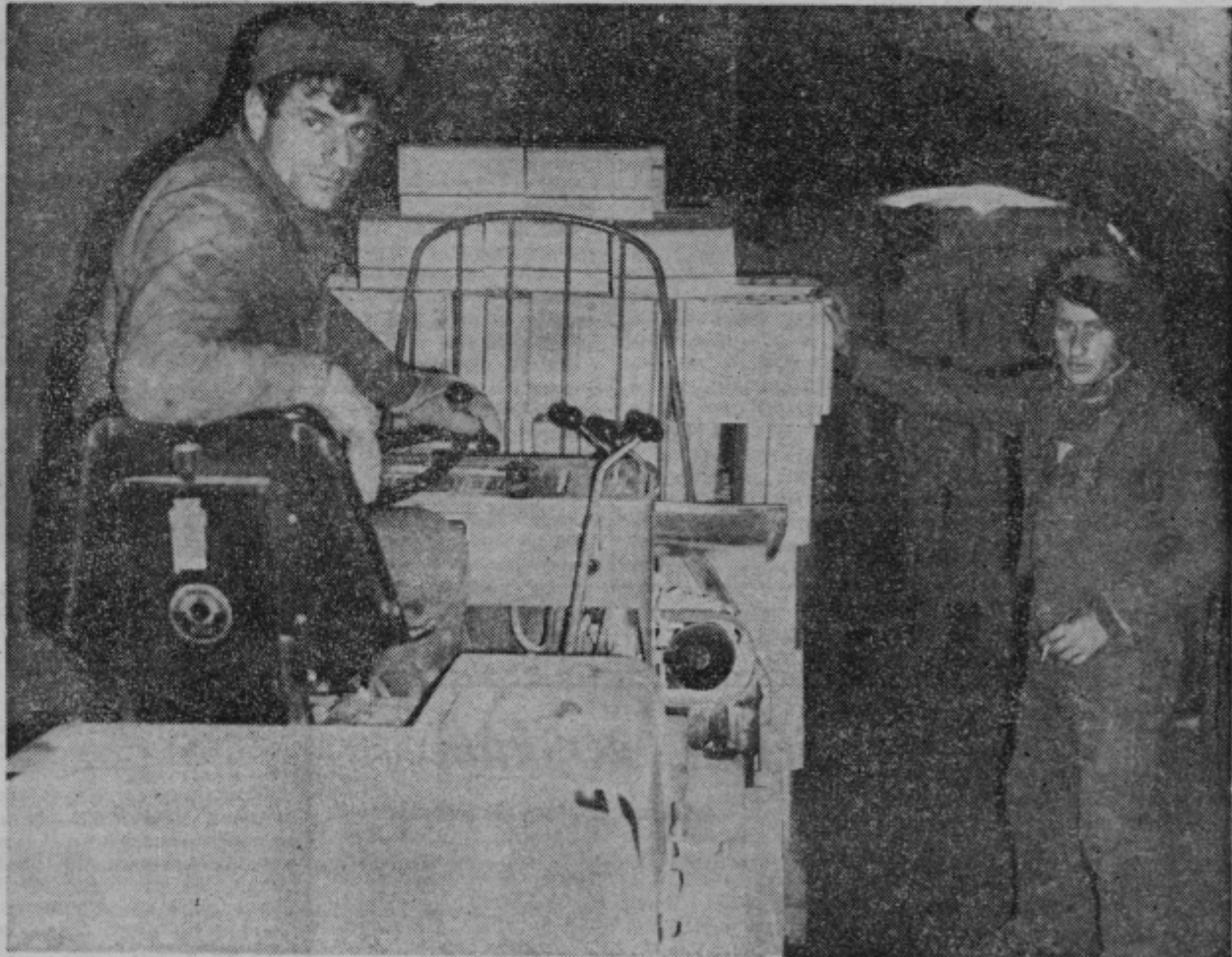
Gre za več. Gre za to, da vsak v svoji sredini, vsak pred svojimi pragom pomete. Sprejeti moramo stabilizacijske in protiinflacijske načrte. Ne samo v gospodarstvu. Tudi v družbenih dejavnostih. Nato pa v vsakem delovnem naporu ugotoviti, ali smo storili vse za najboljše, za najbolj trdno gospodarjenje. Ko bomo načrte pregledovali, pa s prstom pokažimo na tiste, ki so se spet izmaknili tej naši nelahki poti do trdnjše gospodarstva, brez tako velike inflacije in brez grozečih napadov nelikvidnosti.

JOZE VOLFAND

TIM — 3 OSKARJI

Komaj pred letom je nova tovarna TIM v Rečici pri Laškem začela s proizvodnjo embalaže iz stiropora. Po enem letu proizvodnje, uvajanja asortimenta in osvajanju tržišča že ima kolektiv laskava priznanja: tri jugoslovanske oskarje za embalažo. Enega so dobili za embalažo, v kateri pošiljajo na tržišče priznane male električne boljčerje TIKI. Drugi oskar jim je pripadel za embalažo, v kateri AERO Celje razpošilja tube z barvo za razmnoževalne stroje, tretjega pa so si prislužili s transportno embalažo za male TV ekrane MINIRAMA.

Tovarne, ki proizvajajo izdelke iz stiropora, so v svetu zašle v resne težave zaradi tega, ker se močno odraža naftna kriza. Dobro poslujejo le tiste tovarne, ki proizvajajo tudi embalažo, med njimi TIM v Laškem.

Posnetek je bil narejen pred pečjo v opekarni Ljubečna — Duga Šaban iz Prištine je vlagalec v peč — svoje delo opravlja z viličarjem in je že 7 let zaposlen v »Opekarnah Ljubečna«, njegov pomočnik pa je Mustafa Kualić iz Prnjavora in je že 3 leta na tem delovnem mestu. Čeprav ni videti plamena, je pred pečjo, v njenem hodniku, presneto vroče — toda oba pravita, da sta se tega dela navadila in ga rada opravljata.

Foto: Drago Medved

PUSTNI KARNEVAL

BO?
NE BO?
BO?

Prosvetno društvo Zarja iz Trnovelj je v posebnem sporočilu družbenim organizacijam, turističnim in gostinskim kolektivom, celjski skupščini in še mnogim drugim objavilo sklep, da letos ne bo celjskega pustnega karnevala. Ni denarja, ni razumevanja, ni podpore, čeprav je mnogo dobre volje in navdušenja.

Pismo odmeva. O njem je govoril tudi celjski politični vrh in se zavzel, da Celjani letos ne bi ostali brez pustnega karnevala. V prihodnjih dneh bo na občinski konferenci SZDL pogovor s predstavniki prosvetnega društva iz Trnovelj, z zainteresiranimi organizacijami in turistično zvezo. Kako malo sodelovanja in dobre volje bi bilo potrebno s strani Šol (lani so otroci pripravili čudovite maske!), kolektivov in gostinskih ter turističnih delovnih organizacij, pa bi bil lahko celjski pustni karneval letos še lepši.

Če karnevala ne bo, to ne bo neuspeh Zarje. Pač pa predvsem gostincev in turističnih delavcev, ki v teh resnih časih ne bi smeli pozabiti na Pusta, na tradicijo in dobro voljo.

Naj živi karneval!

CELJE: RAZSTAVA O SODSTVU

Okrožno sodišče v Celju prireja razstavo pod naslovom »30-letnica sodstva v Sloveniji«, in sicer v Muzeju revolucije v Celju. Razstavo so odprli 8. januarja, odprta pa bo vse do 17. januarja.

Septembra leta 1944 je bil izdan odlok SNOS-a o ustanovitvi sodstva na osvobojenem ozemlju. V spomin na to obletnico je bila leta 1974 v Ljubljani odprta razstava, ki je letos prenešana v Celje. Organiziralo jo je Slovensko sodniško društvo v Ljubljani s sodelovanjem Muzeja revolucije v Ljubljani.

M. P.

SINDIKAT

ČEMU OBČNI ZBORI?

Do konca meseca bodo imeli v vseh osnovnih organizacijah v Sloveniji občne zборе. Potrebni predvsem zato, ker se je v minulem letu v sindikatih toliko spremenilo, dogradilo, na novo organiziralo in izboljšalo, da je na občnih zborih vse to resnično potrebno »zapečatiti«. Ne gre torej le za volitve novih vodstev v sindikalnih organizacijah. Gre za velike vsebinske premike. Predvsem vzbujajo pozornost zahteve po ustanovitvi sindikalnih skupin. Te morajo ustanoviti v vseh osnovnih organizacijah sindikata. Šteje bodo od pet do 25 članov, med seboj pa jih bo povezovalo podobno delo, delovno okolje, izmene itd. Te sindikalne skupine naj bi postale baza, v kateri se sindikalno delo odvija. Vsaka sindikalna skupina bo deležila po enega delegata v izvršilni odbor osnovne sindikalne organizacije, v katerem bodo torej pokriti interesi vseh delovnih skupin, poklicev, skratka, vsega sindikalnega članstva.

Občni zbori bodo potrdili tudi ustreznost nove sindikalne organiziranosti, sprejeli letni delovni načrt, nova pravila delovanja svoje organizacije in izvolili nova vodstva. Zlasti tu bo treba biti pozoren. Kadrovskim pripravam morajo v sindikalnih organizacijah še posebej gledati na obsežno delo, ki po republiških in zveznem kongresu čaka sindikate, posvetiti veliko pozornosti. Ne rabimo namreč vodstev na papirju. Sindikat potrebuje aktiviste, ki bodo vnesli v sindikalno delo več živahnosti in s tem še bolj opredelili razredno vlogo najmožnejše organizacije delavskega razreda. Da te naloge ne bo pretežko uresničiti, jamči že delegatska osnova novih izvršilnih organov osnovnih organizacij.

B. S.

SMARJE

BENO BOŽIČEK ODSTOPIL

Predsednik Izvršnega sveta skupščine občine Smarje pri Jelšah Beno Božiček je pred dnevi izjavil, da bo odstopil nepreklicno. Kot vzrok odstopa je navedel bolezenske razloge.

Beno Božiček bo po predvidevanjih predstavnikov občinske skupščine ostal na dosedanem položaju še do 15. januarja, ko naj bi ga zamenjal njegov namestnik. Kdo bo to, zaenkrat še ni znano.

-mst-

OBMOČJE

DELO, SREDSTVA, ZNANJE

Petnajst organizacij združenega dela podpisalo samoupravni sporazum o združitvi v SOZD kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva — Vrata odprta še drugim od blizu in daleč, predvsem pa gostinskim delovnim organizacijam

Napis »V združevanju dela, sredstev in znanja je moč samoupravljanja«, ki je kralj Tehnomercatorjevo dvorano — prostor podpisa samoupravnega sporazuma — je pomenil tudi moto največjega povezovanja v celjski regiji v preteklem letu.

Petnajst organizacij združenega dela: CENTER Celje, DRAVINJSKI DOM Slovenske Konjice, HMEZAD Zalec, JELŠA Smarje, KMETIJSKI KOMBINAT Šentjur, KMETIJSKA ZADRUGA Laško, KMETIJSKA ZADRUGA Slovenske Konjice, MERX Celje, MODA Celje, SPLOŠNO TRGOVSKO PODJETJE Radeče, SAVINJA Mozirje, SAVINJSKI MAGAZIN Zalec, TRGOVSKO PODJETJE Sevnica, TEHNOMERCATOR Celje in TKANINA Celje je podpisalo 30. decembra samoupravni sporazum o združitvi v sestavljeno organizacijo združenega dela ZDRUŽENE DELOVNE ORGANIZACIJE KMETIJSTVA, INDUSTRIJE, TRGOVINE IN GOSTINSTVA CELJE.

Svečanosti ob podpisu so se udeležili Zvone Dragan, podpredsednik IS SRS, Milovan Zidar, sekretar za kmetijstvo SRS, Janez Zahrastnik, sekretar medobčinskega sveta ZK Celje, predstavnik družbenopolitičnega življenja posameznih občin in seveda predstavniki delovnih organizacij — podpisnic sporazuma.

Stanko Selšek, direktor Tehnomercatorja:

»Pobudo, ki so jo dale družbenopolitične organizacije, smo delavci osvojili. Ogromno je delo, ki je bilo vloženo v pripravo za formiranje SOZD in moram poudariti, da tovariši, ki so pripravljali ta izredno dodelan dokument, niso nikdar postavljali vprašanja, ko je bilo potrebno delati ves dan. Bistvenega pomena je, da smo pri organizaciji SOZD v velik meri upoštevali potrebnika, ki bo lahko preko svojih svetov, s predlogi in mnenji, pomembno vplival na kreiranje poslovne politike. Zavedamo se, da je ma-

lim delovnim organizacijam štet čas in to kar danes ustanavljamo mi, je dober primer pomembnega povezovanja.»

Janez Zahrastnik:

»Po intenzivnem večmesečnem delu je danes prišlo do pomembnega dejanja — podpisa samoupravnega sporazuma. Vaša SOZD ima še poseben pomen zaradi vertikalne povezave od proizvodnje do potrošnika. To je izraz volje in odnosa, da uresničimo ustavno določila. Ne gre za zlepljenko na papirju, temveč za novo kvaliteto, ki bo veliko pomenila za nadaljnji razvoj. Iskrena zahvala vsem, ki ste sodelovali v strokovnih in političnih pripravah.»

Ime za novo SOZD, ki združuje štiri pomembna področja: kmetijstvo, industrijo, trgovino in gostinstvo, še ni izbrano. Določil ga bodo na osnovi javnega razpisa. SOZD bo vodil kolektivni poslovodni organ na čelu s predsednikom, ki bo voljen samo za leto dni. Upravni prostori bodo v Celju.

Pomembno je, da so vsi predstavniki TOZD tvorno in aktivno sodelovali pri oblikovanju samoupravnega sporazuma, ki je izredno dobro pripravljen. Vse OZD so na zborih zaposlenih potrdile podpis samoupravnega sporazuma, zavedajoč se številnih možnosti za nadaljnji razvoj, ki bodo v okviru SOZD veliko bolj izrazite.

kot so bile za posamezno OZD do sedaj.

Vrata SOZD po ponedeljkovem podpisu nikakor niso zaprta. Že ta mesec se bodo pričeli pogovori s predstavniki gostinskih delovnih organizacij, saj je to področje še slabo zastopano v SOZD in tudi gostinstvo celjske regije bi potrebovalo povezanost v močni in trdni organizaciji. Dalje so tu še pogovori s kombinatom iz Apatina, ki pa jih zaradi pomanjkanja časa ni bilo mogoče uresničiti v decembru. Tako je pred SOZD še vrsta novih nalog glede vključevanja, predvsem pa glede oživiljanja zastavljenih ciljev, ki so bili vodilo združevanja.

M. Seničar

CELJE: PROGRAM

Predsedstvo celjske občinske skupščine predvideva, da bo skupščina do junija vsaj petkrat zasedala. V januarju bo razpravljala med drugim o predlogu resolucije o družbenoekonomski politiki in razvoju občine Celje v letu 1975, v marcu o gospodarskih gibanjih in o sistemu financiranja krajevnih skupnosti, v aprilu pa tudi o inovacijski dejavnosti v organizacijah združenega dela. V maju bo ena izmed točk dnevnega reda problematika skrbstva ostarelih, v juniju pa učinkovitost investicijskih naložb v občini. Predsedstvo predvideva, da bo morala občinska skupščina na petih sejah obravnavati 58 točk dnevnega reda.

DRUGO MINUTO ČEZ POLNOČ

DEKLICA MARTINA

Med tistimi, ki se letošnjo novoletno noč niso veselili, pa tudi počivali niso, so bili zanesljivo naslednji štirje: dr. Jože Barič, dr. Jože Meško, babica Greta Knez in 35-letna Egidija Plevnač iz okolice Radeč. Slednjo so malo pred polnočjo pripelja-

li v porodniško sobo celjske ginekologije in dve minuti čez polnoč se je rodila temnolasa deklica, najbrž prva po novoletno noč v Sloveniji, na celjskem območju pa prav gotovo.

Egidiji Plevnač so seveda najprej za srečen porod in

srečno novo leto čestitali babica in oba zdravnik, s svojim vekanjem pa seveda tudi mala Martina. Tako je namreč prvi letošnji živi štruček, ime. Zjutraj ko je srečna mama dobila svoje malo Martino prvič k prsim, so ji izročili rože, darilo bolnišnice: opremo za dojenčka, kot vsako leto pa je bila tu hranilna knjižica s 500 dinarji, ki jih za vsakega prvega rojenca v letu podari celjska občinska skupščina.

Plevnačevi so kmetje in Martina je četrti otrok, medtem ko je eden kmalu po rojstvu umrl. Tudi najstarejši sin je Martin, tako kot oče. Plevnačevi so kooperanti laške kmetijske zadruge in kot je zatrjevala srečna mamica, jih ne skrbi, kako bodo svoj drobiž vzgojili in spravili do vrha.

Sploh je bila novoletna noč za dežurno ekipo celjske porodnišnice v delovnem vzdušju, saj se je to noč rodilo precej otrok, vendar pa lanskoletni niso dobiteli številke predlanskega leta. Za okoli deset porodov je bilo lani manj kot predlani, pa vendar tudi sedaj čez 2.800. Slovenci se vztrajno približujemo dvamilijontemu sonarodnjaku.

ROGAŠKA SLATINA — USPEL INŽENIRING

Inženiring Kovinotehne je presenetil. Nenehna rast Steklarne Boris Kidrič. Od gumbov do svetilk, takšna je razvojna pot TOZD Steklarna v Slovenski Bistrici.

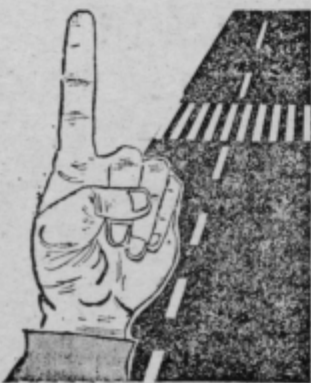
V Slovenski Bistrici so v sredo dokončali nov obrat steklarne, za katerega je izdelal načrte celjski industrijski biro, gradbena dela je opravil mariborski Gradis, celoten inženiring pa je prevzela celjska Kovinotehna in ga, po besedah predstavnikov rogaške steklarne, tudi nadvse solidno izpeljala. Kovinotehna je bila v tem primeru koordinator med investitorjem, izvajalcem in projektantom ter dobavitelj kompletne opreme. Ko že omenjamo inženiring, potem lahko povemo, da se je doslej Kovinotehna že angažirala na tovrsten način pri opremljanju kovaškega obrata steklarne, TE Šoštenj IV. Aero ter Djuro Sala; v Krškem zanimivo je tudi to, da se je Steklarna Boris Kidrič iz Rogoške Slatine kljub mnogim novim gradnjam in izpopolnitvam lani prvič odločila za sistem inženiringa. To je hkrati tudi pomembno zblizanje trgovine z industrijo.

Steklarne, ki je v sredo odprla novi obrat, raste neprenehoma. Takšen nenehni razvoj pa ji hkrati omogoča, da lanko uspešno pomaga tudi obratom, ki bi sami le težko dosegli kaj več brez pomoči tako renomirane tovarne, kot je rogaška steklarne. Bistriška tovarna bo lahko dajala zaenkrat 1400 ton stekla letno, ko pa bo doela končana še druga faza, bo iz nje prišlo predvidoma okoli 2000 ton stekla. Celotna investicija je stekla ob pomoči banke, tako da te steklarne sama morala prispevati 64 odst. vseh sredstev, kar je brez dvoma precejšnja obremenitev.

Gradnja je potekala etapno, torej tako, da so omogočili nemoteno obratovanje obstoječega obrata, z novim obratom pa so se bistveno izboljšale delovne razmere. Delavci so dobili ustrežnejše prostore, uvedena pa je tudi nova tehnologija. Pomembno je tudi, da bo z novo tehnologijo odpravljeno onesnaževanje okolice.

Prva faza je torej tehnološko zaključena celota, z njo pa bodo bistriški steklarji ob pomoči matične tovarne v Rogoški znatno razbremenjeni.

MILENKO STRASEK

ŽALEC

MOŽNOSTI ZA TOZD

Préd meseci so posebne delovne skupine, ki jih je imenoval izvršni svet skupščine občine Zalec, obiskale 47 organizacij združenega dela in delovnih skupnosti, ter tu opravile na osnovi vnaprej izdelanega enotnega

vprašalnika, posebne pogovore s predstavniki OZD. Vprašalnik je zahteval odgovore o razmerah gospodarjenja, o doseženi stopnji samoupravnih odnosov, kadrovske in stanovanjski problematiki in podobnem.

Rezultat opravljenih pogovorov je obsežna analiza stanja v 30 gospodarskih in 17 organizacijah s področja družbenih služb.

Največ pozornosti analiza seveda namenja gospodarskim organizacijam. Tu ima, na primer, le sedem organizacij že izdelane srednjeročne programe razvoja, 8 pa antiinflacijske in stabilizacijske programe. Če vemo, da je minilo že nekaj mesecev, kar je občinska skupščina sprejela srednje in dolgoročni program razvoja občine, nas čudi, da programov nima več OZD. Enako velja za antiinflacijske in stabilizacijske programe, saj že celo leto opozarjajo na nujnost organiziranega boja proti naraščajoči inflaciji.

Poseben problem v žalskih OZD so osebni dohodki, ki marsikje še zaostajajo. Vendar stalno naraščajo, v večini primerov tudi skladno z produktivnostjo. Povezan s tem je problem kadrov, ki je v občini izjemno težak. Delavcev povsod primanjkuje, izredno visoka je fluktuacija, na razpise študentskih nalog pa se ne javlja dovolj kandidatov. Ena od stalnih nalog v gospodarstvu žalske občine so po občinskih načrtih povezovanja. Razprav o tem je mnogo, sedadov pa vsaj zaenkrat manj.

Res je, da je razvito poslovno tehnično sodelovanje, vendar vse bolj stopa v ospredje tudi želja po povezovanju v velike in močne sestavljene organizacije združenega dela. Kar 10 OZD iz žalske občine tako načrtuje povezavo v SOZD. Žal se še vedno premalo čuti težnje po vertikalnih integracijah in integracijah, ki bi, bodisi presegle občinske meje, bodisi presegle golo komercialno povezanost.

Samoupravna organiziranost v OZD se popravlja. Vse večjo vlogo imajo zbori delavcev kot oblika najširšega samoupravljanja. Velik premik pomeni delegatski sistem, ki pa se srečuje z začetnimi težavami. Nastaja namreč kratak stik med delegacijo in njeno volilno bazo, na kar delavci opozarjajo. To vnovič opozarja na to, kako zelo potrebujejo vsi delavci sveže informacije. Pri ustanavljanju TOZD v občini še zdaleč niso izrpane vse možnosti, saj imajo več TOZD le dve OZD v občini, pet pa je TOZD s sedežem zunaj občine.

Posebno poglavje je brez dvoma delavska kontrola. Ta je še nerazvita, marsikje se še vedno sprašujejo, kje je njeno mesto in kakšne so naloge. Splošna značilnost pa je, da delavska kontrola bolje deluje tam, kjer je samoupravljanje razvito in ni ovir.

To je le nekaj osnovnih ugotovitev in misli iz analize stanja v gospodarskih organizacijah. Vendar že te osnovne misli ponujajo rešitve. Te so v analizi nani-

zali v 22 točkah, ki so izredno konkretne. Zajemajo celotno stanje v gospodarstvu občine in gradijo na osnovi srednjeročnega programa razvoja občine, stabilizacijskih ukrepov ter sklepanje zadnjih sej predsedstva ZKJ in ZKS o gospodarski politiki in stabilizaciji. Poudarjajo zlasti skrb za boljšo organizacijo dela, disciplino, boljše izrabo delovnega časa, uvedbo boljše tehnologije, rast produktivnosti dela, rentabilnosti in akumulativnosti, boljše kakovost proizvodov in storitev itd.

V Tekstilni tovarni Prebold, Savinjskem magazinu, Sigmni, Montani, Juteksu, Zarji, Gradnji, MIK in Tovarni nogavic Polzela morajo vnovič izdelati analize o razmerah za ustanovitev več TOZD.

Kadrovsko politiko je treba še nadalje reševati sistemsko, podpirati vse oblike izobraževanja in izvajati določila dogovora o kadrovske politiki. Poživiti je treba delo organov delavske kontrole, vse samoupravne akte pa je treba čimprej uskladiti z novo ustavo.

Poudarjen je tudi pomen obveščanja, vso skrb pa morajo v OZD posvetiti še izdelavi antiinflacijskih programov ter izdelavi programov svojega razvoja.

Analiza, ki so jo izdelali v žalski občini, ima močno uporabno vrednost in bo nedvomno v veliko pomoč organizacijam združenega dela pri razvijanju tako gospodarjenja kot tudi dosežene stopnje samoupravnih odnosov.

Branko Stamejčič

CELJE

OKOLJE JE NA VRSTI

Okolica Doma upoko-jencev v Celju je ostala do danes neurejena, zato je njihova letošnja prva skrb ureditev okolja. Nekaj sprehajalnih poti so že uredili, vendar to ni dovolj, ker stanovalci v Domu upokojencev potrebujejo tudi počivališča in trate. In temu, zdaj že prepotrebemu redu, ki naj bi letoš zavladał okoli doma, so namenili 20 milijonov starih dinarjev. Na upravi upajo, da bo sredstev za ureditev okolja dovolj, čeprav še danes točno ne vedo, koliko jih bo ureditev stala. Največji strošek bo vsekakor predstavljal povratni ventil, ki ga je potrebno namestiti v domu zaradi morebitnih poplav, ki bi jih povzročila Savinja. Nabava tega varnostnega ventila je nujna, je pa vračunana v strošek za ureditev okolja v Domu upokojencev v Celju. Z. S.

VOJAŠKE ŠOLE IN SPOMINI

POT DO BEOGRADA!

Te dni je zvezni sekretariat za ljudsko obrambo tako kot vsako leto, razpisal natečaj za sprejem mladih delavskih in kmečkih sinov, učencev osnovnih šol, v vojaške gimnazije in vojaške srednje šole. Razpis me je spodbudil, da sem se spomnil dogodka izpred 30 let. Pred 30. leti, decembra 1944. leta, smo se zbrali pri glavnem štabu NOV in POS mladi borci, komandirji, komisarji, kurirji, obveščevalci in drugi iz slovenskih brigad, TV kurirskih postaj, krajevnih in okrožnih odborov OF z namenom, da se napotimo v osvobodjeni Beograd, v komaj ustanovljeno vojaško akademijo. 82 nas je bilo zbranih.

To je bila velika čast za nas, mlade borce, saj so poveljstva brigad in terenska vodstva OF določala le najboljše. Večina nas je bilo prekaljenih borcev. Za seboj smo imeli do 3 leta hudih preizkušenj in borb z okupatorjem in domačimi izdajalci. To je bila prva slovenska generacija, ki se je zavestno opredelila za vojaški poklic, zavedajoč se pomembnosti starejših vojaških vojakov v JLA, ki je bila in je stebro obrambe naše samoupravne socialistične skupnosti.

Slovo od soborcev je bilo težko. Še zlasti zato, ker smo se zavedali, da okupatorju in njegovim somišljenikom pojemajo moči ter da bomo z odhodom prikrajsani za doživetje ob osvoboditvi naše domovine. Kljub takim občutkom smo se 6.

januarja 1945. leta podali na pot. Pot nas je vodila preko Zumberaka, Korduna, Moslavine, Slavonije, pri Virovitici čez Dravo na Madžarsko, (izogniti smo se morali namreč sremski fronti) in preko Subotice dalje proti Beogradu. Na vsej preko 1000 km dolgi poti sta nas spretno vodila pokojni general-major Jože NAGODE in Ludvik ZUPANC-Ivo, oba spomeničarja in izkušena borca. Na poti je bilo po taktični NDH silno nevarno, saj je bilo potrebno prečkati več komunikacij in drugih naravnih ovir, ki so jih ustaši in domobranci budno nadzorovali. Mednje sodijo: proga in cesta Zagreb—Reka, proga in cesta Zagreb—Beograd, Sava in druge manj pomembne poti in reke. Le hrvatskim partizanom — terencem in prebivalcem teh krajev gre hvale, da smo tako uspešno prebrodili vse ovire. Večkrat smo med potjo iz zavetja opazovali ustaške in domobranske patrulje, vendar se z njimi nismo smeli spopasti. Čeprav je marsikomu že tical prst na sprožilcu puške ali brzostrelke, sprožiti ni smel. Doseči smo morali cilj, ki nam ga je postavilo vodstvo: Prebiti se do Beograda. Omenim naj še to, da so nas krajani Hrvatske izredno ljubezljivo in toplo sprejemali, nam odstopali prostor v hiši, skrbeli za prehrano in počitek. Tudi po madžarskih vaseh in mestih smo bili nadvse prijazno sprejeti.

Tako je kolona 82 sloven-

skih fantov, borcev, prispela 10. februarja 1945. leta, po 34 dneh naporne hoje, v svobodno jugoslovansko prestolnico Beograd.

Da, mladi tovariši, tako je bilo pred 30. leti, ko je prva slovenska generacija mladih fantov, prekaljenih v borbi, stopila v vojaško akademijo. Sedaj je čisto drugače. Mladi gredo v vojaške šole in akademije iz šolskih klopi, izza strojev in delovnih in drugih organizacijah, kmetij ter drugih poklicev, takrat pa smo šli iz borbenih položajev, neposredno iz borbe.

Danes, ob 30-letnici pohoda slovenskih fantov v vojaško akademijo, pričenjamo akcijo za pridobitev mladih za vojaške šole in poklice. Trenutno je v razpisu natečaj za sprejem mladih za dijake:

— letalske gimnazije »Maršal Titov« v Mostarju

— vojaške gimnazije »Bratstvo in edinstvo« v Beogradu

— vojaške gimnazije »Ivo-Lola Ribar« v Zagrebu

— vojaške gimnazije »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani

— srednje vojaške šole kopenske vojske v Sarajevu

— tehniške srednje vojaške šole kopenske vojske v Zagrebu

— letalskotehniške srednje vojaške šole v Rajlovcu pri Sarajevu

— mornariškotehniške srednje vojaške šole v Splitu

— ekonomske srednje vojaške šole v Sarajevu

— zdravstvene srednje vojaške šole v Novem Sadu.

Dijaki po uspešno končani vojaški gimnaziji nadaljujejo šolanje na ustrezni vojaški akademiji. Gojenci srednjih vojaških šol pa po končanem šolanju dobijo naziv diplomirane tehnika stroke, za katero so se šolali in nastopili službo v enotah in ustanovah oboroženih sil SFRJ.

V veljavi je do preklica natečaj za podelitev štipendij študentom višjih, visokih in srednjih šol. Natečajji za vojaške akademije bodo objavljeni pozneje.

Ob tem jubileju vabimo mlade, da sledijo vzoru tovarišev, ki so se pred 30. leti in pozneje odločali za vojaški poklic in se odločijo za eno od navedenih šol. Izbrani je velika. Pogoji šolanja in druge oblike družbenih dejavnosti so zelo dobri

Potrebne informacije dajejo vse šole, služba za usmerjanje v poklic pri SIS za zaposlovanje in občinski upravni organ za ljudsko obrambo občine Celje.

AVGUST JAKŠE

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ JANKO CESAR, direktor TOZD avtobusni promet

Vedno več pritožb nam pošiljajo občani o tem, da na nekaterih avtobusih smejo potniki tudi stati, na drugih pa so stojišča prepovedana. Zeli-mo odgovor, zakaj različni postopki med avtobusnimi podjetji in celo znotraj vašega, ko na vseh avtobusnih progah ni enako?!

Drugo vprašanje pa je: Če naj obdržim omejenost

le na število sedežev, zakaj voznihi redov in režima ne uredite tako, da bi avtobusov ne zasedli tisti, ki izstopajo že kilometer ali dva od začetne postaje, oni pa, ki gredo do konca, navadno ostanejo, pogosto brez vsake možnosti prevoza, če gre za proge, kjer avtobusi redko vozijo?!

Novinar Jure Krašovec

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

TOVARIŠ MILAN BOŽIČ

V »Novem tedniku« ste mi postavili nekaj vprašanj o gradnji objektov za družbeno prehrano v Celju, zlasti pa želite vedeti, kaj je za napovedano gradnjo samopostrežne restavracije ob celjski tržnici.

Pravilno ugotavljate, da se je pred leti za gradnjo samopostrežne restavracije ob tržnici potegoval Kmetijski kombinat Hme-zad. V ta namen je prišlo tudi do odločitve, da se gaberska samopostrežna restavracija pripoji h kombinatu in postane skupaj z ostalimi živilskopredelovalnimi obrati, zlasti v sodelovanju z »Mes-ninami«, zarodek prihodnje, širše aktivnosti na področju družbene prehrane. Sklad za urejanje mestnih zemljišč je za podarjanje zgradb in pripravo zemljišča vložil blizu 3 milijone din, vendar kljub prvotnim vsestranskim ambicijam do gradnje ni prišlo, brzokone zaradi pomanjkanja investicijskega denarja.

Brez dvoma je dokazana potreba za gradnjo samopostrežne restavracije v ožjem mestnem območju s približno kapaciteto 200 sedežev. Lokacija za tovrstno restavracijo je lahko tudi, na primer, na nezazidanih zemljiščih, ki so jih odkupila ljubljanska trgovaška podjetja, še primernejša pa bi bila izgradnja restavracije v kombinaciji z večjo živilsko trgovino, ki jo Celje izredno potrebuje.

Vse kaže, da je z združitvijo gostinskih kolektivov v enotno gostinsko organizacijo podana realna možnost, da pride do uresničitve predlagane zamisli, zlasti ker so gostinski delavci že v postopku združevanja večkrat izrazili velik poslovni interes za izgradnjo samopostrežne restavracije.

RISTO GAJSEK načelnik oddelka za gospodarstvo in družbene službe pri skupščini občine Celje

OBMOČJE TUDI O CELODNEVNI ŠOLI

Komisija za družbenopolitična in idejna vprašanja prosvete, znanosti, kulture ter za idejnopolitično usposabljanje komunistov pri medobčinskem svetu ZKS Celje je sprejela delovni program do junija tega leta. Med zahtevnimi obveznostmi moramo omeniti zlasti razprave o idejnopolitični usmerjenosti programov regionalnih kulturnih ustanov-gledališča, Zgodovinskega arhiva, Pokrajinskega muzeja, Muzeja NOB. Studijske knjižnice in drugih. Komisija bo preučila možnosti za ustanovitev regijskega predavateljskega aktiva in medobčinskega marksistične-

ga centra, občinskim komitejem ZK pa bo pomagala pri usmerjanju učencev v učiteljski poklic. Boljše kadriranje mladih na pedagoško gimnazijo in akademijo je zaradi vse večjega deficita učiteljskega kadra neposredna naloga ZK.

Na osnovi poročila Zavoda za šolstvo bo komisija ponovno obravnavala tudi program uresničevanja celodnevne šole na našem območju. Pri tem pa bo analizirala prve rezultate dela na tistih osnovnih šolah, ki bodo v letošnjem šolskem letu že poskusile z izvedbo programa celodnevne šole.

AKTIVNOST ŽENSK

Aktiv za družbeno aktivnost žensk pri SZDL Dolgo polje, kateremu predseduje upokojena učiteljica Boža Svetek, je ponovno pričel z delom. Svojo dejavnost je osredotočil v ročnodelstvem krožku, kjer se zbirajo žene Dolgega polja vsak terek ob peti uri, kjer poklepetajo o dnevnih in svetovnih dogodkih, vmes pa pletejo ali šivajo. Krožek šteje od 15 do 20 članic in je za svojo aktivnost dobil ob Dnevu republike od KS Dolgo polje diplomo za požrtvovalno delo in denarno nagrado 800 dinarjev. Žene so sklenile, da bodo dobile znesek porabile za strokovno izpopolnitev, ker bodo povabile v svojo sredo učiteljico ročnih del Neli Nikelsbacherjevo. Zelo radi pa bi videli v svoji sredi mlade aktivne članice, zato nameravajo sprožiti pobudo v mladinski organizaciji. Z. S.

INTERVJU Z JURETOM POKORNOM

LETO VELIKIH USPEHOV

Kombinat Konus je v minulnem letu zabeležil izredne uspehe. Prvi podatki celo govori, da je bilo to po vojni najuspešnejše leto tega danes nad 2000 članskega kolektiva. Tako je, naprimer, ostanek dohodka kar trikrat večji kot leto poprej. Celotni dohodek je višji za 30%, izredno je porasel izvoz. Vse to ob velikih vlaganjih v novi tovarni, ki bosta pričeli obratovati že letos. Ob teh izrednih uspehih smo za kratek razgovor poprosili generalnega direktorja Konusa Jureta Pokornia.

Kje so vzroki za take rezultate?

»Dosežki so predvsem splet uresničitve cele vrste ukrepov, ki smo jih sprejeli letos kot dopolnilo h gospodarskemu načrtu. V tem akcijskem programu smo si zastavili cilje kot: povečanje storilnosti za 10 odstotkov, znižanje stroškov, povečanje celotnega dohodka ob enakem številu zaposlenih, teko-

če delo pri investicijah itd. V prizadevanjih smo v celoti uspeli, čeprav se slika med temeljnimi organizacijami seveda razlikuje. Kljub dosežkom pa menim, da imamo v kolektivu še veliko neizkoriščenih rezerv. Zlasti večja to za produktivnost. Izboljšanje storilnosti in povečevanje fizičnega obsega proizvodnje bo temeljna naloga v prihodnjem letu, ki bo po vsemu sodeč krizno. Kaže namreč, da bo konjunktura krivulja pri naši panogi dosegla svoj minimum, temu pa se pridružujejo še problemi cen, prodaje, likvidnosti in končno tudi kakovosti. Problem je v tem, da cene surovinam v svetu padajo, kar pomeni pritisk na končne cene izdelkov. Vendar rastejo spremljevalni stroški — energija, anuitete, družbene obveznosti itd. Vse to povzroča izreden pritisk na akumulacijo, ki se bo znižala, če ne bomo ustrezno dvignili proizvodnje in izbo-

ljšali produktivnosti.»

Kakšne pa so značilnosti plana za leto 1975?

»Ustrezno moramo dvigniti celotni dohodek, sanirati tiste TOZD, ki so letos poslovale z izgubo, obdržati enako število zaposlenih, bolj stimulirati delo, zmanjšati investicije, ki se dolgo ne »obrnejo«, povečati izvoz in varčevati na vsakem koraku.

Sočasno nameravamo že februarja močno popraviti osebne dohodke, ki naj bi bili v povprečju blizu 300 starih tisočakov.»

Ali so TOZD opravičile svoj obstoj in kako se je razvoj samoupravljanja odrazil v gospodarskem smislu?

»Nedvomno je dala boljše samoupravna organiziranost svoje rezultate. Delavci v TOZD so bolj čutili svoje naloge kot poprej, ko so se te izgubile v kombinatu. Kljub temu so to šele prvi premiki, s katerimi nisem povsem zadovoljen. TOZD morajo dati še boljše rezultate, predvsem v samoupravnem smislu. Pre pogosto še prihaja do kratkih stikov, nerazumevanja, slabe obveščevalnosti. Vse to pa je zavora za dobre odnose in za hiter razvoj kombinata. Tudi v samoupravljanju imamo še velike rezerve in pričakujem, da jih bomo znali v prihodnjem letu izkoristiti.»

BRANKO STAMEJČIČ

MODA CELJE

DVE NOVI TRGOVINI

Celjsko trgovsko podjetje »Moda«, ki je pred dnevi postalo član SOZD kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva Celje, je lani uspešno gospodarilo, je ugotovil direktor MILAN MEDVEŠEK v razgovoru v prvih dneh tega leta.

Kakšni so rezultati poslovanja v preteklem letu?

»Lani smo poslovali v redu, saj smo desigeli 35 odstotkov nad realizacijo iz leta 1973. Občutno manjši pa je ustvarjeni dohodek, zaradi višjih cen in stroškov ter seveda zamrznjene marže v absolutnem znesku iz 1.1971. Ob tem moram pripomniti, da so izredno porasle zakonske in družbene obveznosti, ki pomenijo za naš precejšen odtok dohodka. Ostanek dohodka je za devet mesecev — končnih rezultatov še ni — za tri odstotke večji kot v enakem obdobju predlani.

Naj poudarim, da smo lani naredili veliko, da bi zaposleni imeli ugodne, delu primerne osebne dohodke. Temu primerna je tudi razdelitev, in sicer 70% v osebne

dohodke in 30% v sklade.

»Delovni čas je bil za delavce v trgovini vedno težaven. Kako pri vas rešujete ta problem?»

»Zavestno smo pričeli s poskusom dveh izmen, s ciljem, da bi dosegli največjo prizadevnost vsakega posameznika in da bi imel vsako čimboljše delovne pogoje glede časa, ki ga prebije na delovnem mestu. Eksperiment bo trajal tri mesece, rezultati pa bodo dali našo dokončno usmeritev. Poslovnim enotam smo dali kompetenco, da same uredijo svoj delovni čas.»

»S katerimi težavami — poleg običajnih za trgovino — ste se lani najpogosteje srečevali?»

»Občutnih težav ni bilo, razen rokov s strani naših dobaviteljev blaga, ki ga na-

Milan Medvešek

ročamo eno sezono prej. Ker ima dobavitelj težave s surovinami in reprodukcijskim materialom, nam ne uspe

poslati zahtevanih količin. Drugo so primerjalne cene! Drogerija dela glede na zaposlenega zelo uspešno, dohodek pa je malenkosten zaradi marže. Pereče je tudi vprašanje potrošniških kreditov. V sezoni, ko bi najbolj potrebovali kredit, nam ga Ljubljanska banka ne odobri v potrebni višini, drugič pa toliko, da ga ne moremo izkoristiti. Mislim, da bi bilo tu potrebno več vsklajevanja.»

»Koliko ste lani vložili v modernizacijo poslovalnice in kakšni so letošnji investicijski načrti?»

»Investicijskih vlaganj lani ni bilo, opravljali smo le tekoče vzdrževanje in obnovili del naših poslovnih enot, da smo zadostili potrebam normalnega poslovanja.

Letos bomo odprli dve novi poslovni enoti. Na Tomšičevem trgu bo prodajalna »Pionir« s 130 m² prodajnega prostora. Specializirana bo za prodajo oblačil mladim od šestega do 14. leta. Odprli bomo še dodatno prodajalnico — prav tako specializirano — pri poslovni enoti »Mladost« v Zidanškovi ulici. Načrtujemo v Manufakturi v Cankarjevi ulici.»

»Kakšno je mesto Mode v SOZD kmetijstva, industrije, trgovine in gostinstva Celje?»

»Takšni kot smo, najprej nismo videli svojega mesta znotraj SOZD. Po poglobljenem študiju pa smo ugotovili, da imamo tudi mi kot Moda svoje in skupne interese, svoje mesto v sestavljeni organizaciji. Vemo, da gre za večjo gospodarsko moč, večjo uspešnost pri razreševanju razvoja trgovine na celjskem območju, enoten nastop in urejanje odnosov znotraj trgovine. Naš interes je v interesu skupnosti tekstila, namreč uspešneje bomo lahko nastopali pred tekstilno industrijo in tudi sodelovali pri kreaciji proizvodnje.»

M. P.

M. Seničar

PO KONGRESU ZSJ

PRAVICE SO NEODTUJLJIVE

Pred nedavnim so se iz Beograda, kjer je bil 7. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije, vrnili tudi vsi delegati iz celjskega območja, ki so bili na kongresu. Danes objavljamo le zapis pogovora z Ivanom Vodlanom, delegatom iz žalske občine, v prihodnjih številkah pa boste lahko prebrali še več razgovorov z delegati.

O tem, kakšno je bilo razpoloženje na kongresu, je Ivan Vodlan povedal:

Kongres jugoslovanskih sindikatov je bil velika manifestacija delovnih ljudi. Tu se je najbolje izpričala enotnost vseh jugoslovanskih narodov, medsebojno razumevanje in enakost interesov delavskega razreda. Skupno smo ugotavljali, da so pravice delavcev, kakor jih predeljuje ustava, neodtujljive. Samoupravni sistem se je globoko vkoreninil v zavest delovnih ljudi. Skupno smo ugotavljali, da za nas ni sprejemljiva nikakršna druga pot. Edina pot za nas je poglobljanje že doseženih samoupravnih odnosov.»

Ivan Vodlan sicer na kongresu ni nameraval razpravljati. Ko pa je videl, da razprav s področja kmetijstva v komisiji za življenjske in delovne razmere, kjer je sodeloval, ni bilo, se je tudi sam prijavil za razpravo.

Zal mi je bilo, ker nihče od 400 delegatov v naši komisiji ni imel namena razpravljati o perečih problemih v kmetijstvu. Zato sem se odločil za razpravo in med drugim opozoril na težavne razmere, v katerih delajo delavci v kmetijski dejavnosti, na delo na prostem, na pogosta poklicna obolenja in problem,

ki se s tem v zvezi poraja. Gre namreč za premeščanje delavcev, ki dolgo delajo recimo s traktorjem, a zaradi bolezni tega ne zmorejo več. Takšne delavce premostimo na lažja delovna mesta, ki pa so, vsaj navadno, slabše ovrednotena. Sindikatu moramo takšne hibe odpraviti.

Delegatom sem spregovoril še o problematiki delovnega staža pri nekaterih poklicih v kmetijstvu. Gre za traktoriste in druge, ki res ne morejo držati na svojih delovnih mestih zahtevanih 10 let. O pomenu, ki ga ima kongres za delo sindikatov, pa je dejal:

Zvezni kongres sindikatov je izzvenel kot neka rezultanta interesov vseh delovnih ljudi Jugoslavije. Ti so se resno zavzeli v delu kongresa, razpravljali in njihove razprave so v sklepih, ki bodo napotek za nadaljnje delo, upoštevali. Sindikalni kongres je bil tako resnično kongres delavcev in kongres delavskega razreda Jugoslavije.»

BRANKO STAMEJČIČ

CELJE: ŽE GRADIJO

Oba objekta, ki ju Celjani financirajo s posebnim družbenim dogovorom, to je tehniški center (s sodelujočo občino) in družbeni center Golovec, že gradijo. Predstavniki celjskega družbenopolitičnega življenja so v decembru obiskali več delovnih kolektivov v občini in se dogovarjali o čim skrbnejši in enotni izvedbi tega pomembnega načrta. Pogovore so imeli v Kovičevem, Zelezarni, Topru, Savinji, Zlatarni, Ingradu, Klimi, Merxu, Emo, Metki, Libeli, Tkanini, Izletniku in drugod. Čeprav imajo delov-

ne organizacije več težav zaradi nestabilnih gospodarskih tokov, so vsepovsod izrazili pripravljenost za solidarno sodelovanje in združevanje sredstev pri gradnji tehniškega centra in družbenega centra Golovec. Zavedajo se pomena obeh objektov za družbeno življenje in razvoj Celja. Izvajalec gradbenih del obeh projektov je Ingrad. Vse torej kaže, da bodo celjska enotnost in solidarnost ter želja po hitrejšem razvoju spet dala bogat sad — objekte, za katere je nedvomno zainteresiran delavec in občan Celja.

REKLI SO:

MILAN AKSENTIJEVIČ, komandant garnizije Celje: »Veseli smo, da je začetek akcije za večje vključevanje mladih Slovencev v vojaške šole rodil prve uspehe. Poglejte, komisiji za pridobivanje mladih za vojaške šole pri Svetu za narodno obrambo v Celju je uspelo, da se je lani odločilo 22 mladincev celjske občine, da bodo letos, po končani osemletki nadaljevali šolanje v vojaških šolah. Z njimi smo že imeli prve razgovore, ki so bili več kot ugodni. V naslednjih mesecih jih bomo tudi povabili v obe celjski vojašnici, kjer bodo ob ogledu in razgovoru s starešinami še podrobneje spoznali naše delo. Popejali jih bomo tudi v Ljubljano in Zagreb. Če bomo tako nadaljevali tudi letos, potem bomo lahko resnično zadovoljni, saj navsezadnje gre za izjemno odgovoren poklic, ki z vsemi nami skupaj pomaga za še večjo varnost domovine.»

TV

ALPOS IN LETO 1975

NALOGE SO ZNANE

Naša tovarna želi v letu 1975 povečati proizvodnjo za skoraj 80%. Pri tem načrtujemo, kar je bistveno za stabilizacijo, da se bo produktivnost dela povečala za 5,3%, kar je v skladu s tem, da smo na manj razvitem področju. Pri tem porastu dohodkov ugotavljamo, da bodo porabljena sredstva hitreje naraščala kot dohodek in da bo ostanek dohodka v absolutnem znesku večji od letošnjega leta. Potemtakem bo zaostajal za rasto celotnega dohodka. Pri tem načrtujemo tudi povečanje osebnega dohodka za približno 20%.

Nov obrat cevarne bo delno že pričel obratovati aprila, kar predstavlja glavno povečanje proizvodnje. Delno povečanje proizvodnje pa bo tudi v proizvodnji standard-

ne opreme.

Pripravljamo stabilizacijski program, ki bo obravnavan na prihodnji seji delavskega sveta. Ne glede na ta program se stabilizacijsko obnašamo že tudi sedaj. To bi lahko rekli tudi zato, ker imamo v naši branži vrednost osnovnih sredstev in delovnih priprav izredno nizko, saj smo po vrednosti na zaposlenega skoraj na zadnjem mestu v Jugoslaviji. Ker se stabilizacijsko obnašamo, se naš kolektiv zadnja leta tudi hitreje in ne-nehno razvija, kar je še posebej pomembno, če povečamo, da smo na manj razvitem območju. Naša naloga je potem popolnoma jasna. Storititi še več za trdno gospodarjenje.

M. P.

M. Seničar

Slovo od partizanske matere

Prav na Silvestrovo smo se poslovili od 98-letne partizanske matere TEREZIJE SKOK, brez dvoma najstarejše občanke OTOKA, pa morda tudi mesta Celja.

Terezija Skok je bila rojena 24. 8. 1877 v Idriji pri Bači. Na Primorskem je preživela svoja otroška in mladostna leta. S soprogom Ferdom si je ustvarila 5 člansko družino. Pred italijanskim okupatorjem je morala z mlado družino zapustiti vse imetje že v začetku I. svetovne vojne in se zateči v Celje, kjer je preživela domala vse svoje življenje. Tudi zadnja vojna vihra ni prizanesla Skokovi mami, saj je kot zavedna in trdna Slovenka bila trn v peti tudi nemškemu fašističnemu okupatorju. Ze junija 1941 je bila internirana v Celju in izseljena v majhno hrvatsko vasico Jasenovaco. Vojna leta je preživela v zelo težkih razmerah. Pozimi 1943 jo je doletela najtežja bolečina, ko je zvedela, da je njen edini sin Ferdo padel v partizanskih bojih kot komandant Cankarjevega Bataljona pri Pleterjih pod Gorjanci, kjer je v gozdovih našel svoj poslednji dom. S to bolečino v srcu je preživela vsa zadnja leta naše NOB in se šele ob svobodi l. 1945 zopet vrnila nazaj v Polzele, od leta 1947 pa je preživljala jesen svojega življenja v Celju. Sončni žarek v njeno mirno življenje je zasijal pred 20-letimi leti, ko je AD Kladivar v spomin na njegovega sina Ferda prvič organiziralo mednarodno atletsko prireditev »SKOKOV MEMORIAL« z nastopom evropskih in svetovnih mojstrov kraljice športov. Vseh zadnjih 20 let je bila častna gostja na vseh teh prireditvah, deležna vse pozornosti nastopajočih športnikov in širše javnosti.

Ob njenem, v 98-tem letu, sklenjenem življenjskem krogu, velja podčrtati, da bo neizbrisen lik preproste, delovne, poštene, predane in zavedne slovenske žene in partizanske matere TEREZIJE SKOK ob obujanju tradicij NOB ostal pričujoč sedanjim in bodočim generacijam, saj je po svojem delu in življenju sodila v krog tistih naših skromnih ljudi, ki so aktivno soustvarjali našo novejšo zgodovino in družbo.

K. JUG

TURIZEM

TURISTIČNA RAZGLEDNICA

Turistična fotografija, turistična razglednica — kod in kam? Vprašanja, ki se ponujajo ob pogledu na takšno in drugačno turistično razglednico. So v resnici sestavni del turističnega dogajanja? So tiste, ki vabijo, opozarjajo, spodbujajo, približujejo...? Kaj je turistična razglednica, kdo jo izdaja in zakaj? O vsem tem in še o drugem bomo skušali odgovoriti v zapisih, pomenkih in izjavah v naslednjih številkah in prispevkih. Vire za odgovore na ta vprašanja bomo skušali dobiti ne samo pri Fotoliku kot vsekakor najpomembnejšem založniku turistične razglednice, marveč tudi pri turističnih organizacijah in drugod. Tu ta posnetek iz Celja je iz arhiva celjskega Fotolika.

LANI 800.000 NOČITEV

Čeprav bodo končni podatki znani šele čez kak mesec, vse kaže, da je celjsko turistično območje zabeležilo lani okoli 800.000 nočitev, kar je za 3 odst. več kot v 1973. letu. Predvidevajo, da je bilo domačih nočitev okoli 637.000 ali za 9 odst. več kot v 1973. letu, inozemskih pa 163.000 ali za 2 odst. več kot leto dni prej. Na splošno je bilo lani več nočitev domačih gostov ter v večini krajev, razen v Rogaske Slatini, manj nočitev inozemskih gostov.

Predvideni rezultati so zadovoljivi, saj presegajo slovensko in jugoslovansko povprečje. Seveda pa lanski uspehi obvezujejo izredno aktivnost tudi letos.

NA „SALEŠKO PLANINSKO POT“

Celjan, ki ga bo zamikalala Saleška planinska pot, ki so jo v začetku letošnje jeseni, speljali ob meji svoje občine velenjski planinci, bo sedel na jutranjega »savinčana« in izstopil v Smartnem ob Paki. Odtod jo bo mahnil na Goro Oljko (slaba ura, 734 m). Na tej, za današnji izlet najvišji vzpetini, ki gleda preko vse Savinjske doline in še čez, si podajata roki Savinjska in Saleška planinska pot. Med 21 kontrolnimi točkami Saleške planinske poti, je Oljka 16. kontrolna točka. Dokazno štampiljko vam odtisnejo v gostišču Zabukovnik vrh gore.

Z Oljke nas s črko S proučarjena markacija usmeri po vzhodnem gozdnatem pobočju navzdol v Andraž. Dobre pol ure čez drn in strn in že bomo vrh Andraža, v gostilni Vašl (Andraž št. 63), dobili odtis druge štampiljke dneva — kontrolne točke št. 17. Tu smo sicer še v žalski občini in to tuč po 25 minutah spusta čez travnike in sadovnjake do kontrolne točke št. 18 — do kmetije Koišek (Andraž št. 74), po domače Vaga. Pri hiši imajo dva lepa pava in zbirko pip in kapljico »kakršno je bog dal... Dve minuti naprej smo na velenjskem terenu; prečkamo cesto Velenje — Andraž — Polzela in Loznico, ki je tu še potok, ter sledimo markaciji ob robu nižinske hoste. 25 minut od zadnjega počitka smo na kontrolni točki št. 19 — na kmetiji Hriberšek, po domače

Jakob (Šentilj — Kote št. 9). Tudi tu vas povabijo v kuhinjo, sestri za mizo: kratec hleba in kozarec, dva sadjevca in zgodbe o divjih prašičih, pa še bi sedel, a pot vabi naprej, čez travnike in polja, odkoder je čez dolinsko gričevje videti enkratno obzorje: Savinjske planine, Golte, Smrekovec, Uršlja gora, zadaj grbata Peca, desno partizanski Paški Kozjak in Pohorje, čisto spredaj, desno, na holmu, kot na mrtvi straži, graščina Gradič, nekje v sredini tega venca, vmes pa bele Koralpe, po naše Golica...

Šentilj pri Velenju, na rahli vzpetnici sredi doline. Za cerkvenim zidom nagrobnik: »Tukaj počiva narodni prvobornik Mihalj Vošnjak (1837 — 1920); vas je rojstni kraj jezikoslovca, univ. profesorja in akademika dr. Karla Oštirja; predvsem pa je kraj, »kjer je osvobodilno gibanje Saleške doline najprej preraslo meje zaupniškega sistema« (M. Ževart)...

Še malo vzpona do ceste Šentilj — Velenje, v celnem okoli 40 minut od zadnje kontrolne točke, do kmetije Kralj, po domače Venturin (Šentilj — La. št. 24), da nam s štampiljko potrdijo prehojeno pot. Za konec pa 15 minut asfalta in smo pri gostilni Obirc ob glavni cesti Celje — Velenje. Pot na velenjski grad (kontrolna točka št. 21) si bomo prihranili za drugič, ko bo več časa za ogled muzeja in sprehod do Saleka k Verdelju po odtis štampiljke št. 1...

MARIJA ŠTORMAN

Jeklen značaj, dosleden in neomajen, le včasih prepojen z dopustno mehko, je njena odlika.

Kovati pa se je začel zgodaj, v delavski družini v Preboldu. Tudi pomni časi nadarjenim lju-

dem niso prizanašali. Stipendije nisi dobil kar tako, ker jih takrat še ni bilo. Marsikateri up je takrat zamrl, tudi Marija. Ko je končala srednjo šolo za sanitarne in laboratorijske tehnike v Ljubljani, ji ni kazalo drugega, kot da se zaposli, željo za študijem na medicini pa močno skriva.

Prvo zaposlitev je našla na diagnostični postaji v Celju, potem pa se je za krajši čas treh let zaposlila v Zalcu, na občini kot sanitarni inšpektor. A kmalu se je vrnila v Celje (še danes se vsak dan prevaža iz Prebolda) in se zaposlila na Medicini dela kot sanitarni tehnik. Medtem je opravila v Ljubljani izpit za višjega sanitarnega tehnika, in se vpisala v višjo šolo za medicinske sestre in zdravstvene tehnike v Zagrebu. Pred štirim leti je diplomirala, leto kasneje pa se je zaposlila na celjski občini kot analitik za zdravstvo in socialno varnost.

»Začutila sem, da je nastala v dosedanjem znanju neka vrzel. Pri meni je tako — ko neko stvar obvladam, mi ni več zanimiva in potem sežem po tistem, kar še ne poznam. Pri delu sem naenkrat začutila, da mi manjka sociološko znanje in... spet sem segla po knjigah. Pred dvema letoma sem se vpisala na fakulteto za sociologijo in politične vede — kadrovska organizacijska smer in tu sem zadovoljna. Obiskujem četrti letnik in mislim, da je ta šola tudi zadnja.« In medicina, njena tih ljubica? »Tam, kjer sem jo zakopala pred desetletji, naj tudi ostane. Studira pa danes medicino moja hčerka. Veste, vsi imamo to v sebi. Ne vem, kako bo še s sinom.«

Podatki, ki smo jih izžali iz Marijinega življenja, so silno skopi. Vse skozi pa govore o neomajni volji, ki jo je danes pripeljala do mesta

OBRAZI

upravnice v Domu upokojencev v Celju.

Marija je sama preživljala in še vedno za njiju skrbi — dva otroka, ki ji danes ljubezen polno vračata. Njena vzgojna metoda je bila doslednost. Dosledna do sebe in do svojih otrok, dosledna pri delu. Poštena tudi takrat, ko jo je bolelo, pa ni klonila. Ta ponos je ohranila do danes, čeprav ga ne kaže nazven. Njene besede so mehke, ko spregovori o delu z ostarelimi ljudmi. Zdaj je na pravem mestu, ker je Marija sociološko bitje po srcu. In prav takega ljudje, ki so se odločili, da preživijo del svojega življenja v Domu upokojencev, potrebujejo. Da jim je srca še osvojila, pričajo šopki in starčevske solze ob novoletnem praznovanju.

Zdenka Stopar

MARIJA GRADEC: NOVOLETNA NOČ MLADIH

V minulem decembru ustanovljen aktiv mladine v krajevni skupnosti Marijagradec pri Laškem je že ob ustanovitvi imel konkretno nalogo — pomoč pri volitvah delegacij SIS. Da bi se mladi na tem območju čim bolj spoznali, da bi oživel spet duh množičnega povezovanja, so se odločili tudi za skupno novoletno praznovanje. Ker v vsej krajevni skupnosti ni primerne prostora, so si sposodili šolski razred na podružnični šoli v Reki. Novo leto so pričakali v vselem razpoloženju. Seveda zabava ni edini cilj novoustanovljene mladinske organizacije, zato pripravljajo program dela tudi mimo tistega, ki jim ga določa sprejet program na volivni konferenci ZSM v občini.

TUDI V LAŠKEM GRADBENIŠKA ZIMA

Če gradbeniki niso preveč resno jemali napovedi o hudi zimi, so imeli prav, ker se niso ustrašili v jeseni začetih investicijskih del. Dva objekta v Laškem dokazujeta, da za gradbeno operativno zimo ni več ovira, zlasti pa ne takšna zima, kot jo imamo letos. Medtem ko je v dobrem mesecu in pol nova proizvodna hala Komunalnega podjetja v Laškem že pod streho, se na gradbišču nove avtomatske nalivalnice za pivo iz temeljev že dvigajo stebri za strešno konstrukcijo. Ta objekt so začeli graditi sredi deževja lanske jeseni, zdaj pa so že iz blata in zemlje, tako da bo objekt brez dvoma končan do roka.

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

ŽALEC

DO RAZVITOSTI

Odbor za gospodarstvo pri izvršnem svetu žalske občinske skupščine je že pripravil prve ocene minuloga poslovnega leta ter opredelil osnovne naloge za letos.

Temeljna značilnost minuloga obdobja je v tem, da je bilo kljub izredno težkim razmeram gospodarjenja, kar velja še posebej za nosilce gospodarskega razvoja v občini — tekstilno in kovinsko industrijo ter kmetijstvo, uspešno. Po prvih ocenah je gospodarskim organizacijam namreč uspelo doseči 35-odstotno nominalno rast družbenega proizvoda, kar po odbitku stopnje inflacije znaša realno 10 odstotkov. To pa je bil temeljni cilj za lani in ostaja tudi za prihodnja leta. Le s takšnim tempom razvoja bo namreč mogoče do leta 1980 premostiti razkorak do razvitosti, vsaj do povprečne republiške ravni.

Za pravilno se je izkazala pozornost, ki so jo namenili nosilcem gospodarjenja. Izgub nobena od TOZD v občini ne pozna več, torej so tudi vse sanacije iz preteklih let lepo uspeli. Prav na veliko uspešnost se pred leti kriznega dela gospodarstva — manjših delovnih organizacij, velja posebej opozoriti. Vse namreč dosegajo zavidljive uspehe.

Prav iz naštetih ugotovitev izvirajo tudi razvojni cilji v ekonomski politiki občine Zalec. Osnova ostaja 10,2-odstotna realna rast družbenega proizvoda. To pa bo mogoče doseči le z maksimalno zavzetostjo in ob pogojih, ko bi število zaposlenih naraslo za 4 odstotke, produktivnost dela za 6 odstotkov, akumulativnost za 30 odstotkov ter osebni dohodek za 30 odstotkov. Skupna poraba naj bi bila 27 odstotkov višja, splošna pa 30 odstotkov.

Vso skrb bo potrebno posvetiti izboljševanju likvidnosti, varčevanju, produktivnosti, izboljšavam v organizaciji dela, disciplini ter boljšemu izkoriščanju delovnega časa. Vlaganja v razvoj trgovine in gospodinjstva ter turizma naj zajezijo odlivanje kupne moči iz občine, splošna in skupna poraba pa mora biti usklajena z reproductivno sposobnostjo gospodarstva.

Se vnaprej bo treba nosilcem gospodarskega razvoja občine nameniti vso pozornost, zavzeti pa se bo treba tudi za vrsto sistemskih ukrepov, ki naj izboljšajo šestkrat nezavidljivo stanje v kmetijstvu.

Prve ocene minuloga in načrte za tekoče leto so člani izvršnega sveta žalske občinske skupščine že posredovali vsem direktorjem organizacij in temeljnih organizacij združenega dela v občini.

B. S.

ŠENTJURSKO ZDRAVSTVO

MOČ V DOGOVORU

Ce smo zadnjič zapisali, da je laško zdravstvo okrnjeno zaradi kratkih stikov med strokovno službo in odgovornimi občinskimi organi, pa lahko danes zapišemo, da je stanje v šentjurskem

zdravstvu ravno obratno. Povezava med strokovno zdravstveno službo in občinskimi organi je odlična in ker je taka, so temu primerni tudi rezultati.

Naj za začetek povejmo, da iz šentjurske občine ne prihajajo nobene pritožbe čez zdravnike in zdravstveno osebje. In ko smo se v predverju novega zdravstvenega doma v Šentjurju pogovarjali z nekaterimi občani, prav tako nismo zasledili nobenih pritožb. Videli pa smo tudi, da delavci zdravstvenega doma opravljajo službo korektno, s polno zavestjo, da so oni za to tu, da pomagajo ljudem, ne pa, da so pacienti sitni in preveč zahtevni. To je namreč krilatice, ki se je že razpasla med posameznimi zdravstvenimi službami, ko je prišla zahteva, da naj delajo v ordinacijah v času, ko to piše.

V Šentjurju je že dolgo tako, zato njim, zdravstvenim delavcem, malo ostreje zahteve niso nič novega. Zdravnik je tu v ordinaciji že ob pol sedmi uri in dela toliko časa, dokler ne pregleda vseh pacientov. Včasih jih je tudi 80, včasih malo manj.

Napisali smo že, da je povezava z odgovornimi organi občinske šentjurske skupščine več kot odlična. »Vsa naša moč in temu primerno zadovoljstvo je v dogovoru in tega v naši občini zelo negujemo,« je dejal dr. Ivan Moser, vodja zdravstvene službe v šentjurski občini. Odkar pa smo se osamosvojili in poslujemo kot TOZD zdravstvenega doma Celje, pa nam gre veliko bolje. Opremil smo se in do bro vem, če bomo še

kaj rabili, se bomo znebili in tudi dobili. Pogledajte, povsod drugod so zdravniki problem, pri nas ne. Rabili bomo enega zdravnika, pa imamo že šest prošenj za to mesto, čeprav ga še nismo razpisali. K nam radi pridejo in tudi ostanejo. V lastni stanovanjski sklad vlagamo sredstva in tako pridemo do ustreznih stanovanj. Od 32 zaposlenih imajo štirje stanovanja od občine, tri pa še dobimo. Tako pri nas ni stanovanjskega problema za zdravstvene delavce.« Tako je v pogovoru osvetljeval zdravstvene probleme v šentjurski občini dr. Ivan Moser.

Pa ni ostal samo pri tem, ko je razgrnul bogato problematiko širše zdravstvene skupnosti. Predvsem se je opredelil za regijsko povezovanje zdravstvene službe, pri čemer ni pozabil povedati, da pri tem nikakor ne bodo smele biti prizadete manjše delovne zdravstvene enote.

Zdravo šentjursko zdravstvo, ki je optimistično razpoloženo, ki s povezovanjem in medsebojnim dogovarjanjem žanje ugodne rezultate, je znova in znova temelj, na katerega lahko računamo pri gradnji našega delegatskega sistema.

ZDENKA STOPAR

LOČE: DELEGATI OPEKARNE

V delegacijo OZD Opekarnice Loče je bilo izvoljenih 10 delegatov. Člani delegacije so: Miroslav Brumec, Jože Ločnikar, Marko Marguč, Irena Mlačkar, Peter Peček, Franc Paj, Alojz Rupnik, Mihaela Štefančič, Franc Sovič in Franc Ganziti.

D. S.

DELEGATSKO

VPRAŠANJE

KDAJ BREZPLAČNI UČBENIKI?

Igor Ponikvar je v imenu skupine delegatov za področje državnih organov na seji republiške skupščine 11. novembra vprašal pomočnika sekretarja za prosveto in kulturo, kakšne so realne možnosti, da bi bile vse šolske knjige v prihodnjem šolskem letu cenejše in v naslednjih treh, štirih letih vsaj za učence osnovnih šol brezplačne?

V obsežnejšem odgovoru, iz katerega navajamo le nekaj osnovnih misli, poudarja republiški sekretariat za prosveto in kulturo majhnost slovenskega tržišča, s tem nizke naklade in, posledično, visoke cene. K vsemu temu je treba dodati še hiter porast cen papirja in grafičnih storitev, ter ukinitve 4 odst. bonificiranih obresti na kredite za pripravo in izdajo šolskih učbenikov.

Učbeniki se tudi pogosto menjujejo, saj je s posebnim predpisom zagotovljena le petletna veljavnost učbenikov, ki jih morajo nato ponatiskovati in dopolnjevati z novimi podatki.

Teh težav se povsod zavedajo, zato tudi mnoge pobude in akcije ki naj zagotovijo brezplačne učbenike. Najbolj znana med vsemi je akcija ustanavljanja knjižnic za izposojanje učbenikov. V šolskem letu 73-74 so šole skupno zbrale 95.302 učbenikov, iz družbenih sredstev kupile 65.422, kar daje skupno z zalogami iz prejšnjih let fond 244.974 učbenikov za izposojanje. To pa je enajst in pol odstotkov vseh učbenikov, kolikor bi jih potrebovali za učence v osnovnih šolah.

Druga od možnosti, kako zagotoviti brezplačne učbenike, je regresiranje in bonificiranje obresti za založnike. V ta namen bi bilo treba pri SIS za izobraževanje zagotoviti namenska sredstva.

Nalogo zagotoviti brezplačne učbenike bo mogoče uresničiti, čeprav le postopoma, saj bi potrebovali nad 55 milijonov dinarjev letno, če bi hoteli vsem učencem postopoma zagotoviti brezplačne učbenike. Uspeh celotne akcije za zagotovitev brezplačnih učbenikov vsaj za učence osnovnih šol je torej predvsem odvisen od pripravljenosti delovnih ljudi, da z višjimi prispevki povečajo družbeni standard in olajšujejo položaj družin s šoloobveznimi otroki.

—stab—

KRAJEVNE SKUPNOSTI

BOLJŠI ČASI

Tudi na celjskem območju imamo osamljene primere izredne povezanosti temeljnih organizacij združenega dela s krajevnimi skupnostmi. Če ne upoštevamo določil ustave, ki zahtevajo spremenjena razmerja v položaju krajevnih skupnosti do temeljne organizacije oziroma obratno, in pogledamo samo na človekovo življenje, ki se ne začne in neha v tovarni, bomo lažje razumeli polzelski, zreški ali radeški primer.

V teh krajevnih skupnostih delavci že več let ne pozabljajo, da niso samo proizvajalci, ampak da so tudi občani. Da v krajevni skupnosti potrebujejo stanovanja, ceste, kulturni, zdravstveni dom, šolo in druge družbene objekte. Do ustave smo govorili o velikem razumevanju nekaterih kolektivov do potreb krajevnih skupnosti. Danes lahko rečemo, da so se na Polzeli, v Zrečah in Radečah tovarne že nekaj let ustavno »obnašale«. Kot delovne organizacije, ki razumejo svojo socialno funkcijo. Zal ti primeri niso bili prepogosti.

Kaže pa, da bodo na celjskem območju v razpravah o splošni in skupni porabi podpisali izvršni sveti Celja, Laškega, Mozirja, Slovenskih Konjic, Šentjurja, Smarja, Velenja in Zalca družbeni dogovor o načinu združevanja sredstev, ki jih za zadovoljevanje skupnih potreb v krajevni skupnosti namenijo delavci temeljnih organizacij združenega dela.

Družbeni dogovor bi zahteval, da temeljne organizacije združenega dela in delovni ljudje ter občani krajevnih skupnosti v vsaki občini celjskega območja sklenejo ustrezni samoupravni sporazum. Po tem sporazumu bi imele delovne organizacije te obveznosti: da po zaključnem računu za leto 1974 namenijo za krajevne skupnosti del dohodka, to je najmanj 100 dinarjev na zaposlenega delavca in ga nakažejo na posebni zbirni račun v posamezni občini.

TAPETNIŠTVO V NOVIH PROSTORIH

Pred nedavnim so na slavnosten način izročili namenu nov objekt, ki pomeni za kolektiv celjskega Tapetništva pravo življenjsko moč.

V tej sredini dobro cenijo novo pridobitev, saj so po požaru 18. oktobra 1971. leta okusili vse te gobe dela na sedmih krajih. Pa tudi Mizarstvu ni šlo dosti bolje, saj so bili njegovi člani do preselitve v Čret razkropljeni na dveh mestih.

Tapetništvo združuje od 1. januarja 1972. leta tudi kolektiv Mizarstva. Integracija je rodila dobre uspehe in skupaj so se lažje lotili vseh proizvodnih in drugih nalog.

Zda izročajo namenu prvi dve proizvodni hali,

Primer: če dela v EMO 300 delavcev iz Šentjurja, bi tovarna EMO nakazala marca, po zaključnem računu, tri stare milijone (za vsakega delavca po 100 novih din) za zbirni račun za krajevne skupnosti v šentjurski občini. V enakem položaju je seveda vsaka občina, čeprav je razumljivo, da bodo morale za krepitev krajevnih samouprave največ nameniti gospodarsko močna središča. Kar je prav. Predlagani sporazum za Celje določa, da smejo tako združena sredstva uporabiti le za naložbe v krajevnih skupnostih. Pri tem pa morajo upoštevati programe razvoja, soudeležbo občanov in podobno. O mērilih za unorbado sredstev določa skupščina podpisnikov, ki jo sestavljajo delegati temeljnih organizacij združenega dela in krajevnih skupnosti.

A to so že izvedena določila.

Morda bodo nekateri v pripravi tega družbenega dogovora in sporazuma gledali le materialno obveznost (TOZD) ali materialni učinek (KS). Drugi si bodo oddahnilli in rekli: končno vsaj nekaj solidarnosti z revnimi KS. In podobno.

Predlagatelj dogovora pa segajo globlje. Spreminjajo okostenelo miselnost o delavcu, ki je dolžan vložiti ves svoj napor v fabriki, za njegovo življenje in potrebe v krajevni skupnosti pa bo skrbel »nevesekdo«. Država? Občina?

Družbeni dogovor o združevanju sredstev iz TOZD za potrebe KS je pomemben poskus potrditi in uveljaviti celovito vlogo človeka — proizvajalca in občana. Delavca kot nosilca celotnega družbenega življenja in odločanja — v tovarni in v krajevni skupnosti.

Zato zasluži dogovor trdno podporo in nobenega izmikanja. Čimprej bi moral o njem razpravljati svet osmih občin in spodbuditi izpeljavo dogovora v vseh občinah celjskega območja.

—nd

Z novima proizvodnima halama so veliko pridobili v samem delovnem procesu, ki je zdaj bolj usklajen in tekoč. Odpadel je tudi notranji transport, ki jih je zlasti zadnja leta močno obremenjeval. Osemdesetletni kolektiv Tapetništva tako slavi veliko delovno zmago. Da bi tej ob vseh prizadevanjih sledile še druge.

MB

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

KS KAVČE

DELO V NEDELJO

Med najmanjše krajevne skupnosti v velenjski občini se vsekakor uvršča manjši kraj Kavče. Sami občani si prizadevajo, da bi s prostovoljnimi akcijami uredili kraj tako, da bi bil vsaj malo podoben ostalim krajevnim skupnostim v velenjski občini, ki so deležne večje pomoči skupščine in tudi delovnih organizacij. Predvsem gre za urejevanje prepotrebni komunalnih objektov, za asfaltiranje ceste, cestno razsvetljavo, kanalizacijo in drugo.

Se posebno pa je v zadnjem času v krajevni skupnosti Kavče aktivna mladina, ki se je odločila, da bo z udarniškim delom zgradila podaljšek ceste iz naselja do kmeta Obliskarja ali po domače do Lekša. Predsednik mladinske organizacije Jože Stropnik, ki sicer obiskuje tretji letnik STS v Celju, gradbeni oddelk in to nizke gradnje, je takole pripovedoval o akciji, ki jo vodi:

»Do naselja je cesta asfaltirana, do zadnjega kmeta Obliskarja pa ne. Prevoz po tisti cesti je težak zlasti ob slabem vremenu. V kraju je 25 mladincev in odločili smo se, da bomo z udarniškim delom uredili tisti odsek ceste. Tako delamo vsako nedeljo. Najprej zravna-

Jože Stropnik

vanje lukenj z navozom gramoza, pa kopanje odtočnih jarkov in podobno. Cesto bomo pripravili do tistega stanja, da jo bo možno tudi prevleči z asfaltom. Seveda pa ne bomo ostali samo pri tej akciji. Ko jo bomo končali, se bomo lotili izgradnje športnih igrišč, seveda pa bomo pomagali tudi pri urejevanju ostalih komunalnih objektov v kraju.»

Kavški mladinci niso aktivni samo pri prostovoljnem delu, ampak tudi sodelujejo v tekmovanju

za Kajuhov pokal, kjer so lani osvojili deveto mesto, to pa mislijo že v letošnjem letu izboljšati. Če k temu še prištejemo pripravo skoraj vseh proslav, vidimo, da je kavška mladina resnično prizadevna.

Jože Stropnik st. je predsednik krajevne skupnosti Kavče: »Zadovoljni smo z našo mladino, saj je resnično aktivna. Poleg tega, da ob nedeljah delajo, so še skupaj in se lahko po končanem delu porazveselijo. To je vsekakor bolje, kot pa pohajkovanje ali kaj podobnega. Seveda pa tudi starejši ne držimo križem rok. Zlasti letos bomo morali krepko zavihati rokave, kajti čaka nas veliko dela pri nadaljnjem urejevanju kraja. Prepričan sem, da bomo uspeli, pričakujemo pa tudi pomoč drugih, kot na primer delovnih organizacij itd.»

Tako se tudi Kavče počasi spreminjajo in dobivajo podobo urejenega naselja. Številne nove hiše in lepa okolica dajejo še lepši videz majhnega naselja. Največ pa je vredno to, kar delajo občani za svoj boljši jutri in to, da so se v to delo složno ter prizadevno vključili tudi vsi mladinci.

Tekst in foto: LOJZE OJSTERSEK

ŽALEC:

OCENA REFERENDUMA

Zadnje dni minulega leta je bila v Zalcu seja delegatov vseh treh zborov občinske skupščine, na kateri so ocenili priprave in izvedbo referenduma v občini ter potek volitev delegacij za SIS. V oceni referenduma so se delegati strinjali, da predstavlja dosežen odstotek glasov »ZA« velik uspeh, saj gre za tretji zaporedni referendum, na katerem so glasovali o znatno višjem prispevku kot na prvih referendumi. Delegati pa so še soglašali, da je bilo v akciji precej pomanjkljivosti — od premajhne obveščeniosti do premalo aktivne udeležbe posameznikov, v časih slabega dela volilnih odborov, nenavadnih razmer itd. Delegati so spregovorili tudi o primeru Ferralita, ki edini v občini ni med podpisniki družbenega dogovora o prispevku delovnih organizacij za družbeno izgradnjo. Delegati so ta primer najostreje obsodili, še posebej zato, ker so delegati Ferralita na seji občinske skupščine glasovali za izvedbo referenduma. Tudi zaradi tega je stališče delavskega sveta Ferralita, ki ne pristaja na enako prispevno stopnjo kot ostale OZD v občini, nerazumljivo.

V nadaljevanju so delegati ocenili še izvedbo volitev delegacij v SIS in poudarili, da je udeležba na volitvah nadvse zadovoljiva, čeprav bi bila lahko ponekod še večja. Še posebej velja to za izvedbo volitev v delovnih organizacijah.

-stab-

KAKO VEČ VEDETI?

V celjski občini se dobro zavedajo, da brez uspešnega usposabljanja ne bo zelenega samoupravnega in političnega dela, zato je bilo že pred leti družbenopolitično izobraževanje delavcev dobro razvito. Organizatorji raznovrstnih oblik so bili celjska delavska univerza ter skoraj vse družbene politične organizacije. Med prvimi v Sloveniji so sprejeli in slovesno podpisali družbeni dogovor o izobraževanju. Preteklo leto je bilo zlasti zaradi prizadevanja idejne komisije pri komiteju občinske konference ZK in še širše programske usmeritve DU Celje družbeno politično izobraževanje še korak obsejnejše. Ne samo v okviru občine, temveč tudi v posameznih delovnih organizacijah. Se v lanskem izobraževalni sezoni so organizirali v Celju poleg številnih seminarjev in enkratnih predavanj posebne celodnevne seminarje, na katerih so bili v majhnih skupinah vsi delegati iz delegacij TOZD in OZD.

Ugotovitve iz preteklega izobraževalne sezone, kaj in kako je najboljšo, so letos strnili v enotno izdelani program izdejnopolitičnega in družbenoekonomskega izobraževanja v občini Celje, ki ga podpirajo občinska skupščina, družbenopolitične organizacije in kot nosilec delavska univerza Celje. Iz programa, ki so ga prejele vse družbenopolitične organizacije v delovnih organizacijah, ter vse samoupravne interesne skupnosti, bi izluščili nekaj zanimivosti.

Najprej je potrebno omeniti, da je celotni program sestavljen iz štirih delov. V prvem so programi usposabljanja za člane ZKS, in sicer enkratna predavanja za redne sestanke OZK, zatem dva cikla za novo sprejete člane ZK, predavanja za komuniste učitelje in program politične šole I. stopnje. V drugem delu so predavanja za člane raznih delegacij, ločeno za delegacije OZD in TOZD, po KS in skupščino, za delegate samoupravnih interesnih skupnosti, člane samoupravne delavske kontrole in vodje delegacij. Na kraju tega drugega dela je program stalne šole delegatov, ki ima resnično veliko možnosti za širši razvoj. V tretjem delu so programi za aktiviste v SZDL in sindikatih, v četrtem pa predavanja in seminarji za vodstvene in vodilne strukture v delovnih organizacijah. Tako je v teh štirih delih program usposabljanja za vsako politično samoupravno organizacijo oz. enoto.

Izgovor — ne vemo, kako, torej v Celju odpade. V vsebinskem okviru — teme predavanj so lepo razčlenjene — imajo v Celju nekaj metodičnih novosti, saj se zavedajo, da klasična predavanja niso več privlačna, niti ne racionalna — pri tem mislimo na uspešnost, saj so po delu delavci utrujeni, podatkov pa si ne zapomnijo.

Zato bo izobraževalna enota po kratkem uvodu bolj razgovor, razčiščevanje pogledov in analiza dogajanj v posameznih sredinah. Gradivo za predavanje bodo dobili slušatelji v obliki kratkih tez. Celotna izobraževalna oblika ne bo trajala več kot dve šolski uri. Skupine pa ne bodo večje od 30 slušateljev. Tako bo aktivnost zagotovljena. Druga vsebinska novost pa je, da bodo pred pričetkom in ob zaključku daljšega usposabljanja izvedli posebno anketo o predznanju oziroma pridobljenih znanjih. Vsi udeleženci pa morajo pred zaključkom izobraževalnih oblik sprejeti sklepe za svoje delo. Torej iz teorije za prakso.

Priprave na enotno akcijo usposabljanja, ki so verjetno trajale nekoliko predolgo, so v Celju končane. Vse delovne sredine ne samo, da vedno za programe, ampak so jih marsikje že pričeli izvajati. Držijo se namreč načela, bolje prej kot prekasno, saj je naše družbeno politično delo ravno sedaj najživahnije. Zato je sedaj, tako bi lahko zapisali — »več vedeti in znati« — dvakrat več vredno!

JOZE ZUPANČIČ

INTERESNE SKUPNOSTI: PRIČETEK USKLAJEVANJA

V Celju je bila skupna seja odbora podpisnikov družbenega dogovora o skupni in splošni porabi ter komisije za družbene dejavnosti. Razpravljali so o republiškem osnutku družbenega dogovora o temeljnih načelih in splošnih obveznostih udeležencev pri sklepanju in izvajanju družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov na področju razporejanja dohodka in delitve sredstev za osebne dohodke ter na področju splošne in skupne porabe ter o dogovoru, ki razporeja gibanje, obseg in strukturo porabe v letošnjem letu. Oba osnutka sta zelo pomembna, saj preko predlaganih okvirov na eni strani obremenjujeta združeno delo s prispevnimi stopnjami, na drugi strani pa bolj ali manj oblikujeta dohodek tistih delovnih organizacij, ki preko samoupravnih interesnih skupnosti menjujejo svoje delo z go-

spodarstvom. Okvirna ugotovitev, da posamezne interesne skupnosti v Celju svojih programov, kljub rahlemu lanskoletnemu presežku, ne bodo mogle uresničiti, ni bila razveseljiva. Zato bo v prihodnjih dneh potrebno odgovorno usklajevanje, katerega osnova bo program in niti ne toliko razni odstotki, saj je »vozni red« dogovarjanja v Sloveniji postavljen na izredno kratke roke. Prisotni so imeli obilo pripomb na predloge pa tudi na spremembe, saj se praktično dogaja, da tisto, kaj danes računata na osnovi osnutkov, jutri že ne velja več. Na seji so se tudi dogovorili, da bodo poravnali dolg republiški skupnosti otroškega varstva v znesku nekaj nad 78 starih milijonov in da bodo presežki republiških interesnih skupnosti, ki jih izkazujejo, le-te po valorizaciji upoštevali v znesku za leto 1975.

J. ZUPANČIČ

POGOVOR Z DELEGATOM

VEČJA ODGOVORNOST

V Lesno industrijskem obratu Slovenske Konjice so izbrali člani delegacije, ki delegira svoje delegate v skupščino samoupravnih interesnih skupnosti, za vodjo delegacije Lojzeta Kranjca. Skromno je govoril o svojem dosežanem delu.

»Kolikokrat ste se doslej sestali s člani vaše delegacije?»

»Doslaj smo se sestali le enkrat, in to tik pred skupščino skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja. Tedaj smo se domenili, kdo od delegatov bo prisoten na ustanovni seji skupnosti. No, dogovorili smo se tudi, da mora vsak delegat, ki je delegiran v skupščino samoupravne skupnosti, temeljito prebrati in preštudirati poslan material in potem obvestiti o vsebini tudi ostale člane delegacije.»

»Kaj pa pomeni za vas biti delegat?»

»Rekel bi, da se je od tedaj, ko sem bil decembra izvoljen za delegata, moja odgovornost zelo povečala. To je nekje tudi razumljivo, saj odslej ne zastopam samo svojega stališča, svoje želje ali interese, ampak stališče, želje in interese svojih

Lojze Kranjc

volilcev. Zato se je pač moja odgovornost povečala za tolikokrat, kolikor je volilcev, katere interes zastopam.»

»In kaj bi dejal o dosežanjih delegatskih izkušnjah?»

»Delegatski sistem pomeni vsem nam, delavcem, resničen korak naprej v razvoju naše družbe. S tem, ko smo izvolili delegate, smo močno razširili tudi krog tistih, ki odločajo. Zato je delegatski sistem v prvi fazi razvoja dosegel svoj namen.»

D. S.

DO NAROČNIKA
OD NAROČNIKA

Uspeh celjskih zborov

V okviru festivala »Kurirček« je bilo 14. decembra v Mariboru tekmovanje mladinskih zborov Slovenije. Konkuralo je 10 zborov, ki so bili izbrani na republiški reviji mladinskih zborov v Zagorju letos spomladi. Obvezna pesem je bila Antona Lavrina »Teloh«, poleg nje je izvajal vsak zbor še 2 pesmi po lastni izbiri na partizansko in revolucionarno tematiko. Strokovna ocenjevalna komisija je ugotovila, da so se vsi zbori dobro pripravili, da so bili vsi na zgledni izvajalski ravni z lepo vokalno tehniko. Tekmovala sta tudi dva celjska zbora, in sicer I. osnovna šola z zborovodjo Jožico Soko, ki se je uvrstila na IV. mesto z 88 točkami (od dosegljivih 100), zbor osnovne šole I. celjske čete, ki ga vodi Dragica Zvar, je dosegel V. mesto z 82 točkami. V vrsti izbranih mladinskih zborov Slovenije je dosežek več kot zadovoljiv. Zahvala gre predvsem prizadevnim in sposobnim zborovodjem, pa tudi vodstvom šol, ki znajo pravilno oceniti in podpreti zborovsko dejavnost.

Prvonagrajeni zbori so bili trije: MPZ Maribor z zborovodjem Brankom Rajšerjem, MPZ RTV Ljubljana z Matevžem Fabijanom in MPZ Trnovo z Majdo Hauptman. Ostali zbori so bili »Vesna« Zagorje, MPZ OS Slovenska Bistrica, MPZ OS Brezovica, MPZ OS Sežana in MPZ OS Sežana.

Celje pripravlja v letu 1975 mladinski pevski festival, na katerem bo sodelovala večina naštetih zborov. Celje samo bosta zastopala oba omenjena zbora osnovnih šol, poleg njih še dekliški zbor pedagoškega šolskega centra in mešani zbor gimnazije. Ne glede na morebitne rezultate v hudi konkurenci je udeležba in kvaliteta rast celjske mladinske zborovske kulture nadvse razveseljiva.

E. K.

Komorni moški zbor: Premalo podpore

Pred kratkim se Komorni moški zbor ni zbral k običajni pevski vaji, temveč — polnoštevilno — k rednemu letnemu občnemu zboru.

Splošna ugotovitev, ki jo podpirajo tako poročila kot razprava, je, da se KMZ v svojem jubilejnem letu in ob ponovni uvrstitvi v prvo kakovostno skupino, ne more pohvaliti s tisto stimulativno podporo s strani pristojne Zveze kulturno-prosvetnih organizacij, ki bi mu za njegove kvalitete šle. Zbor se je za utrditev svoje materialne osnove moral zatekati po dodatno pomoč bodisi direktno na Kulturno skupnost, bodisi ponovno k delovnim organizacijam, razumljivo da brez večjega uspeha, saj delovne organizacije tudi ne utegnejo za isto stvar ponovno segati v žep, ko »že« prispevajo določen znesek tudi za financiranje kulturne skupnosti, ki ima na skrbi celotno kulturo, kakor so se glasili odgovori na prošnje. KMZ bi lahko bil primer, da se amaterski, ki v Celju še vedno nosi težji del bremena, vsaj kar se glasbene dejavnosti in množične angažiranosti v kulturnem življenju tiče, ne posveča dovolj tiste pozornosti, ki bi mu zagotavljala v družbenem smislu učinkovitejši razvoj in napredek.

Cimprej ko mogoče bo KMZ prilagodil svoja dosedanja pravila novemu zakonu o društvi, kar bo razen njegovega sodobnega pevskega programa, tudi ena izmed poti v še globljo vraščenost v našo družbeno stvarnost.

KMZ bo delal naprej pod taktirko Cirila Vertičnika, upravno poslovanje pa je zaupal izvršilnemu odboru, ki ga sestavljajo: predsednik Gustav Grobelnik, podpredsednik Franci Satler, tajnik Marjan Podgoršek, blagajnik Stefan Fras, arhivar Roman Zupašek, odbornika Peter Hrastelj in Drago Randl; v nadzorni odbor so bili izvoljeni Karlo Sagadin, Risto Gajšek in Miloš Zekar, medtem ko bo kot umetniško-programski komisijski dirigentu ob strani delala v sestavi: Risto Gajšek, Leopold Perc, Marjan Podgoršek in Franci Satler.

Kipar Berneker in Celje

Podružnica slavističnega društva v Celju je 26. XII. 1974 pripravila predavanje o Franu Bernekerju. O »slovenskem Rodenu«, enem naših največjih kiparjev, je predavala prof. Alenka Glazerjeva s Pedagoške akademije v Mariboru. Živo je opisala življenjsko pot tega velikega »tujca«, ki prav zaradi revščine in razner, v katerih je živel, ni mogel ustvariti niti delček svojih velikih zamisli. Ob improvizirani razstavi skoraj petdesetih posnetkov kiparjevih del ter nekaj originalov je predavateljica prikazala ustvarjeno pot Frana Bernekerja, ki je dosegla svoj višek v Trubarjevem spomeniku v Ljubljani. Opozorila pa je tudi na tesne vezi med kiparjem in našim mestom. Svojo umetniško pot je pričel prav v Celju in tu ter v okolici zasnoval in ustvaril marsikatero svoje delo. Ob zaključku se je predavateljica obrnila vsem Celjancem z naslednjimi prošnjami: Pomagali naj bi ji odkriti še neznana Bernekerjeva dela ali karikole, kar je v zvezi z njegovim življenjem in delom. Drugič: zavarovali naj bi njegova dela, saj je na primer nagrobnik dr. Dečka na starem pokopališču tarča razposajenim otročjem in je že močno poškodovan. Ter končno: podprli naj bi misel, da bi v Slovenj Gradcu, umetnikovem rojstnem kraju, uredili Bernekerjev muzej in galerijo.

Naslednji dan je predavateljica ponovila svoje predavanje za dijakke gimnazije.

Žalska kužna znamenja

Dvoje pozabljenih

Savinjska dolina ne slovi le po svojem zelenem zlatu, savinjskem žledcu in naravnih lepotah, marveč se ponša tudi z lepim številom pomnikov vseh vrst. Med njimi so še mnogi ohranjeni, nekatere pa je že zob časa tako razgrizel, da jim ni več dolgega življenja. Mednje sodijo razen arheoloških izkopavin, gradov in graščin, zgodovinskih cerkva, spomenikov padlim bojnikom in žrtvam fašističnega terorja itn. tudi tako imenovana znamenja. Srečujemo jih po vaseh in trgih, ob cestah, na križpotjih, poljih, travnikih, v bregih in po hostah. Popotnika opozarjajo, da se je tam, kjer stoje, nekoč v davnini, pretekli in polpretekli dobi zgodilo ali dogajalo nekaj zgodovinsko pomembnega, nemara usodnega.

Več vrst jih je, različno obliko imajo, pa tudi vzroki, zaradi katerih so jih postavili, so bili najrazličnejši. Predvsem nas spominjajo na kužne epidemije, ki so bile dolga stoletja strah in trepet za naše prednike, saj so množično morale ljudi in živali. Posebno dobro vidne so v obcestnih vaseh (Levec, Drešinja vas), pa tudi v naseljenih območjih jih ne manjka. Vsa dolinska znamenja so večidel restavrirana, medtem ko so obrabna pozabljena in zlagoma propadajo.

Savinjska kužna znamenja lahko razdelimo v glavnem na kamnita stebra in slojna zidana. V obcestnih vaseh Levcu in Drešnji vasi sta dve skoraj enaki kužni znamenji. Obe sta izrazito kamniti stebra z odprtima

nastavkoma ali hiškama, ki tičita na osmerostranih slopih (stebrih). Žal so ju pred nedavnim nestrokovno obnovili.

Na južnem pobočju Kjumperka (630 m), te najvišje vpetine v vzhodnem delu Ponikevske planote, nad vasi Velika Pirešica, je dvoje takih znamenj, ki propadata, ker se zanju nihče ne zmejni, čeprav sta dragocena primerka te vrste kulturnih spomenikov pri nas. Prvo, ki bi ga lahko prištel k izrazito kamnitim stebriščam, je na Zelezem nad Pernovim. Od levškega oziroma drešinskega se loči predvsem po tem, da je postavljen na kapitelni plošči, ki leži na osmerostranem naravnem kamnitem stebrišču, nekakšen tabernakelj, ki ga pokriva kvadratna piramidna streha. Tabernakelj sestoji iz štirih stebriščev s posnetimi zunanjimi robovi. Na stebrišču, ki ga sestavljajo trije deli, so vklesane velike črke V. M. Y. S. S. D. P. in črka X podoben znak. Njihovega pomena ni bilo moč dognati. Danes stoji le še steber s kapitelno ploščo, vtem ko je tabernakeljski nastavek s streho vred razmetan v podnožju znamenja. Pred leti se je vanj zaletel nek traktorist in porušil ta dragocen redki primerki kamnitega stebra. Drugo znamenje, ki ga imenujejo domačini »Turški križ« (baje spominja na turške vpade v naše kraje).

Drugo kužno znamenje leži na ovinku nove ceste, ki drži iz Velike Pirešice na Ajčk. Je izreden primerki zidane sliopnega znamenja, čigar osnovo tvori zidan podsta-

vek, na katerem je zgrajen nekoliko nižji, prav tako zidan štiriostrani nastavek z živimi robovi. V nastavku so bile vdolbine, obrnjene na vse štiri strani neba. Vanje je neznan ljudski slikar upodobil slike z nabožno motiviko. Žal so vse zabrisane in pozabljene. Nastavek je pokrit z zelo strmo štiristrano piramidasto streho. Skozi na-

pol preperle redke skodle zamakata razpadajoče zidne dragocenega znamenja dež in sneg.

Ali se ne bi obeh propadajočih kulturnih spomenikov usmilila žalska kulturna skupnost? Investicija bi bila bogato poplačana. Pri obnovitvenih delih bi brezplačno sodelovali tudi domačini.

DRAGO PREDAN

Oblikovanje

Napredek

Rogaška Slatina je dala tokrat prostor za razstavo Društva oblikovalcev iz Celja, ki so s svojimi izdelki pokazali občuten napredek od svoje zadnje razstave v lanskem letu. Razstava je v celoti pokazala na kompleksnost problema oblikovanja pri nas, kar potrjuje tudi dejstvo, da sta samo dva oblikovalna kompleta (Javna skladišča Celje in Jubilejne igre bratstva in enotnosti v Celju) zaživela tudi v resnici, torej sta bila uporabljena v »življenju«, vsi ostali osnutki: pa so žal ostali le osnutki in niso našli odziva v našem družbenem življenju, pri tem mislim predvsem na gospodarstvo. Razstava je opozorila na številne mlade talente, na hotenja, od katerih si lahko veliko očitamo. Toda kaj, ko smo znova postavljeni pred nov problem, oziroma ni več tako nov. V Celju namreč nimamo ustreznega prostora, kamor bi lahko omenjeno razstavo postavili, ker bi bilo vsekakor prav, da bi jo v Celju imeli. Toda nimamo dovolj velikega salona, da o galeriji ne govorimo. Najbrž bo premalo, če se bomo nad tem problemom samo zamislili. Ostanimo nam upanje, da načrta za ustrezen razstavni prostor dobivajo v Celju konkretnije oblike, a o tem drugič.

DRAGO MEDVED

Glasbena vzgoja v Podčetrtku

Pred nekaj dnevi sem se ustavljal v osnovni šoli v Podčetrtku, kjer sem se pogovarjal z učiteljico glasbenega pouka, Marjeto Keleninovo. Za to sem se odločil, ker bi verjetno marsikoga zanimalo, kaj so na tej šoli naredili na področju glasbene vzgoje, saj drugi uspehi te šole niso neznani.

Slišal sem, da imate na vaši šoli poleg pevskih zborov še druge ansamble oziroma glasbene skupine. Ali nam poveste nekaj o tem?

Marjeta Kelenina: Imamo dva otroška pevska zbora in pionirskega. Poleg tega so zelo aktivne in zanimive ostale glasbene sekcije, kot je to tamburaški zbor, dva harmonikarska zborčka, dve skupini:

ki igrata na Orfove instrumente, ter »Vesela skupina«, v kateri so zastopani vsi instrumenti. Letos smo uvedli oziroma pričeli poučevati tudi kitaro.

Po tem, kar ste našli, vam lahko zavida marsikatera glasbena šola. Zato me zanima, kdo poučuje vse te učence, saj vi sami vsega tega verjetno ne zmorete?

Marjeta Kelenina: Jaz poučujem harmoniko, tovariš ravnatelj mi pomaga pri tamburaških moj mož pa uči kitaro. Moram povedati, da je interesentov za učenje na instrumentih zelo veliko. Skozi naj ne morem verjeti, da so starši tako navdušeni, da tudi tam, kjer ne bi mogla pričakovati, kupijo otroku ki-

taro, harmoniko, kar pa ni poceni.

Ali ste s katero od skupin kje nastopali, mislim zunaj vasega kraja?

Marjeta Kelenina: Veliko smo nastopali z tamburaškim zborom ter Orfovo zasedbo, in sicer v Mariboru.

Kako poučujete te instrumente, verjetno nimate dovolj časa za metodično delo ter individualno učenje?

Marjeta Kelenina: Ja, učim jih ne tako kot v glasbenih šolah, kar je seveda nemogoče. Če kar na začetku začnem z učenjem lažjih potem težjih pesmi, skladb, znanih melodij, s tem otroci dobijo veselje. Pri Veseli skupini tudi igramo pesmi, ki so znane, narodne, Avse-

nikove, jim naredimo druga besedila, pa tudi na besedila skladamo melodije. Lahko rečem, da otroci muzicirajo in s tem dobivajo svojstven stik z glasbo.

In še zadnje vprašanje. Kakšen je vaš cilj, oziroma učni smoter s takšno glasbeno dejavnostjo na šoli?

Marjeta Kelenina: Glasbena vzgoja, ki so je bili deležni učenci na naši šoli, bi prišla prav tistim, ki bi se na prejšnji gimnaziji. Predvsem na nam gre za to, da učenci dobijo veselje do pesmi, da pesem, ki se jo naučijo zapeti ali zaigrati, ponesejo tudi domov, da glasbeno živijo tudi doma. Seveda pa je cilj vzgajati dobro glasbeno publiko.

R. V.

Učiteljica glasbenega pouka na Osnovni šoli v Podčetrtku, Marjeta Kelenina.

Prizor iz glasbene vaje

DOGODKI

CELJE: MARIBORČANI GOSTUJEJO

Prvi koncert v novem letu bosta za VI. abonma 15. januarja izvedla komorni orkester mariborske Opere, ki bo izvajal zanimivo Bachovo suto v C-duru ter mladinski zbor Maribor, ki bo s komornim orkestrom izvedel zadnje delo Pergolesija, oratorij za orkester, solo in zbor STABAT MATER. S tem programom je bil v oktobru uspešno zaključen mariborski festival baročne glasbe.

Mariborski mladinski zbor je v Celju dobro znan, saj je osvojil že 4 zlate festivalne plakete in je najboljši jugoslovanski mladinski zbor, poznan doma in v tujini. Vodi ga prof. Branko Rajšter. Komornemu orkestru bo dirigiral Anton Nanut — profesor dirigiranja na AG v Ljubljani. Dolga leta je bil vodja dubrovniškega mestnega orkestra, ki je pod njegovim vodstvom dosegel zavidljivo umetniško raven.

Kot solista bosta sodelovali sopranistka Djurdjevka Cakarević in mezzosopranistka Milena Zečević — obe iz Beograda.

Vsekakor odlična zasedba in program, ki se ga spleča slišati. VJče

NOVO CELJE: ZK SE KREPI

Ob formiranju samostojne organizacije zveze komunistov v domu oskrbovancev Novo Celje v letu 1972 je ta štela le 5 članov. Zaradi izredne prizadevnosti sekretarja organizacije, Alojza VIRTICA, pa se je v letu 1974 okrepila. Na predlog mladinskega aktivna zavoda je bilo v mesecu oktobru in decembru 1974 sprejetih kar 7 mladincev v članstvo ZK.

Na slavnostnem sprejemu ob podelitvi članskih izkaznic in statuta ZKJ novo sprejetim je bil tudi član občinske konference ZK Albin MLANAR, ki je ob tej priložnosti novim članom tudi čestital in jim spregovoril o delu ZK.

A. M.

CELJE: 30 LET CARINSKE SLUŽBE

Tridesetletnico carinske službe so celjski cariniki praznovali tik pred Novim letom. V prisotnosti predstavnikov občinske skupščine so na proslavi podelili tudi nekaj priznanj. Za vestno in pozitivno delo so bili z medaljo dela odlikovani: RADOVAN ANTIČ, RADOVAN MILOVANOVIČ in FRANC TURNSEK. Za 25-letnico dela sta bila nagrajena Radovan Antič in Ivica Zalbič, za 10 let dela v carinski službi pa Cvetka Stajner.

Uprava javne varnosti v Celju pa je dobila plaketo carinske službe za dolgoletno uspešno sodelovanje. Izročil jo je upravnik carinarnice Celje Anton Lah.

KONJICE: OBČNI ZBORI SINDIKATOV

V vseh organizacijah združenega dela konjske občine tečejo v teh dneh občni zbori osnovnih organizacij sindikatov. Na njih sprejemajo člani programe dela za letošnje leto, volijo pa tudi nove člane v izvršne odbore sindikatov. V dveh konjskih OZD, to je v Kovaški industriji Zreče in v Lesno industrijskem podjetju Slovenske Konjice, bodo vzporedno s pripravami na občni zbor izpeljali še reorganizacijo sindikata, saj bodo na novo ustanovili več osnovnih organizacij. Občne zbornice sindikatov bodo v Konjicah zaključili do 30. januarja.

D. S.

CELJE: S. SENIČAR ČESTITAL ZA TDF

V dneh pred novim letom je Stane Seničar, sekretar komiteja občinske konference ZKS Celje, sprejel člane organizacijskega odbora, ki so izvedli Teden domačega filma '74. Organizatorjem je izrekel priznanje za izvedbo kulturne manifestacije, ki je v povezavi s šolami in delovnimi kolektivi močno približala filmsko umetnost mladini in delavcem. Tako je TDF prispeval svoj delež v procesu podružabljanja kulture in razoditvevanja umetnosti, ki je bila doslej najbolj odmaknjena od občinstva oziroma od njegove želje vplivati na politiko na tem pomembnem področju našega kulturnega življenja. Stane Seničar je posebej naglasil, da je s Tednom domačega filma živelo celotno Celje, kar je pripomoglo k uspehu in atraktivni prireditvi v slovenskem prostoru.

DARILO VOJAKOM

Ob prazniku JLA, so delavci velenjskega »Gorenja« podarili vojakom celjskega garnizona, barvni TV sprejemnik »COLOR-AVTOMATIK«. Ob tej priložnosti je vojake v kasarni Jožeta Meniha Rajka, v imenu delavcev Gorenja, podpravl predsednik TK ZSMS Jože Krebl in jim čestital za njihov praznik.

Jože Miklavc

Kamin, dimnik št. 1

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

NOVOLETNA ŽELJA 98-LETNIKA

SAM, S SVOJO STAROSTJO

je zdoma, zato si skuham ljenje je bilo trdo, dobrote sam. Čaj. Bolj revno je, nisem nikoli okusil. Do če sta samo moška pri tošnje zime sem si drva hiši. Po občinsko pod preskrbel sam. Iščem jih poro grem vsak mesec na ob vodi, če jih Savinja kaj Ljubno, a jo zapravim na nanese. Za drugo zimo pa si jih najbrž ne bom mo tobaku. Kako rad bi kdaj več. Veste, ko se v hiši spil kozarec vina, za moč, začne palica rabit, je že pa nimam denarja. Pa se kar živi!

Ravno sem se izučil za sto let, dobiš veliko daril. čevljarja, ko se mi je pri Ne vem, če jih bom doži šestnajstih letih zgodila vel. Škoda, ker mi manjkata dolgi dve leti.

Dolgi? Ne, nikakor ne! So še ljudje med nami, dragi Jakob, ki se ne spomnijo človeka samo ob obletnicah. Življenje je vendar splet trenutkov, s katerimi lepšamo življenje sočloveku.

Liza Podpečan

Leto se je znova prevesilo in vsi si želimo, da bi postale želje resničnost in ne novoletne sanje. Radovedna, kot smo pač radovedne ženske, sem se odpravila k najstarejšemu postelja, zbita iz grobih Zgornjesavinjčanu, da slišim željo 98-letnega starčka. Jakob Ročnik živi v samotni domačiji, ki si je izbojevala prostor nad strugo Savinje pol pota med Ljubnim in Lučami.

Svečani dan novoletni je zatonil v trpkost, ko sem vstopila v prostor brez sanj in želja. Skozi majhna okna prihaja le toliko svetlobe, da gospodari pri Jakobu vedno polmrak, ki se je že zdavnaj pobratil z deskami, potemnelimi od brezupnih korakov v neskončni samoti. V železni peči tli žerjavica in na temni skrini je pripravljeno poleno in sekira. Jakob, ki se opira na svojo zvesto spremeljalko zadnjih let življenja — palico, nabira skoraj poslednje moči, da ga razpolovi. Rumene trske, razmetane naokoli so edine novoletni okras kamere. Ne, tudi skorja črnega šesta, imam izgovorjeno hrakraha na mizi, prekrito z

madeži že zdavnaj zaužite hrane. Obtočena pločevina nasta skodelica je prazna. Ta dan je bilo to za Jakobu tudi kosilo in morda še zajtrk in večerja. Velika postelja, zbita iz grobih desk je črna. Kot je črna življenje najstarejšega Zgornjesavinjčana. Slamnjaka brez rjuhe in namesto pod oddejo išče Jakob toploto pod staro vojaško deko. Človek dobi ob vsem tem najstrašnejši občutek, kot da mora Jakob za kazen živeti! Sam v temačni kamri, pozabljen od svojih, napol gluh in slep. In z občinsko podporo 1800 din na mesec!

»Samo srečno rajžo na drugi svet«, je njegova želja ob novem letu.

»Rodil sem se leta 1877 v Savinjskem vrhu pri Ljubnem. Doma nas je bilo sedem otrok in prav toliko sem jih imel jaz. Štirje otroci še živijo in najstarejši sin je star 71 let. Takole, trikrat na leto me pridejo pogledat. Zena mi je umrla pred enajstimi leti. Pri zetu, ki stane v drugi polovici hiše, imam izgovorjeno hrakraha na mizi, prekrito z

pisma

UPOKOJENCI ZDRAVILIŠČA DOBRNA SE ZAHVALJUJEMO

Po že tradicionalni navadi smo se tudi letos nekaj dni pred Novim letom zbrali upokojnenci in v sproščenem pogovoru obudili spomine na leta, ki smo jih preživeli na različnih delovnih mestih v Zdravilišču.

Direktor Zdravilišča tov. Uranjek nam je v zgoščenih besedah razložil delovne uspehe kolektiva v letu 1974, ki se odražajo v ponovnem povečanju števila nočitev in uspešnih zdravljenj v tem daleč okoli znanem zdravilišču.

Beseda je tekla tudi o načrtih za leto 1975. Vse je pripravljeno za začetek gradnje novih objektov, katere tako nujno potrebujejo, da bi tako lahko ugodili številnim prošnjam za zdravljenje v Dobrni. Upamo, da se ne bo zataknilo pri financah, ter da bodo s težko pričakovano gradnjo novega hotelskega objekta lahko začeli.

Tudi tokrat smo vsi prejeli praktična darila, kar je prijetno vzdušje še povečalo. Dvignili smo kolarce, čeprav nekateri že s tresočo roko, si zaželeli sreče in zdravja v novem letu. Obilo sreče in uspehov želimo tudi vsem delovnim ljudem Zdravilišča, za izkazano pozornost pa prav lepa hvala.

Zdraviliški upokojnenci

CESTA OD TURNEGA DO POKOPALIŠČA

Aktivno sem delal z odбором za novo cesto v Slivnici, zato si dovoljujem odgovoriti Miri J. Horvat iz Celja na njen dopis z dne 15. XII. 1974.

Cesta od Turnega do pokopališča je lokalna vaška cesta, za delo in asfaltiranje pa so Slivničani največ prispevali sami. Delo mladih pa je bil pri tej gradnji največji. Tovarišica Mira se prav gotovo ne zaveda, kaj pomeni asfaltirana cesta za majhno vas. Slivničani take ceste verjetno ne bi imeli brez lastnega sodelovanja

in udeležbe. Cesto smo zgradili na lesto pobudo in iz nabranih prispevkov.

Za pobiranje prispevkov ob Dnevu mrtvih se je odbor odločil na seji v soglasju s krajevno skupnostjo Slivnica. Dvom o blokkih je neutemeljen. Pobrani denar je bil oddan na krajevni skupnosti, porabljen pa bo za nakup peska in cestne soli za zimo, tako da se bomo lahko v vsakem letnem času pripeljali do pokopališča. Naj omenim še predsednika skupščine občine Sentjur iz govora ob otvoritvi ceste: »Iz zaostalosti si morate pomagati tudi sami.«

Kurnik Stane,
Slivnica 35

DELAVCI SO ZBOROVALI

V zadnjih dneh decembra preteklega leta je imelo Podjetje za promet, gostinstvo in turizem Izletnik zbor združenega dela.

Delavci so se dotaknili najbolj perečih problemov, ki jih spremljajo pri vsakodnevnom delu. Dobro se zavedajo, da je za uspešen razvoj gospodarstva zelo pomemben transport. Prevoz blaga od proizvajalca do potrošnika in tudi prevoz delavcev na delo sta zelo pomembna. Nov prometni zakon, ki ne dovoljuje v avtobusih stojšč, pa je zelo enostranski. Tisti, ki so ta zakon sprejeli, se niso zavedali dveh stvari: če bi se vsi vozniki avtobusov držali tega zakona, ne bi na delo

in v šole pripeljala polovica delavcev in otrok, avtobusov pa spet ni toliko, da bi prepeljali vse potnike tako, kot določa zakon.

Podjetje za promet, turizem in gostinstvo ima zaposlenih okrog 700 delavcev, od teh jih je prišlo 340 v podjetje v letu 1974, kar na drugi strani pomeni, da je iz podjetja odšel skoraj vsak dan po en delavec. Kaj storiti? Bilo bi treba povečati osebni dohodek, ki je sedaj zelo majhen, ker bo v nasprotnem primeru odšlo iz podjetja še več delavcev.

Na zboru so veliko govorili tudi o benificiranem delovnem stažu voznikov težkih tovornih vozil in avtobusov, ki še tudi ni rešen.

Delavci so poudarili vse slabe strani v podjetju. Navedli so slabo obveščanje in disciplino v podjetju.

Na koncu so se dotaknili tudi turističnega centra Golte nad Mozirjem. Za ta center je seveda najbolj pomemben sneg. Ker pa tega lani ni bilo in slabo kaže tudi letos, posluje ta objekt z izgubo. Delavci so bili mnenja, da bi morala priskočiti na pomoč družba.

Marta Golež,
Proseniško

CESTA V BLATU

Na seji zdravstvene skupnosti v Sentjurju sem se med drugim dotaknil ceste, ki jo gradijo na relaciji Loka-Bistrica, pri

tem, kako se je leta končala in kako so nas zapolnili v blato, pa sem bil nesramno preknjen, češ, da smo ostali v blatu zato, ker nismo pomagali mladini, se pravi brigadirjem. To pa seveda ne bo držalo, kar bi se najbolje lahko pojasnili mladinci iz predzadnje brigadirske skupine, ki je prišla iz Kopra. Lahko bi povedali, koliko mleka so dobili in kako smo jih pogostili ob slovesu.

Lahko tudi povem, da smo kljub delu na kmetijah, pri delu in gradnji ceste pomagali. Nekateri pa si okrog stvari, za katere ne vedo točno, le jezike brusijo.

PRIZADETI K. J.

INVALIDI IZ MOZIRJA

V decembru 1974 so imeli svoj redni občni zbor člani Društva invalidov Mozirje. Ob številni udeležbi (sejna dvorana Skupščine občine Mozirje je bila polna), so naredili obracun svojega dela za preteklo obdobje. Razprava o delu društva je bila plodna in živahna, zlasti o socialnem skrbstvu in odnosih delovnih organizacij napram društvu. Zal se zbora ni udeležil nihče od predstavnikov družbenih organizacij in socialnega skrbstva.

Predstavnika Zveze društev invalidov iz Ljubljane in Celja sta pohvalno ocenila delo društva in ga spodbudila k še boljšemu

delu. Člani so v razpravi govorili o problemih invalidov. Osnovni poudarek pa je bil, da tudi invalid v času svoje zaposlitve doprinaša precejšen delež k razvoju naše družbe. Zato pa si zasluži enako pozornost kot vsi ostali zdravi državljeni.

Od 750 invalidov v moziški občini jih je v društvo včlanjenih nad 62 odstotkov. Leti so si zadali nalogo, da bodo število članov v prihodnje še povečali. Po izvolitvi novega odbora so sprejeli delovni program za letošnje leto.

Občinsko društvo
telesnih invalidov
Mozirje

PRIJETNO SREČANJE

Zadnje dni v letu 1974 ali natančno 27. decembra je bilo v prostorih postaje milice v Celju bolj živahno in svečano kot po navadi. Ze v zgodnjih popoldanskih urah so prišli povabljeni, upokojnenci miličniki, ki jih je sindikalna podružnica te postaje povabila na tovariško srečanje.

Srečanje je potekalo v priskrbenem vzdušju. Obudili so se spomini na težke in vesele čase iz tridesetletnega obdobja.

Ob prijetnem kramljanju je čas hitro potekal, toda vsem prisotnim, še posebno pa povabljenim upokojnencem, bo ostal še dolgo v spominu. S tega srečanja so odhajali s pri-

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

13

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

Ivan Vršnik, vulgo Lešnik, posestnik Homec-Brdo je vse od spomladi 1942 do osvoboditve pod zelo težkimi pogoji sodeloval z osvobodilnim gibanjem in podpiral partizane.

Vršnak Ivan, vulgo Lešnik, je imel v Lešnjih, tako pravijo domačini temu kraju, obsežno in vzorno urejvano posestvo, veliko hišo in gospodarska poslopja. Ze spomladi 1942. leta je prišel v stik z aktivisti v Polovski žagi. Aktivisti — ilegalci Vipotnik Albin-Strgar, Ela Letonja-Atena in Zmavc-Mrazek so ga pridobili za sodelovanje in tako je postala Leška frata, kot so jo imenovali partizani, dokaj varno zatočišče najprej aktivistom, potem so se začeli ustavljati tukaj kurirji in tudi partizanske enote. V te predele so le redkokdaj prišli policisti, žandarji ali vermani. Ko so pa v poletju 1942 po nekem izdajstvu sicer brezuspešno prečesali tamkajšnje gozdove, so obkolili Vršnakovo domačijo in se hudo znesli nad družino. Osorni so bili proti gospodarju, hčere so pretepli, ker niso mogli od njih zvedeti kje se zadržujejo partizani. V zasilni baraki v gozdu je po tem dogodku za nekaj časa zamrla prejšnja živahnost. Tudi bunker so aktivisti prestavili. Vkljub vsemu so politični delavci in kurirji še prihajali v Lešje, se pri Lešnikovih zadrževali preko dneva in tudi prenočevali. Vršnak je napravil na gospodarskem posloplju bunker in rove v snegu.

Tako je Leška frata in domačija Vršnakovih ostala v najlepšem spominu prenekaterega tedanjega aktivista in partizana. Tu se je med drugimi pogosto srečeval s kurirji partizanskih enot in aktivisti Planovšek Jože-Jaka, ki je v tistem času povezoval aktiviste okrožnega partijskega komiteja za Savinjsko dolino s partizani na Dobrovljah, Menini planini in drugod in tudi s štabom II. grupe odredov.

Tragedija priljubljenega aktivista

Ze omenjeni Franc Skok je vzdržal na svojem domu na Brdu in od tam širil idejo osvobodilnega gibanja vse do začetka junija 1942. leta. Preko dneva se

je mudil pri domačih opravilih in na polju, a z enim očesom vselej na preži, pripravljen na beg. Le redko je spal doma. Večina pomladnih noči je bila prečutih, ko je spremljal okrožne aktiviste po bližnji in daljnji okolici.

V tistem času je pričel okupator mobilizirati fante v vermanski in nemško vojsko. Tudi Skok je prejel poziv, toda že zdavnaj se je odločil, da se ne bo pustil stlačiti v nemško uniformo. Odšel je med aktiviste-legalce in si nadel ime Abesinec. Z njim je odšel tudi Franc Mlinar, ki je postal borec v četi. Po nekaj dnevih sta odšla za svojim bratom tudi Jože Skok, ki so ga klicali Adam in Rok Skok, partizansko Liks imenovan.

Franc Skok-Abesinec, ta vedno veder, prizadeven in med ljudmi priljubljen politični delavec, kakršnega se še danes spominjajo preživeli aktivisti in drugi domačini, je potem veliko prispeval za razvoj osvobodilnega gibanja v Zg. Savinjski dolini vse do 13. januarja 1943. leta, ko so ga zajeli policisti v Suhu pri Rečici. Postal je žrtev podlega sodelovanja domačina, takorekoč njegovega soseda in na videz prijatelja, z okupatorjem. Ta ga je napojil z jabolčnikom, kateremu je primešal uspavalni prašek. Abesinec je zalotila po sporočilu ovaduhov policija spečega v nekem kozolcu. Maltretirali so ga in zvezanega vodili po Rečici. Po mukah in trpljenju v celjskem Starem piskru je bil 1. maja 1943. leta ustreljen kot talec v Pišecah na Bizeljskem.

Preživeli pripovedujejo ...

Do podobnega primera je prišlo v teh krajih že nekaj mesecev pred Skokovo tragedijo, natančneje 28. avgusta 1942. leta, ko je uspelo Nemcem zajeti partizana Franca Pintariča-Svabo in Franca Mlinarja. Tudi ta dva sta bila »pogoščena« pri posestniku Završniku z jabolčnikom. Sla sta počivat na kozolec, a posestnik, partizansko Stefc imenovan, je poklical policiste, ki so prišli na lahek način do plena in odvedli oba partizana.

Da si učinkoviteje predočimo tisti čas, podajmo s tedanjimi dogodki v zvezi besedo nekdanji sodelavki Abesinec in drugih aktivistov v tem kraju Slavki Blekačevi, tedaj Jerajevi, doma iz Slatine, jedva deset minut od Rečice oddaljenega naselja: »Na Rečici smo se žene kmalu povezale z narodno osvobodilnim gibanjem. K nam so pričeli prihajati Bendov Francek-Abesinec, Mermolov-Mrazek iz Bočne in Blekač Jože iz Okonine. Najprej smo pričele za partizane zbirati hrano, obleko in zdravila. Poleg nas, domačih deklet, so izdatno pomagale Stanka Mogu, sestrična Joža Jeraj, Turnšekova mama in Marija Rozenštajn. Slednja je šivala perilo za partizane, me pa smo to odnašale na dogovorjeno mesto ali pa so prišli partizani sami

po sešito. V okolici je bilo nastanjenih precej bolnih, predvsem ozebljih partizanov, zato so potrebovali veliko zdravil. Ker si s sestro nisva upali pogosto nabavljati zdravil v Mozirju, sva jih šle nakupovat v Zalec in tudi v Celje. Najdlje sta se pri nas zadrževala Bendov Franc-Abesinec, in neki Tomaž (op. FF — mišljen je Leon Čibic-Tomaž, borec II. grupe odredov, dodeljen na politično delo na terenu). Ko so Nemci Bendo v Dolu zajeli, so vsega pobitega, podplutega in napol nezavestnega pripeljali k nam. Tako žalostno nas je pogledal, ko so mu policisti pljuvali v obraz in izsiljevali od njega priznanje, da se je zadrževal pri nas. Nikogar ni izdal, ostal je močan, čeprav je imel zlomljeno ključnico in prebito glavo. Od tega dogodka dalje se je srd do okupatorja v naših srcih še stotero poostiril. Vedeli smo, da moramo še več storiti za ubogo partizane. Čuvali smo jih kot lastne, krвне brate in trepetali za njihova življenja. S sestro Vero sva bili slednji dan na poti, da sva zvedeli kod se kretajo Nemci in kje pripravljajo hajke.«

Domačija Vršnakovih v Lešnjih je dobro poznana številnim političnim delavcem in partizanom v Zgornji Savinjski dolini.

NOVOLETNI VERZI

*Le s korajžo v Novo leto,
ki nam pravkar bo začeto,
bolje se je kar smejeti,
kakor venomer se bati,
kaj bo danes, kaj bo jutri
v Indiji in Bronabuti
in podobnih čudnih krajih.*

*Raje mislim mojim pritegnite,
se široko nasmehnite
in prisluhnite, kako
leto se izteklo bo.*

*V januarju bomo grelj se pri peči,
mladina v snegu bo norela,
zvečer premrzle si nosove grela.*

*Februarja bomo pili
in za Pusta norce brili,
kroje cvrli, se vrteli,
maske na obraz si deli.*

*Ko v deželo marec plane,
vse narduši, vse prevzame,
saj te dni*

*8. marec se slavi.
In že april pomlad oznanja,
drevje vbrsti in poganja popke nežne,
kot deklet,
ki v šestnajsto leto gre.*

*Glej ga, saj tu je ljubi maj,
z njim začne se pravi direndaj!
Vse je veselo in glasno vriska,
ko hiti iz majskega obiska.*

*Oh, le zakaj nam ljubi maj
ne traja kar na vekomaj!
Vse prehitro v junij preskoči.*

*Julija si bomo na plažah kožo cvrli,
če nas prej ne bodo odrli razni plani, norme
in preljube te reforme.*

*In za julijem avgust
tudi vroč in včasih pust.*

*Mirno k nam september priteče,
šolo zvrne nam na pleče.*

*Oktober, ni kaj reči,
dostikrat sedimo že ob peči
in divjamo kakor nori
za ozimnico okoli.*

*Potem november pride in z nalivi,
ki slabe letine so krivi.*

*Ko december se poraja,
letne krize nam ohlaja,
na pravi čas pridejo kolne,
da vsa slaba volja iz nas izgine.*

jetnim občutkom, da niso pozabljeni in s tino željo, da bi taka srečanja postala tradicionalna, saj med drugim tudi veliko prispevajo k medsebojnemu spoznavanju in sodelovanju, na kar so upokojejni delavci UJV še vedno pripravljani.

Organizatorjem tega srečanja se v imenu vseh povabljenih javno zahvaljujem, prav tako pa tudi vsem tistim aktivnim delavcem in starešinam UJV, ki so nam ob tem srečanju posvetili svoj dragoceni čas in s tem prispevali, da je bilo srečanje zares prijetno.

Ferdinand Sirca

PISMO IZ KRAJEVNE SKUPNOSTI STORE

Občani naselij Slane, Bukovčaka, Vrh in Tenarij želimo seznaniti javnost z našimi problemi. Radi bi poslali svoja mnenja z namenom, da bi te probleme čimprej rešili.

Z veseljem ugotavljamo, da se je začelo resneje razmišljati o ozračju našega mesta in njegove okolice, ki je bila nekoč lepa, sedaj pa je že precej onesnažena.

Pozdravljamo stališče izvršnega sveta občine Celje, da je treba o nameravani gradnji novega obrata za proizvodnjo žveplene kisline in da bodo zgradili novega z večjo zmogljivostjo. Na eni od sej Občinske skupščine (že leta 1968), je tedanji direktor Cinkarne izjavil, da je stari obrat prenehal s proizvodnjo in da je v programu proizvodnja v izpopolnjenem obratu v sklopu proizvodnje TiO₂.

Izkušnje so pokazale, da delovanje novega obrata ni zadovoljujoče, čeprav pri tej trditvi izvajamo izpade električne energije, ki niso redki. Vprašamo se: kakšne bodo posledice, ko bosta ob izpadih električne energije obstala kar dva obrata žveplene kisline. V juliju 1973. leta, sta bila dva izpada SO₂, ki sta

v smeri proti vzhodu dobesedno opustošila vegetacijo v dolžini dveh kilometrov; medtem ko je stanje v okolici Bežigrada že pri normalnem obratovanju nevzdržno. Izpade električne energije, ki so v zadnjih dveh letih pogosti, so nekatera manjša podjetja v Sloveniji in tudi v Celju premostila z rezervnimi električnimi agregati.

Močno dvomimo v izjavo predstavnika Cinkarne, da je vse, kar se vije iz tovarniškega dimnika — vodna para. Nikjer na svetu ne navajajo vodne pare kot škodljivo komponento zraka, saj je čista vodna para njegov naravni sestavni del. Vprašanje pa je, kaj pomeni stvarjavni oblak, ki je dobro viden ob vročem ali hladnem vremenu? Zaskrbljeni smo zaradi dodatne gradnje za povečano proizvodnjo TiO₂. Ali bodo v tem primeru tudi montirane enake čistilne naprave z enako zmogljivostjo?

Morda ne bi bilo odveč, če bi v skladu z novimi zakonskimi predpisi proučili planiranje razvoja tovarne industrije kje drugje in ne v središču razvijajočega mesta, ki je sedaj na 4. mestu onesnaženosti.

Pozdravljamo stališče izvršnega sveta občine Celje, da je treba o nameravani gradnji novega obrata za proizvodnjo žveplene kisline organizirati javno razpravo in upoštevati mnenje občanov. Isto naj velja tudi za razširitev kapacitet za izdelavo TiO₂. Menimo, da bi tako ravnanje bilo v skladu s samoupravnimi načeli naše družbe, ki naj ji je zdravje in dobrobit delovnega človeka glavna skrb!

Nimamo namena pretresati ekonomske upravičenosti nameravane razširitve TiO₂. Če je proizvodnja tega produkta res tako rentabilna, da se je spiacalo tovarno postaviti sredi goste naseljene Slovenije (Nemci tega niso hoteli), je izkupiček za proizvedeno in prodano blago tolikšen, da je moralo ostati vsaj toliko denarja, da

bi obnovili čistilne naprave, ki so bile v pogonu prve tedne obratovanja. Tovariš Sergej Kraigher je na obisku na Teharjih leta 1969 dejal, da naj se ne gradi takih tovarn, če niso zagotovljena sredstva za brezhibne čistilne naprave. In take naprave obstajajo, so povedali predstavniki občinske skupščine Celje, ko so si ogledali podoben obrat v Franciji. V njegovi neposredni bližini uspeva bujna vegetacija, da o čistem zraku sploh ne govorimo!

Zahtevamo, da Cinkarna s pozitivnimi ukrepi izboljša naprave na dosedanjih obratih žveplene kisline in TiO₂, in si s tem končno pridobi zaupanje občanov prizadetega območja. S skupnimi prizadevanji bomo dosegli zaželjene cilje in nadaljnji razvoj našega mesta.

Občani zbrani na zboru dne 24. XI. 1974

DRAGI NAŠI DOPISNIKI? BRALKE IN BRALCI

Dobili smo vse vaše voščilnice, ki so bile popisane z najlepšimi željami za uspešno delo celotne redakcije vašega in našega Novega tednika in Radia. Hvala vam za lepe in številne želje, spodbude in predloge. Bili smo jih veseli! Upamo, da nam bo

ste tudi v tem letu ostali zvesti in se boste še bolj pogosto oglašali iz vaših krajev in opisovali vse probleme, na katere boste naleteli. Seveda pa se bomo z vami vred razveselili prijetnih vestí in dogodkov.

Hvala še enkrat za sodelovanje v minulem letu! In ko nam boste spet kaj pisali, se ne pozabite podpisati s polnim priimkom in imenom. Nikar ne pozabite napisati, od kod se nam oglašate! Želimo vam obilo uspehov pri poslanju.

HVALA ZA PRIJAZNOST

Pred kratkim sem se nahajala v Celju. Med drugim sem hotela tudi opraviti prijetno novoletno dolžnost in voščiti prijateljem za Novo leto. Sla sem v gostišče Majolka, da bi v miru napisala nekaj čestitk. Postregla me je prijazna visoka natakarica in ker se zaradi pisanja nisem takoj posvetila hrani, me je le-ta vljudno opomnila: »Oprostite gospa, hladno bo!«

Bila sem prijetno preseščena in toplo mi je bilo pri srou. Čisto nehote mi je spomin zdrnil nazaj v otroška leta, ko me je mama vedno opozarjala: »Hej, hladno bo!«

J. K.
Smartno v Rožni dolini

Tale rebus je nastal pri urah likovnega krožka in ker se nam zdi, da je uspel, smo vam ga poslali. Rebus je domislila Mesojedec Marinka.

LOJZE POŽUN

OSVOBODITEV IZ „STAREGA PISKRA“

(3)

Počel je navševčnosti so nekako tedaj v zapor privedli tudi dva mladca. Tema dvema je bil Grad ne dolgo tega na prošnjo, naj jim preskrbi orožje, sretoval, kako naj se odpravita k njegovemu souslužbencu, pazniku Dosedli na dom in mu zaplenita dve pištolji, nakar sta akcijo tudi uspešno izvedla. Vedoč, kaj ga čaka, če bi ga kdo od teh znancev omenil, pa čeprav nehote, med morebitnim poostrenim zaslišanjem, mu ni kazalo drugega kot »makniti se v partizane.

Ob vsem tem in pa po posvetu s sekretarjem Klančarjem so se sklenili kar najhitreje lotiti zadeve. Se isti dan, 14. decembra okrog enih popoldne sta Boris in Ivo že privedla paznika Grada z njegovega doma. K razgovoru na Borisov dom p.d. k Zviževim v Slatino pri Smartnem v Rožni dolini so pritegnili še sekretarjevega namestnika Jožeta Zeliško-Očka. Grad se je sprva branil, da bi sam osvobodil jetnike; nacisti bi se kruto maščevali nad njegovo družino, ne glede na to, da bi taka akcija imela le malo upanja na uspeh. Pač pa je takoj pristal, da odpre vhodna vrata partizanski skupini in pomaga pri akciji. Navzočim je tudi podrobno opisal razmere v zaporu, hišni red in posadko oziroma stražarje. S pazniki, ki so bili čez noč v zaporu — med njimi so bili trije ali štirje Slovenci — ne bi bilo težko opraviti. Ponoči, ko ni bilo tako stroge kontrole in so se počutili bolj varni, so običajno spali v zato določenih prostorih ter le občasno in izmenično obhodili hodnike in dvorišča. Dežurstvo ob glavnem vhodu in pri telefonu v pritličju so prav tako opravljali po vnaprej določenih izmenah. K takojšnji izvedbi akcije pa jih je v moralnem pogledu silila Gradova izjava, da namerava policija naslednji dan, 15. decembra zgodaj zjutraj odpreti s tovornjaki proti Mariboru transport osemdesetih jetnikov, ki da so jih imeli že v dveh celicah odbrane za ustrelitev v naslednjih dneh. Ker je bil Grad, kot naročeno, tisto noč določen za dežurstvo ob glavnem vhodu

od druge ure dalje, zagotovil pa jim je, da jim bo točno ob dveh odprli vhodna vrata, je načrt dobival že določnejše oblike. Ko so se na Gradovo vprašanje glede kriminalnih zapornikov dogovorili, da njih ne bodo osvobajali, jim je še enkrat zagotovil, da se lahko nanj zanesejo, in se odpravil proti domu. Drugi so zatem izdelali načrt od začetka do konca akcije, pri čemer niso upustili nobene podrobnosti ali možnosti.

Sklenili so, da se bo akcije udeležilo največ šest članov Kot samo ob sebi umevno so se vsi udeleženci razgovora, Riko Presinger-Zarko, Jože Zeliško-Očka, Ivan Grobelnik-Ivo in Dominik Lebič-Boris brez vsakega pomišljanja že vživelj tudi kot prostovoljni udeleženci akcije. Ker sekretarja Martina Klančarja-Nandeta sprva zaradi poškodovane noge in premajhnega poznavanja mestnega terena niso predvideli v skupino, naj bi Zarko in Ivo odšla pod Kunigundo po okrajnega gospodarskega referenta Jožeta Gabra-Brusa in kurirja Radka Dobrajca-Zdravka. Ta drugi naj bi skupini tudi omogočil, da bi se za čas od nastopa policijske ure ob desetih zvečer do vhora v zapor ob dveh prikrila v njegovi drvarnici nasproti vhoda v »Stari piskra«. Za odhod iz Slatine so določili sedmo uro zvečer, in sicer v strnjeni skupini do Glazije, od tam pa po dva in dva do drvarnice, vrnil pa bi se naslednji dan do petih zjutraj. Pred odhodom naj bi dobro pregledali in preizkusili orožje, se oskrbeli s strelivom in ročnimi granatami in odložili vse nepotrebno in osebno, kar bi lahko sovražniku služilo za razpoznavo, kolikor bi kdo obežal na celjskih ulicah. Zarekli so se, da bodo načrt izpeljali do konca, pa četudi bi ostal živ eden sam. Zivega sovražnik ne sme nikogar dobiti v roke. O morebitnih spremembah načrta bi se sproti dogovarjali, o vsem pa bi se odločali skupno. Borisov brat Jože Lebič-Jože je dobil nalogo, da počaka na vrnitev skupine v bližini doma v Slatini, prevzame osvobodjene in jih odvede naprej do vojaške patrulje v Zavrhu. Tudi so sklenili

tisto noč zadržati vse politične delavce zunaj mesta, da jih ne bi izpostavljali nemškemu zasledovanju po opravljeni akciji.

Takoj po dogovoru so prešli k pripravam, a so že v začetku naleteli na težave. Ko sta namreč Zarko in Ivo odšla po Jožeta Gabra-Brusa in Radka Dobrajca-Zdravka h Kunigundi, se je prvi takoj in brez pomislekov odločil za sodelovanje, Zdravko pa je okleval. Obljubil je sicer, da bo najkasneje do šestih popoldne pri Zviževih, češ da mora še prej oddati pošto za Smartno, vendar ga kasneje ni bilo več na spregled. Ker ga do pol osmih zvečer ni bilo, se je namesto njega odločil za odhod sekretar Martin Klančar-Nande. Ugotovili so tudi, da sta kljub poprejšnjemu dogovoru odšli na politično delo v mesto Gabrijela Milhar-Breda in Ivanka Zagar-Staša; po naključju sta se tisto noč prikrili v stanovanju pri sodelavcih v neposredni bližini napadenega zapora.

Skupina šestih diverzantov se je od Zviževih v Slatini odpravila na pot proti Celju okrog osmih zvečer Kot najboljši poznavalec kraja in razmer je vodil do savinjske železnice Ivo. Iz nizkih oblakov je ves čas po malem rosilo in ker so se izogibali cest in poti, jim je pohod skozi hladno, temno in megleno noč oteževal sila razmočen teren. Pogosto so se na blatnih njivah, razmečanih travnikih in v pravem močvirju vgrezali do gležnjev, enkrat pa so celo zabredli v potok. Od Slatine so se podali ob potoku, ki teče čez Lopato, zatem so prečkali polje med Babnim in Lavo ter cesto med Ložnico in Babnim. Pod Zarkovim vodstvom so se zatem odločili za pohod ob nesvetljeni levi strani železniške proge v smeri proti močno osvetljenemu železniškemu mostiču prek Sušnice na Lavi. Kakih petdeset metrov pred njim so se spazili čez progo in se približali kostanjem pri športnem prostoru na Glaziji.

FOTOKRONIKA

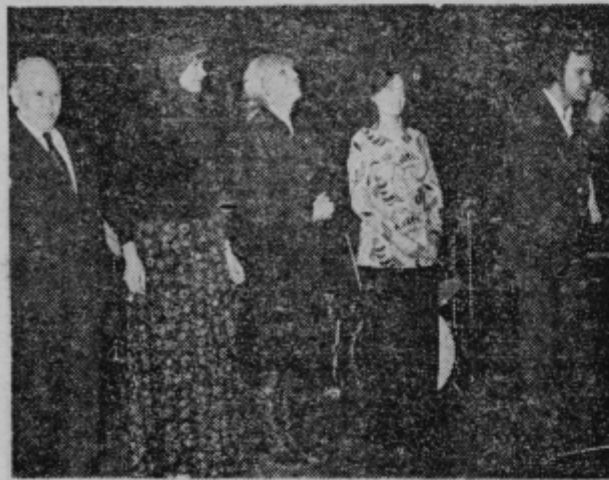

VELENJE: VOLILNA KONFERENCA

V zadnjih dneh preteklega leta se je zbralo na volilni konferenci občinske konference Zveze socialistične mladine Slovenije Velenje več kot 70 delegatov OO ZSMS iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Na konferenci je bilo izvoljeno novo 13-člansko vodstvo, sekretar je ostal Vlado Videmšek, novi predsednik pa je postal Slavko Volf, delavec iz RSC.

Na konferenci je bil sprejet program dela za naslednje obdobje. Mladi so se zavezali, da bodo vse zastavljene naloge uresničili v najkrajšem času.

JOZE MIKLAVC

ZABAVNO V GRIŽAH

Učenci 8. razreda iz osnovne šole Griže so nekaj dni pred novim letom pripravili nadvse uspešno javno zabavno oddajo v dvorani Zadrutnega doma v Grižah. Njihovemu povabilu sta se odzvali tudi pevki Marjana Deržaj in Martina Bevc ter napovedovalca Radia Celje, ki so vsi nastopili brezplačno. Nastopili so še recitatorji in tamburaški orkester iz osnovne šole Griže. Publika je nadvse prisrčno sprejela obe pevki in ju nagradila z dolgotrajnim aplavzom. Spremljal ju je Griški kvintet. Oddajo sta povezovala Janez Vedenik in Mateja Podjed.

Na sliki z leve proti desni so: vodja tamburaškega orkestra, pevki Martina in Marjana in napovedovalca.

OD KOD SAMOTAR?

Na starega leta dan se je vračal z lova ing. Milan Setina, član lovske družine Vojnik. Ta dan so lovili v okolici Gobje pri Frankolovem. Ko se je pripeljal z avtom v bližino Ivence, je v Dobravi opazil v gozdu veliko divjad. Ustavil je avto in izstopil ter z daljnogledom prepoznal jelena. Močno je sepal in hodil bolj po tleh kot po štirih nogah. Iz avta je vzel puško in ga začel zaizkuševati. Večkrat se mu je izmaknil, končno pa je le obstal bočno. Lovec je pokleknil in ga na razdaljo okoli 140 m ustrelil točno nad srce. Domačini so pomagali lovcu spraviti jelena, starega nad deset let, v avto. Ko je pripeljal trofej domov v Vojnik, je izvedel od lovca dr. Aleksiča, da so jelena opazili že v gozdovih v Sentjurju pri Celju. Trško je hodil in se mučil. Ing. Milan Setina je jelena oddal rajonski lovski zvezi v Celju. Od kod je samotar prišel, ni znano.

SANDI UDERMAN

NAŠ KRAJ

TUDI V GOTOVLJAH DEDEK MRAZ

Vse je kazalo, da bodo šolarji podružnične šole v Gotovljah ostali brez obiska dedka Mraza, pa se je otrokom v prid navsezadnje le srečno končalo: obdarjeni so bili šolski in predšolski otroci. Kljub denarni stiski so prispevali: krajevna organizacija SZDL 1000 novih din, skupščina Krajevne skupnosti 1500, uprava PE je omogočila ogrevano dvorano, mladina je iz svojih vrst izbrala Krajnc Henrika, da je na odru »zaigral« bradatega Mraza, tovarišice učiteljice so pripravile za debelo uro vedrega kulturnega programa, pri okrasitvi so pomagali člani prosvetnega društva, s skupnimi močmi je bil prihod dedka Mraza dobro pripravljen in vsem se obdarjenci prav lepo zahvaljujejo ter želijo vsem občanom na področju KS Gotovlje zdravje in vedro leto 1975.

—dk—

PONIKVA: PROBLEMI OTROŠKEGA VARSTVA

Najnovejši podatki kažejo, da odhaja iz krajevne skupnosti Ponikva na delo skupno 445 ljudi, ki so v glavnem vozači, ker v Ponikvi razen v kmetijstvu ni delovnih mest. Z vožnjo na delovna mesta v Sentjur, Store in Celje se odsotnost delavcev od doma povečuje od 8 urnega delavnika na 10 in celo več ur. Med delavci je vedno več žensk-mater, ki imajo majhne otroke in prav za te se kaže potreba o ustanovitvi otroškega vrtca. Ob tem seveda ne smemo pozabiti predšolskih otrok kmečkih staršev, ki so prav tako potrebni varstva, še bolj pa vzgoje. Sedaj ko je v gradnji nova šolska stavba bodo morali misliti na prostore vrtca, ki bi naj bili v šoli. Otroci bi lahko tako koristili šolska igrišča, telovadnico in tudi hrano bi lahko pripravljali v šolski kuhinji. S tem bi bilo financiranje vrtca cenejše, kar je tudi važno.

Krajevni činitelji in šola so pri samoupravnih interesih skupnosti otroškega varstva v občini sprožili akcijo za rešitev tega vprašanja.

V ilustracijo, kako razgibana je dejavnost okoli predšolske vzgoje, naj nam bo podatek, da se je praznovanja novoletne jelke udeležilo 150 otrok s starši. Podmladkarji rdečega križa ljubljanskih šol so zbrali ogromno igrač in slikanic, ki so jih poklonili predšolskim otrokom na Ponikvi.

E. REČNIK

ŠOŠTANJ: UREJENI PERONI

Na številne kritike prebivalcev Šaleške in Savinjske doline glede težavnega vstopanja in izstopanja na motorne vlake, je železniško transportno podjetje pričelo z gradnjo peronov oziroma dostopov za motorne vlake na relaciji Celji—Velenje.

Šef železniške postaje v Soštanju, Viktor Zager, je povedal, da so zaenkrat uredili le peron v Soštanju v dolžini 50 m, katerega pa bodo še podaljšali za 30 m, tako da bo možen lažji dostop na vse štiri vagonne motorne vlake. Nadzornik proge Celje—Velenje Anton Košir pa je še dodal, da bodo do novega leta urejeni vsi peroni od Šmartnega ob Paki do Velenja. Drugo leto pa nameravajo takšne perone urediti še na vseh ostalih postajah v Savinjski dolini.

Tega se bodo še posebej razveselili starejši ljudje, upokojenci in invalidi, ki jim železnica nudi 50 odstotni popust za vožnjo z vlakom. Za to uvidenost zasluži železniško transportno podjetje vso pohvalo.

ARCLIN: STORIMO ŽE DANES

Mnogo je bilo že napisanega o delu in dejavnosti v krajevnih skupnostih, o prispevkih in prostovoljnih akcijah občanov za izboljšanje razmer na vasi. Tudi v krajevni skupnosti Skofja vas se je že marsikaj spremenilo.

Le Arclin, vas ob glavni cesti in na meji s krajevno skupnostjo Vojnik, je

od vsega tega bolj odmaknjena, kajti prav malo se je naredilo za njeno izboljšanje.

V vasi imajo le nekateri možnost, da so priključeni na vodovodno omrežje, drugi se morajo oskrbovati z vodo iz lastnih vodnjakov, ki pa niso vsi najbolj higienski in zdravi. Morda bi se je morali delegati v krajevni skupnosti ozreti v ta kraj in prisluhniti željam in potrebam prebivalcev. Povabiti pa bi morali tudi predstavnike Občinske skupščine Celje in Pimarne Celje. Krajevna skupnost Skofja vas bi verjetno finančno pomagala občanom, ki bi s samopriskevkom priskočili na pomoč pri gradnji vodovoda.

Drug problem pa je cesta skozi naselje. Stanovalec požiramo poleti na tone prahu, pozimi pa se komaj umikamo blatu in brozgi. Celo cestarja so nam vzeli, cesta pa je vsa v jamah kot po bombnem napadu. Menim, da bi se morali obe krajevni skupnosti, ki mejita ne tem delu, na zboru občanov pomeniti o teh perečih vprašanjih. Občani pa bi prav gotovo pomagali pri urejanju okolja in gradnji vodovoda. Treba jim je le malo vzpodbude s strani družbenih organizacij in odgovornih činiteljev, da bi ljudje spoznali, da niso pozabljeni.

Z združenimi močmi bi zmogli še tako velike napore.

Občan Jože J.

ŠENTJURSKA ŠOLA BO VEČJA

K lepemu poslopju stare šentjurske osnovne šole, ki je bilo zgrajeno leta 1909, je bila v lanskem letu prizidana prostorna telovadnica. Pred kratkim so začeli uresničevati načrte druge faze izgradnje, ki naj bi zajela dograditev še 16 učilnic in kabinetov. Novi šolski prostori bodo funkcionalno povezani s staro stavbo in telovadnico. V dosedanji stavbi bo predvidoma tekel pouk za učence do 4. razreda, v novem delu pa pouk za učence od 5. do 8. razreda, ki obsega tudi kabinetni pouk. Dogovorjeno je že, da bo šola ob dograditvi poimenovana po Franju Malgaju, domačinu iz Hruševca pri Sentjurju, ki ga poznamo kot vnetega borca za našo severno mejo. Predračun gradnje za novo šolo znaša okoli 15 milijonov dinarjev.

E. Rečnik

STRANICE: OJ TA CESTA IN ...

Draga moja, ta cesta je res grozna! Vedno ko se peljem po njej se sprašujem, ali se vozim po naši ljubi zemlji ali pa sanjam in se zibam kje na morju. Da, da, na tisto cesto mislim, ki pelje na Stranice. Saj veš, tam, kjer ima Ingrad svoj karnolom! Ampak pred kratkim sem slišala, da bodo Straničani nekaj popravljali to cesto, ja, in Ingrad da bo dal nekaj zraven. Nič ne veš o tem? Ja, kje pa živiš? Jaz pa sem vedela za to novico že drugi dan po tem, ko so se v Stranica pogovarjali o teh novitetah. Da, novitetah! Primojduš, da ne vem, kaj si bodo še omislili! Poslušaj, kaj vse bodo imeli: novo šolo, nov vrtec, novo tovarno, nov vodovod, nove ceste in nov turizem. In ne prižemem, da nisem še česa »novega« pozabila. Sprašuješ, kje bodo dobili denar za vse to. O, bodo že kako! Novo šolo bodo zgradili tako, da bodo prodali staro in še star kulturni dom povrh, nekaj denarja jim bodo dali tudi iz sklada za družbeni standard, pa kredit bodo najeli pri republiki izobraževalni skupnosti. Za otroški vrtec bo prispevala denar tista skupnost, ki skrbi za otroške vrtce, nekaj bodo dali še Straničani zraven, pa bo! Tovarna pa ne bo na novo zgrajena, na novo bo samo delala. To bo namreč obrat Kovinarja in Vitanja, ki bo kupil staro šolo (tisto, ki jo bodo prodali za to, da bodo postavili novo) in tam zaposlil kakih 20 delavcev. Delali bodo mlince za grozdje, preše, škarje za beton in kaj vem kaj še. Tako nekako računajo, da bi zaposlili kakih sto delavcev, čez kako leto seveda, da se ne bi Straničani več vozili v Celje in Korčice v službo. No, saj bomo že videli, kako bo. Vse je lepo in prav, ampak najbolj me jezi ta cesta! Uh, kakšna jama je bila spet to! Se dobro, da bova kmalu na asfaltu!

—ič

PREBOLDSKI TRIJ

V letu, ko preboldski marji slavijo petletnico obja njihovega kluba, so dosli zlasti tri izjemne uspehe.

Prvi uspeh so dosegli, so uspeli do letošnjega čnega zbora, ki je bil pr dnevi, raziskati 100 jam brezno na našem področju.

Drugi večji uspeh so dosegli, ko so se spustili 310 metrov globok Klemškov pekeli v Podoljševih, je s svojo globino najgloblje brezno na tem področju. Istočasno pa so z raziskavo tega brezna postavili temelje nov klubski globinski rektor in se z njim uvrstili med raziskovalce in osvajačev stih najglobljih brezov v Sloveniji.

Tretji večji uspeh je raziskava 207 metrov globok »Brezna presenečenja« Dobrovljah (na sliki). To do sedaj najgloblje raziskano brezno na področju Dobrovlj, kar dokazuje, da so tudi na tem področju možni veliki in globlji jamski projekti. Kritje tega do sedaj najgloblje brezna na Dobrovljah ni bilo povsem slučajno, ampak plod sistematično pripravljenih raziskav, ki so tudi rodile uspeh. Pri raziskovanju in odkritju brez so sodelovali Darko Načič, glav. Jože Špitaler, Božidar Zabkar, Ivan in Marjan Kranjc ter Tone Vedrič. Brezno je nastalo ob »stufah« in apnenca, med katero tekoča voda s površja oblikovala in še oblikuje izpiranjem ter razjedanjem današnja podoba brezna. Brezno se spušča s kotom 45° v globino, ki je na določenih odsekih še bolj ozka.

PETROVČE: PRAVA RAZPRAVO

Krajevna konferenca SZDL Petrovče je zopred izredno važno nalogo. Ze v mesecu januarju bo pristopila k javni razpravi o predlogu statuta SZDL Slovenije. Da bi bila član SZDL — občani — čim večjem številu seznanili z vsebino osnutka, da bi imeli možnost poudariti svoje pripombe, krajevna konferenca organizirala javno razpravo o posameznih vaseh.

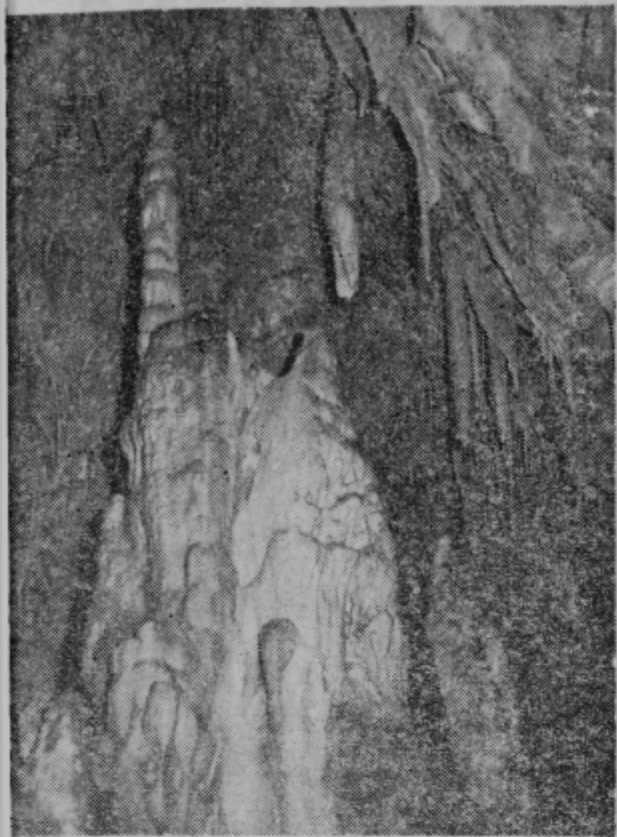
Poleg razprave o predlogu osnutka statuta bodo občani na zboru razpravljali tudi o možnih kandidatih za novo vodstvo krajevne konference SZDL, ki ga bodo volili v marcu. Seveda pa bodo ob tej priliki povabili tudi o krajevni problematiki in izboljšavi predloge, ki bodo sestavni del programa dela krajevne konference SZDL v krajevni skupnosti za leto 1975.

MARKIRANA POTOČ—LOČE

Prosimo, da v vašem ču pisa priobčite naslednje vestilo: Člani PD Loče so toso markirali planinsko pot od Planinskega doma na Čuču do Loče. Do Smihela na Sladko goro poteka pot trasi Štajersko-zagorske planinske poti, nato pa se dačuje preko Dolge gore Lipoglav v Loče. Prihodi leto nameravajo markirati planinsko pot Loče—Konjšič gora in tako povežati goro in Konjšičko goro. Od Be do Loče je štiri ure hoda. pot pamporočamo zlasti ljubiteljem planinskih sprehodov po nezaprtih štajerskih narodnih gričih.

Franc Straj Podpolkovnik Milan Vuj

JAMARJI USPEHI!

me odseke. Ob glavnem dnem rovu je nastalo več likih podornih dvoran, ki po svoji obliki in kapni bogastvu med seboj različno razlikujejo. V brezno opazili ogromne količine mase, kar bi bilo verjetno zanimivo za trboveljsko mentarno, ki rabi stuf za bizvodnjo cementa. Brezno v globini 207 metrov kon- z nepreahodno ožino v ka-

teri izginja podzemeljski potok. Tako se je po 12 urnem trudopolnem, toda zanimivem raziskovanju uspešno končala še ena akcija preboldskih jamarjev. Pričakovati je, da bodo prihodnjo spomlad, ko se bo začela nova sezona, dosegli še boljše rezultate.

Tekst in foto:
TONE VEDENIK

KONJICE: DOM POD STREHO

Pri oblikovanju koncepta splošnega ljudskega odpora in vseljdske obrambe so delali v občini Slovenske Konjice zadnja leta zelo načrtno. Načrtno predvsem pri vzgoji pripadnikov teritorialnih enot, pri vključevanju mladine v oboroženi del SLO in pri opremljanju ter zagotavljanju materialnih pogojev delovanja teritorialnih enot. Da pa bi dejavnost enot še bolj zaživela, so v Štabu predlagali, da bi v Konjicah zgradili dom, v katerem bi se odvijala vsa dejavnost teritorialnih enot še bolj načrtno. Ideja se je pravzaprav porodila lani spomladi na pohodu pripadnikov teritorialnih enot na Roglo. Tedaj se je namreč Štab enot ustavil pri nekem pohorskem kmetu in beseda je nanesla tudi na Mladinski dom v Konjicah, ki je bil doslej popolnoma neizkoriščen in je napol porušen sameval v konjiškem parku. Nekdo je predlagal, da bi ustanovili dom teritorialnih enot. Člani Štaba so idejo sprejeli in jo takoj pričeli tudi uresničevati. Ustanovili so odbor za izgradnjo doma teritorialnih enot, ki se je takoj spoprijel z nemajhnimi problemi. Člani odbora so marljivo in učinkovito delali vse doslej, ko je dom teritorialnih enot praktično že pod streho.

Se preden so v Konjicah pričeli graditi dom teritorialnih enot so se domenili, da bo zadovoljeval dve vrsti potreb. Najprej potrebe po redni vzgoji pripadnikov teritorialnih enot, pripadnikov enot narodne zaščite (ki jih sedaj ustanavljajo), usposabljanju bo moral enote civilne zaščite, predvsem pa bo služil usposabljanju in učenju mladine, ki obiskuje 7. ali 8. razred osnovne šole. Štab teritorialnih enot se namreč dogovarja s šolami na območju konjiške občine, naj bi učenci nekajkrat letno obiskali dom teritorialnih enot, kjer bi jim pripadniki teritorialnih enot strokovno prikazali koncept splošnega ljudskega odpora Jugoslavije.

Dom pa bo moral zadovoljevati potrebe po rekreaciji tako pripadnikov teritorialnih enot kot tudi občanov. Brez dobre fizične kondicije člani teritorialnih enot namreč ne morejo opravljati odgovornih in zahtevnih nalog. Dom bo zatorej imel veliko dvorano, ki bo služila rekreaciji in tudi zabavi, poleg doma pa bo tudi štiristezno avtomatsko keglišče, ob katerem bodo zgradili tudi savno. Dom bo imel še manjši restavracijski prostor, klubski prostor, dva sodobno opremljena specializirana kabineta, pisarne in v spodnjem delu doma skladišča za vso opremo.

Dom teritorialnih enot bodo v Konjicah odprli sredi meseca maja, ko bodo praznovali 30-letnico osvoboditve občine Slovenske Konjice. Tedaj bodo odkrili doprni kip Borisa Vinterja, po katerem nosijo enote teritorialne obrambe in Konjicah tudi ime.
DAMJANA STAMEJČIČ

MALA ANKETA

ALI ODLOČAMO?

Minilo je že več kot leto dni, odkar smo v delovnih organizacijah ustanovili temeljne organizacije združenega dela. Ustanovili smo jih zato, da bi tako spremenili položaj delavcev v združenem delu, da bi omogočili vsem delavcem, da lažje in bolj učinkovito odločajo o družbeni reprodukciji, o rezultatih svojega dela, o minulem delu. In danes, po več kot letu dni, smo hoteli izvedeti, ali smo dosegli tisto, kar smo želeli, ali se je naš položaj spremenil, odkar smo ustanovili TOZD?

Za odgovor smo poprosili nekaj delavcev iz konjiških organizacij združenega dela. Povedali so nam, kako čutijo spremembo svojega položaja odtlej, ko so ustanovili TOZD.

MARIJA OPRAUS, delavka v TOZD Konit, kombinat Konus: »Menim, da smo delavci dobili veliko več pravic odločanja odtlej, ko smo ustanovili temeljne organizacije združenega dela. Veliko več delavcev odloča v delovnih svetih, komisijah, odborih, veliko jih je izvoljenih za delegate v občinsko skupščino ali v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Zdi se mi, da se bo odločanje delavcev v združenem delu še bolj poglobilo tedaj, ko bodo delavci še bolj informirani in še bolj izobraženi.«

LEOPOLD ZALOŽNIK, delavec v TOZD Tovarna plastičnih izdelkov Kostroj: »O spremembi našega položaja v TOZD še ne moremo govoriti, saj je preteklo od ustanovitve TOZD le malo časa. Res je, da je veliko delavcev vključenih v razne komisije in delegacije, pa vseeno ne morem trditi, da so zato že vidne kake bistvene spremembe. Morda smo za to krivi tudi delavci sami, saj smo premalo zainteresirani za to, da bi spremenili naš položaj v TOZD.«

VLADE JEVSENAK, delavec v TOZD Mizarstvo »Skala«: »Odkrito povem, da delavci ne čutimo večjih sprememb od tedaj, ko smo ustanovili temeljne organizacije. Ne vem, kaj je temu krivo. Morda to, da se delavci premalo zanimamo za dogajanja okrog nas, ali pa da smo premalo poučeni o raznih problemih in stvareh. Saj je res, da se je krog tistih, ki odločajo, razširil, vendar je res tudi to, da večina letih ne ve, o čem odloča, ker so premalo seznanjeni o tekočih stvareh.«

RUDI GORINSEK, delavec v TOZD Tovarna strojev Kostroj: »Dejal bi, da se naš položaj v temeljni organizaciji že spreminja. Morda doslej te spremembe nismo čutili zato, ker smo bili preveč zaposleni z različnimi sejami, s konstituiranjem samoupravnih organov in z volitvami delegatov, odtlej pa bomo to spremembo prav gotovo že čutili. Ob tem, ko govorimo o odločanju delavcev v TOZD, bi dejal še to, da bodo delavci lahko dobro in učinkovito odločali le tedaj, ko bodo bolj informirani, kot so bili doslej.«

NADA HLASTEČ, delavka v TOZD LIO Konjice: »V Lesno industrijskem obratu sem se zaposlila šele septembra lani, zato ne vem, kakšen je bil položaj delavcev pred ustanovitvijo TOZD. In vendar večkrat slišim besede ostalih delavcev, ki pravijo, da sedaj lahko veliko več povedo, kot so smeli prej in da je zato veliko boljše. Tudi sama mislim, da se je položaj delavcev že spremenil, pa čeprav mislim predvsem na položaj delavcev v odnosu do vodilnih.«

Tako torej menijo konjiški delavci. Čeprav so njihovi odgovori zelo osebni, nam povedo marsikaj. Med drugim tudi to, da bomo morali storiti še marsikaj pri uveljavljanju pravic delavca v združenem delu, da bomo morali delavce še bolj informirati in jih s tem zainteresirati za dogajanja v tovarni in v okolju, kjer živijo.
D. S.

AŠKO

ENOTNI CILJI — TUDI USPEHI

Pred dnevi, še v starem u, je bila v Laškem na no-konstituirana krajevna skupnost Laško, ki je prevelika, saj obsega kar naselij, in sicer: Dobrovočje, Brstnik, Doblatica, Črna, Ojstro, Rifengozd, Mca Vodmat, Bukovca Šihel in Kuretno. Sedež krajevne skupnosti pa je sešla v Laškem. O novo zagnanih poteh in ciljih je govedoval Jože Sadar, ki bil izvoljen za predsednik sveta krajevne skupnosti Laško.

Razvoj negospodarskih dejavnosti je nedvomno prav pomemben kot razvoj tega gospodarstva. Predm velja ta ugotovitev za Laško in to glede na to, so se negospodarske dejavnosti v preteklosti počasne razvijale kot ostale. S mislim na šolstvo, kuloprosvetno dejavnost, socialno skrbstvo in telesno

Vladimir Blatnik

vzgojo. Prav tem področjem moramo z novo ustavo in novo izvoljenimi organi krajevne skupnosti Laško dati večji pomen.

S sprejetim statutom novo organizirane krajevne skupnosti so te naloge zelo široko začrtane. Njihovo realizacijo pa lahko pričakujemo samo takrat, če bodo pri uresničitvi načrtanega plana za leto 1975 sodelovali ne samo novo izvoljeni organi krajevne skupnosti, ampak tudi vse družbeno politične organizacije, občinski organi ter kolektivni delovnih organizacij predvsem pa vsi občani Laškega, saj bodo rezultati koristili prav njim. Ena naših nalog pa bo tudi, prislusnik željam občanov. Hitrejši napredek vidimo tudi v čim tesnejši povezavi krajevne skupnosti s samoupravnimi

Jože Krašovec

interesnimi skupnostmi.«
Ivan Novak, predsednik zbora delegatov krajevne skupnosti Laško: »Glede na to, da krajevna skupnost Laško s svojimi štirinajstimi naselji in 4200 volivci predstavlja najmočnejšo krajevno skupnost v občini, je na svojem 1. zasedanju zbora delegatov z vso resnostjo in odgovornostjo obravnavala položaj krajevne skupnosti Laško.«

Vladimir Blatnik, predsednik krajevne organizacije SZDL Laško:

»Pri uresničevanju nove ustave in ustavnih deločil zavzema krajevna skupnost kot temeljna samoupravna oblika delovnih ljudi in občanov, eno najpomembnejših nalog za izgrajevanje novih samoupravnih odnosov v naši družbi. Mislim tudi, da pomeni

Jože Sadar

za krajevno skupnost Laško začetek intenzivnejšega in konstruktivnejšega dela pri urejevanju in izpolnjevanju potreb delovnega človeka kot občana in kot prebivalca na območju Laškega.

In kaj pravi Jože Krašovec, sekretar političnega aktivna Laško? »Osnovna težnja in želja je, da postavimo krajevno skupnost kot resnično odprto skupnost, kjer se bodo srečevali interesi človeka, kot občana in delovnega človeka. Menim, da gre tu za skupnost, ki bo predstavljala celovitost samoupravnega sistema naše družbe. Gre torej za zavestno sprejemanje koncepta in vsebine krajevne samouprave, takšne, kot jo postavlja nova ustava.«

Tekst in foto Mateja Podjed

KMETIJSTVO

RAZMIŠLJANJA VREDNO

CENE!

Sladkor in olje so močno podražili brez dolgih razprav — zakaj ne uredijo enako za živino in meso ter še nekatere kmetijske pridelke? Kdor vidi le cene in je o njih morda še slabo poučen, ne najde pravega odgovora. Gre namreč za organizirano pridelovanje takih živil, ki nam jih primanjkuje, na svetovnem trgu pa so tudi veliko dražje.

V zadnjih letih smo morali uvoziti skoraj toliko olja, kolikor smo ga pridelali, in okrog eno tretjino sladkorja, ki smo ga potrebovali. Pridelovanje je zastalo ali celo nazadovalo zaradi nizkih odkupnih cen sladkorne pese in sončnic, ko so bila ta živila na svetovnem trgu zelo poceni. Lanske in letošnje odkupne cene so bile sicer že ugoanejše, za hitro razširitev pridelovanja in predelovanja in predelave pa niso zadoščale. Novi, pred kratkim zvišani ceni morata zagotoviti denar tudi za nakup strojev, potrebnih za razširjeno pridelovanje sladkorne pese in sončnic, in za gradnjo novih tovarn sladkorja in olja. Nove naložbe naj ne bodo odvisne le od kreditov.

Delovne organizacije, ki pridelujejo sladkorno peso in sončnice in tiste, ki izdelujejo sladkor in olje, so sklenile z družbenimi organi dogovor, da bodo od zvišane cene vlagale določeni del v razširitev proizvodnje. Obljubile so, da bo čez nekaj let dovolj domačega sladkorja in olja. To je prvi dogovor take vrste o organiziranem pridelovanju in preskrbi prebivalstva. Enako bo treba urediti še za druge kmetijske pridelke in živila, če se želimo izogniti znanim težavam na trgu.

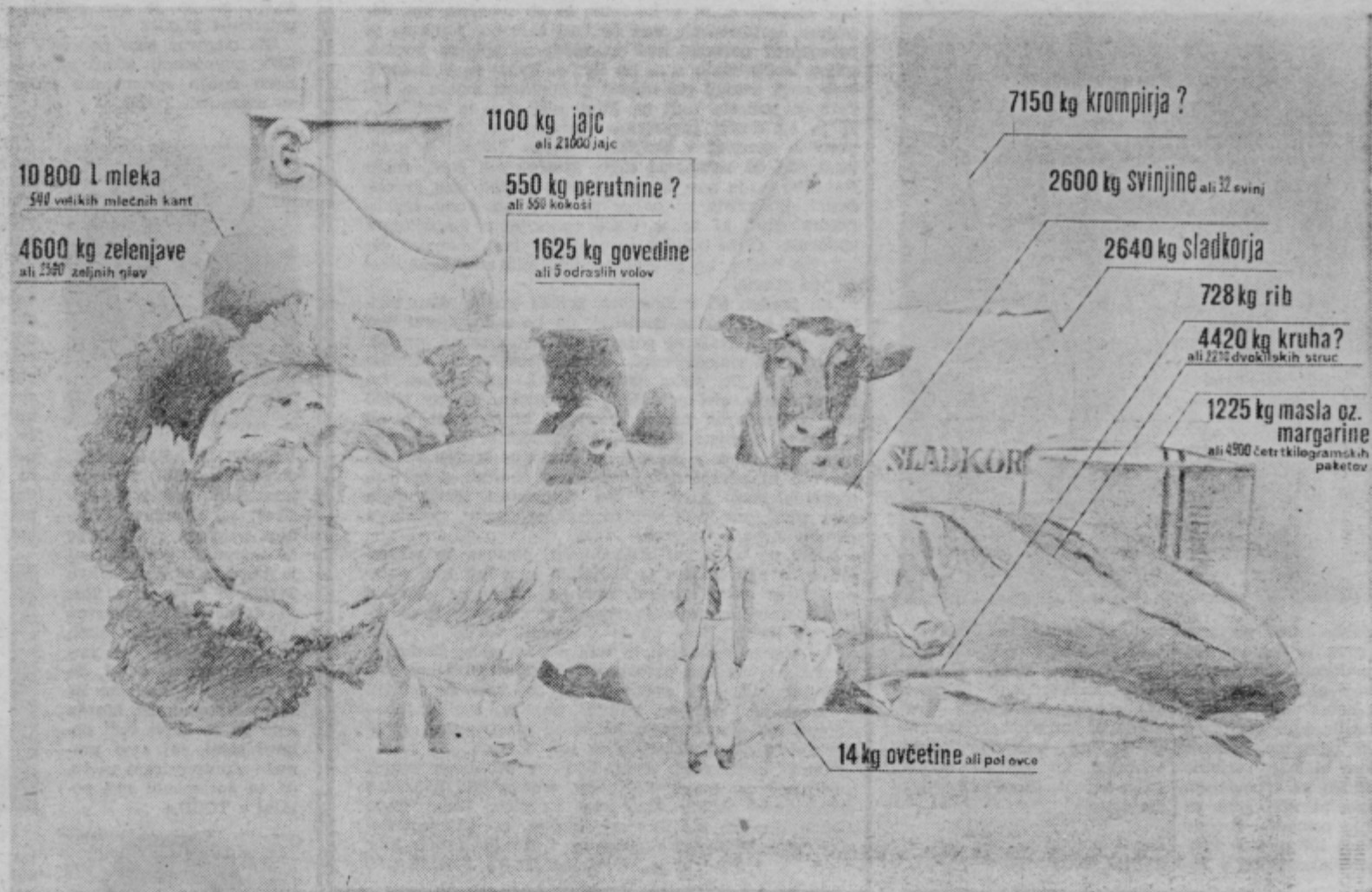
Ob tej priložnosti bi bilo dobro tudi v Sloveniji zgraditi tovarno sladkorja. Naj omentim, da so »Dolenjske novice« pisale o pripravah za tako tovarno že pred 80. leti — pa še nimamo nobene. Po zadnjim zvišani ceni nameravali zadnji vojni so nameravali pri Ormožu sladkorno peso pa bi pridelovali na ravninskih poljih ob Dravi in Muri. Zdalj bo gotovo najlažje zbrati sredstva za gradnjo tovarne. Ob vedanji skrbi družbe za domači sladkor, kar se kaže v zbiranju sredstev za investicije, pa tamkajšnji kmetovalci gotovo tudi ne bodo oklevali pri pridelovanju sladkorne pese. Njena cena bo tudi v prihodnjih letih vsaj tako ugodna kot cena živine.

Kdaj bo enako poskrbjeno za živinorejce? Stvari bi se hitreje urejale, če bi mesa primanjkovalo in če bi na svetovnem trgu bilo veliko dražje kot pri nas. Nekaj pa se le pripravljajo. Izvršni svet skupščine Vojvodine se že predlagal Zveznemu izvršnemu svetu, naj bi bila zajamčena cena za pitane junce 21,46 din, za prašiče pa 16,40 din za kg. To naj bi bila tako imenovana stroškovna cena, ki bi ustrezala ceni koruze skupno z nakupnimi stroški 2 din za kg. Z odkupnimi cenami živine naj bi uskladili tudi cene mesa.

Ursničitev takega predloga bo gotovo povezana s širšim družbenim dogovorom, podobnim tistemu za sladkor in olje. Skupno s cenami živine in mesa se bo treba dogovoriti tudi za cene koruze in krmil. Hkrati pa tudi predvideti ali določiti, koliko živine se naj redi in kdo bo organiziral rejo. Potrebna bo boljša organizacija, kot imamo zdaj. Teh stvari ni moč urediti le z zvišanjem cen.

Jože Petek

O POLNI MIZI KI, BO JUTRI ŽE PRAZNA

KOLIKO POJE ČLOVEK? Izračunali so, da v sedemdesetih letih povprečen jedec pospravi vase okoli 45 ton hrane, da v dveh mesecih poje toliko kolikor tehta. Oglejmo si nekaj primerjav na gornji risbi, kjer je celo jajce za dve glavi višje od moža. Seveda to ni vse: Človek v sedemdesetih letih poje še ogromno sira, sočivja, južnega sadja, presnega sadja, kdo ve česa še. Primerjava na sliki je vprašljiva glede kokoši, ki jih Slovenci gotovo več pojemo, kot tudi več kruha in morda manj krompirja. Človek torej poje toliko v življenju, kolikor pridelava srednjevelika farma v enem letnem proizvodnem ciklusu.

... najprej se bomo morali odpovedati luksuznim živalim, kot so psi, mačke ... potem se bomo morali sprijazniti z zakonom, ki bo določil najprej en, potem pa dva in več brezmesnih dni v tednu ... sledil bo odlok, po katerem bodo morale vse zdrave matere dojeti svoje dojenčke ... in če bo lakota še naraščala, bo potreben tudi drastičen ukrep, menovan »triaga«, ko bodo zdravnikom ukazali, da ne bodo več reševali življenj smrti zapisanim poškodovancem in bolnikom!

Te besede niso nikakršno strašilo krivega preroka. To so izvlečki iz poročila znanega ameriškega strokovnjaka za prehrano dr. Jay Forresterja, ki je o bodočnosti človeštva govoril na konferenci za vprašanja prehrane, ki jo je lani v Rimu organizirala OZN.

Dr. Norman Borlaugh, Nobelov nagrajenec, je zapisal, da se človeštvo nezdržno približuje strahotni lakoti, kakršne v zgodovini človeštva še ni bilo, če takoj ne storimo kar se največ da, da bi se tej katastrofi izognili. Ne prihodnja leta, prihodnje mesece, trdi dr. Borlaugh, bo moralo na svetu podležiti za lakoto 20 milijonov ljudi, kajti že od leta 1970 dalje živi človeštvo čez svoje možnosti. In če so kje dovolj ali celo preveč siti ljudje, jih je drugod na milijone, ki morajo umirati od lakote.

Kaj je tisto, kar grozi s tako temnimi svarili?

● Od leta 1970 pada proizvodnja žita vsako leto za 25 milijonov ton. To ni samo zaradi ukrepov v ZDA, ki nagrajujejo kmeta, če ne obdeluje zemlje, ker imajo preveč viškov. Večji je upad zato, ker se meja žit polagoma krči proti jugu, ker v severnejših krajih vse težje dozoreva.

● Na južni polobli in ob

ekvatorju so področja, ki so postala neplodna, hudo narašča. Okoli dvajset držav v Afriki in Aziji že leta sem praktično nima nobenih kmetijskih pridelkov, kajti zemlja se spreminja v puščavo, ker že leta in leta ni bilo dežja.

● Na močno naseljenih območjih, zlasti v Evropi, je šla najboljša zemlja po zlu. Enostavno zazidali, zabetonirali in posafitali so jo. In koliko pridelkov uničijo plini, koliko onesnažena voda?

● Leta 1960 je bilo na svetu žitnih rezerv za 94 dni, lani je bila rezerva le še za 26 dni ...

Vse to so opozorila, ki bi nas ne smela pustiti hladne. Rekel bo kdo: Nikoli še ni bilo takšnega izobilja, nikoli ni ležalo toliko kruha v smeteh? Vse to je res. Ali pa opažamo, da je hrana iz leta v leto, iz meseca v mesec dražja? Ali vemo, da je svetovni mir odvisen tudi od tega, da bi bili vsi vsaj za silo siti, kajti lačnim je edini

ideal, biti enkrat sit, pri čemer ni več važno kako, na kakšen način.

Pred desetletji nismo mogli razumeti, da so kapitalisti z žitom kurili ladje, ker niso hoteli znižati cen, še manj pa žito komu podariti. Danes se marsikaj tudi sami tako vedemo. Ni nam dosti mar, če sredi najlepših polj rastejo stavbe, če imamo vedno več vasi in kmečkih gospodarstev brez obdelovalcev. Ne skrbi nas preveč, če v nekaterih vaseh že leta sem niso videli kmetijskega strokovnjaka, ki naj bi kmečkemu človeku svetoval, kako proizvajati več in ceneje. Briga nas ...

Pa nas mora začeti skrbeti, če zremo še naslednje podatke:

● Prej omenjenih 25 milijonov ton žita manj kot predlansko leto pomeni za lani za 100 milijonov ljudi manj hrane.

● Vsa srednja Afrika je suha, v Indiji čakajo na monsunsko deževje, v Bangladešu pa poplave odnašajo vasi z zemljo vred.

● Od predlanske žetve do lanske se je na svetu rodilo osemdeset milijonov ljudi več, kot jih je izdihnilo.

So ljudje, ki pravijo, svoj kruh dobim pri peku, meso pri mesarju, kaj mi drugo mar. Kako je treba ta kruh pridelati, kako sočni kotlet vzrediti, to je vse premalo skrb nas vseh.

Ste kdaj pomislili na to, koliko hrane rabi en sam človek? Ste pomislili, da v dveh mesecih odrasel človek poje toliko hrane, kolikor tehta? O tem, da otrok in doščajoči mladostnik pojedeta še več? Ste kdaj računali, da človek v sedemdesetih

letih življenja poje 45 ton hrane, od zelenjave do mesa, od sadja do mleka? Pri tem pa je treba pomisliti, da tudi vsa živalska hrana zraste na polju, da rastejo sočni kotleti na travniku in koruzni njivi.

Svetovna avtoriteta med znanstveniki, ki proučujejo človekovo okolje, profesor Georg Borgström, takole zaključuje oceno našega obnaša-

nja: Obnašamo se kot kakšen luksuzni klub, ki se ne zaveda omejenih možnosti tega sveta, toda naslednja leta nas bodo naučila spoznati grozo. O tem bodimo prepričani.

In spet si bomo rekli. To ni moj problem, briga me! Na »Titaniku« je igrala plezna glasba, ko se je veličastna ladja potapljala ...

JURE KRASOVEC

agrotehnika

GOZDNI POSESTNIKI, KMETOVALCI!

Teža 145 kg.

Nudimo vam ENOBENSKE VITLJE za izvlačenje lesa iz težko dostopnih gozdnih terenov.

Montaža je možna na vse traktorje z močjo nad 30 KS.

TEHNIČNI PODATKI:

Obiščite našo blagovnico v Celju in si ogledajte ta pripomoček, ki vam bo olajšal delo v gozdu.

Montaža: Montaža se na tritočkovi priklon

Stabilizatorji: Omogočajo fiksiranje traktorja pri delu.

Vlečna sila: 3000 kp

Dotična vlečna vrvi: f: 10, 40 m f: 8,80 m

Zapora: Povratna zapora omogoča vleklo tovora

Skrupci: Gornji skupci uporabljamo pri izvlečenju bremena.

IZ ŽIVLJENJA ČEBELARJA

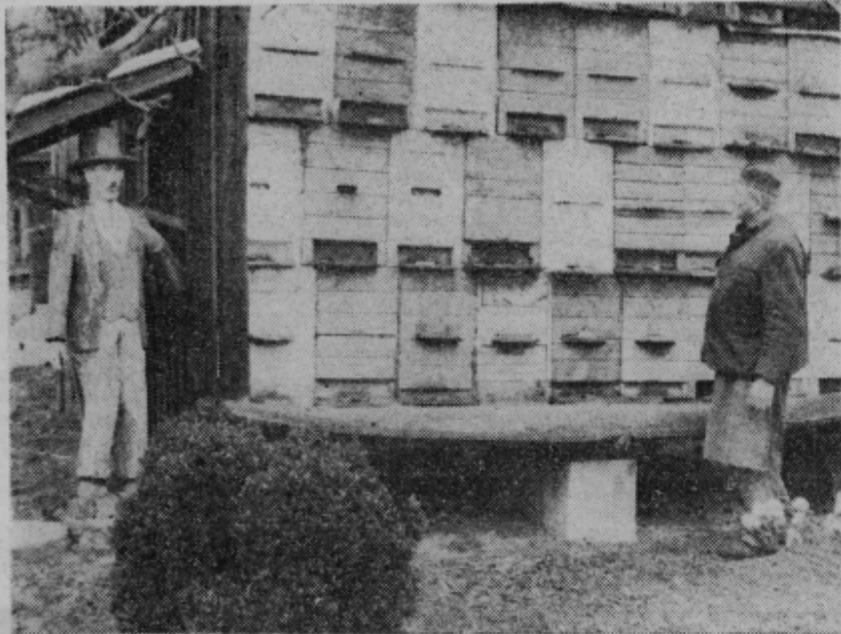
ČE SI MODER, BODI ČEBELA

Najprej je bilo treba spoznati, kako je s psom: grize ali ne grize. Pes ni grizel, prijazno je mahal z repom. Na vrtu je stal precej velik čebeljak, čebel ni bilo, bilo je mrzlo in neprijetno vreme, le tu in tam, pred majhnimi durmi, velikimi le za čebelja telesca, so ležale majhne, pridne delavke mrtve. Pomoril jih je mraz. Panji so molčali, čakajoč na pomlad, na dobro tetko Vesno.

Ob panju je nekdo stal, a ni bil Janžek, bil je premajhen in pretogo je stal, preveč mirno. Drugače tudi biti ni moglo: možic je bil lesen, naredil ga je neki brezposelni, Janžek ni vedel imena, rezljal je tega svojega lesenega čebelarja v času krize v letih 1932—1936. Janžek ne ve točno.

Tik pod streho čebelnjaka nam je Janžek, ki je leta 1947 prevzel kmetijo na Zgoranjem Sečovem, pokazal od časa močno načet napis, ki ga je naredil učitelj Plemenitaš iz Stražišča leta 1949:

»Če si moder, bodi čebela, glej, gnana od tajne skrbi, pomladi na delo za zimo hiti.«

Ne mine dan, da ne bi pogledal, kaj delajo!

Besede so Janžkov življenjski motto, tako smo utegnili ugotoviti, ko smo se pogovarjali z verjetno najbolj pridnim čebelarjem daleč naokoli. A Janžek se ne hvali, kot njegove čebele, 26 panjev, 30 družin...

Sedli smo v prostrano vežo, mrzlo je bilo in pes

je tu in tam zmotil naš pogovor.

»Naš rod,« je začel Janžek, »je tukaj že več kot tristo let. Jaz sem tukaj od rojstva, a sem vmes vandral po svetu. Tudi 1941 sem bil doma. Že takrat sem bil čebelar, ko pa so prišli Nemci, me je učitelj Hegler nagovarjal, naj bi ustanovili nem-

sko čebelarstvo. Nisem naselil njegovim besedam: za to pa že ne bom delal, sem si mislil. Imeli smo čebelarstvo že od leta 1923, zdaj pa naj bi bil v nemškem. Nak, to pa ne.

Brata Nace in Janez sta bila zelo napredna, z Janezom sva pred vojno imela skupaj čebele in

sko čebelarstvo. Nisem naselil njegovim besedam: za to pa že ne bom delal, sem si mislil. Imeli smo čebelarstvo že od leta 1923, zdaj pa naj bi bil v nemškem. Nak, to pa ne.

rada sva jih imela. Nace je bil pozneje v Starem piskru v Celju, pa v Mariboru, potem pa je šel v partizane, kjer je tudi padel, prav tako Janez.

Janžek ima mogočna ramena, trde, kmečke roke, nemalokrat opikane od čebel, so slonele mirno na prsih, njegova pripoved pa je nemoteno tekla naprej.

Po mobilizaciji v nemško vojsko je Franc Janžek odšel v Avstrijo, nato v Italijo, potem pa so ga prestavili v Francijo, pod Pireneje, kjer je bil do leta 1944.

»Konec avgusta so začeli pritiskati zavezniki in 17. septembra sem bil že ujet. Ujeli so nas vojaki tretje ameriške armade. Pomikali so nas sem in tja, končno pa so nas poslali v Anglijo. Takrat sem prvič slišal od nekega ameriškega oficirja, ki me je razorožil, da je v Jugoslaviji močna Titova vojska. Oficir mi je še dejal: Ti še boš Titov vojak!

Dobro bi bilo povedati tudi to, da so k nam prihajali četniški in partizanski oficirji, eni so imeli na kapah jugoslovansko zastavo, drugi pa zvezde in nas nagovarjali za svojo vojsko. Mi smo o partizanih že vedeli, za-

Pravijo, da imajo čebelarji dobro srce...

to sva se z Perkavškim Matijem javila za partizansko vojsko. Od zaveznikov smo dobili partizanske zvezde in tako se je zavezniško ujetništvo končalo. Peljali smo se do Neaplja, nato do Barija, 23. marca 1945 pa smo prispeli v Split, kjer so nas dodelili v Prekomorsko brigado.

Iz Prekomorske brigade je Janžek vodil pot v Cankarjevo brigado, kjer je od junija istega leta lovil skrivače in kot pravi, bil marsikdaj v veliki nevarnosti. Bili so zagrizeni, tolkli so se za zavoženo življenje.

Mnogokrat se je Franc spomnil na svoje čebele v domovini, na Janžkovini. Kaj je z njimi, kako jih ravnajo, je letina dobra, jih je še ostalo kaj? Janžku so vprašanja rojila po glavi.

»30. novembra 1945 so me demobilizirali in odšel sem domov. Naca in Janeza, s katerim sva imela čebele, ni bilo več nazaj, padla sta. Poslej sem imel čebele jaz, s prav takšno ljubeznijo kot Janez sem se jim posvečal, jih negoval, dajal hrano. Spomin nanj so...«

Leta 1948 so znova ustanovili čebelarstvo družino, leta 1952 pa je njen

predsednik postal Franc Janžek, gospodar na Zg. Sečovem pri Rogški Slatini in ostal tam vse do 1970. leta.

Čebele so ga velikokrat opikale, a Janžek to ni motilo. Tega se privadiš, kot vsega drugega, pravi. Navadil se je delati brez rokavic, čebel se ne boji in to vedo tudi čebele. Poznajo ga in Janžek pozna njih. Včasih, a tega je že dolgo, je učitelj iz Rogške Slatine pripeljal na Janžkovino otroke, da jim pokaže njegove čebele, da jim razloži kako je vse to urejeno, kaj je red in kaj je delo.

Janžek ima diplomu Antona Janše tretje stopnje in še kar naprej ljubi svoje čebele, ki mu ljubezen seveda vračajo. Včasih »unabere« tudi do 700 kg medu, včasih pa manj.

Zgodi se, da letine eno ni.

Bo pa drugo leto, se takrat tolaži Franc Janžek.

»Če si moder, bodi čebela, glej, gnana od tajne skrbi, pomladi na delo hiti.«

Janžek bo napisal na čebeljaku obnovil. Naj ga boro znanjci...

Tekst: Milenko Strašek
Foto: Drago Medved

POKLIC

DIALOG O SREČI

Zdravo, srečno! Ali res prinašate srečo?

— Ne vem, zares ne vem, ampak ljudje tako pravijo in potem bo že držalo.

Dragan STRBAD je doma iz Kotoribe, majhne in prijetne vasi tam daleč ob madžarski meji. K nam, na slovensko stran ga je čisto slučajno prinesla pot — preko časopisnega oglasa namreč. Ni pa se po naključju odločil za poklic dimnikarja. Da bo postal dimnikar, se je odločil že mnogo prej, še kot bosonogi fantič. In pri tem je ostalo. Izučil se je za dimnikarja in od tedaj je poteklo že celih osem let. Zadnja tri leta je zaposlen pri Dimnikarstvu v Celju. Poročil se je ni si ustvaril družino. Ustvaril si je srečo!

Dragan, kaj delate ta

krat, ko ne »nosite sreče«?

— Delam, delam, takrat imam največ dela. Sedem na kolo, potem pa od hiše do hiše, od ene gospodinjice do druge.

Kakšen je za vas »srečen« delovni dan?

— Najbolj srečen in ve-

sel sem, kadar mi gospodinjice omogočijo in pomagajo, da svoje delo čim bolj in čim hitreje opravim, kajti tudi nevljudnih in neobzirnih gospodinjic je precej.

Pravijo, da bo srečen dan, če se primemo za gumb, kadar srečamo dimnikarja.

— Ja, včasih se kdo res prime za gumb, posebno ženske, ampak jaz seveda ne verjamem, da je potem dan zanjo kaj bolj srečen. Morda po naključju. Srečo si mora vsak najti in ustvariti sam, šele potem bo prava. Lahko si jo tudi drug drugemu zaželimo.

Jaz bi rad zaželel srečno, zdravo in uspešno Novo leto 1975, vsem bralcem Novega tednika. Torej — SREČNO, vaš dimnikar!

Tekst in foto: Mateja Podjed

MIMOGREDE

SPET PO STAREM

Kot bi trenil so minili praznični dnevi. Blišč silvestrske noči je ostal le še lep spomin. Nakupovalno mrzlico smo prestali in lahko rečemo, da je bil skok v Novo leto le prijeten. Ni pomembno kje in kako smo ga dočakali, na kak način, ker je Novo leto prišlo za vse naenkrat in povsod. Kjerkoli smo bili, smo se ga razveselili, mu nazdravili s čašo vina, si stisnili roke in zaželeli vse lepo svojim najdražjim, prijateljem in znancem. Potihoma in tudi glasno pa smo zaželeli srečo vsem ljudem na svetu, zlasti tistim, ki so jih prizadele vojne, lakota in elementarne nesreče. Potem pa smo spet odplešali v novoletno noč, prvo v tem letu, ali pa obsedeli v prijetni in nasmejani

družbi. In pri srcu nam je bilo toplo, toplo.

Domove smo si okrasili z novoletnimi jelkami, lampioni, tako so storili tudi po vseh lokalnih, hotelih in dvoranah. Prav je tako. Ta noč je morala biti lepa, najlepša, najbolj živahna, vesela...

Tako smo zakoračili v Novo leto in spet smo pristali na trdnih tleh.

Na nekaj pa pri vsem tem le ne bi smeli pozabiti: na smrečice, ki so nam krasile stanovanja in številne druge prostore in so s svojim bliščem v novoletnih dneh razveseljevale staro in mlado. Zdaj pa se potikajo po dvoriščih, celo pod okni in balkonih nekaterih stanovanj jih lahko vidimo. Z malo

truda pa bi za nje prav gotovo lahko lepše poskrbeli, saj nam tako le kazijo izgled naših mestnih četrti. Malo večji otroci bi jih na pobudo starejših prav radi znosili na kup in jih zažgali. Sicer pa, še je čas, da poskrbimo za naše okolje...

M. P.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

NT ZA SMEH

NAGRADNI
RAZPIS

Pa smo spet tam. Treba je razdeliti denar — to končno ni tako težko, saj smo pripravljati zelo navaženi — treba pa je tudi postaviti novo nalogo. Vendar bi še pred tem radi opozorili na nekaj novega. To je sicer malenkost, pa vendar. V vsaki naši rubriki bo odslej tudi mesto za šalo iz »SMB uniforme«. NT namreč čita tudi vojaki in zakaj ne bi še njim kaj napisali. Oziroma — zakaj ne bi še oni kaj napisali. Saj v vojski se dogaja veliko šaljivih stvari, čeprav je sicer služenje vojskega roka zelo resna stvar. Torej pričakujemo šale vojakov.

Zdaj pa razdelimo nagrade. Kako naj začnem, da bom bolj povedal. Takole mislimo: razpisane so bile sicer tri nagrade, vendar bomo podelili le dve. Denar pa bomo razdelili ves, tako da vam ni treba misliti, da bomo s preostankom šli mi na kavo. Veste skoraj večina je naš razpis vzela nadvse resno. Kako nagaja vreme, kako kmet ne more prodati pridelka, kako visoke so cene (kupci), kako nizke so cene (prodajalci).

In zato je naša odločitev taka: prvo nagrado dobi Boris Arčan iz Smiklavža pri Škofji vasi, drugo, ki pa je enaka (150 din), pa Stefka Novak iz Laškega.

In o čem boste pisali zdaj? Takole smo se odločili — naj tokrat malo več pišejo naši šolarji. Zato pričakujemo prispevke — vesele seveda — ki so se zgodili v šoli. To pa seveda še ne pomeni, da lahko pišejo le učenci in dijaki ter študentje, ampak tudi odrasli, ki so si kakšen vesel dogodek iz šolskih let še zapomnili. Kot vedno, čakamo na vaše prispevke 10 dni po izidu te številke.

POCENI DO OZIMNICE

(Prva nagrada)

Na nižine in kotline se je spustila megla in vedno bolj nas tare skrb o ozimnico. Zdaj je čas, da se založimo z jabolki, hruškami, orehi, zeljem, korénjem, čebulo in podobnim.

V tem času drevesa spremene barvo, spremene pa jo tudi kmetje, ker jim v kleteh ostaja krompir, ki ga noče nihče kupiti. Barvo pa spremeni tudi mati, ko jo obiščejo otroci s praznimi avtomobili in prtlačniki, na njih, ter seveda z gajbicami za krompir grozdje, jabolka in drugo, kar se da dobiti pri njih doma. Zastonj seveda. Celo leto si niso našli časa, zdaj pa vsaj več, za na morje je prehladno, pa smo se spomnili natea. Tako so ceste preobremenjene v teh dneh z avtomobili, ki vozijo letino dobljeno zastonj, izsesano iz šuljev mater in očetov. Ljudje, ki so vse leto samevali, se zdaj najdejo v največjem vrvežu, da zvečer ne vedo, kje se jih glava drži. Torej, če imajo sorodstvo, se jim ni treba bati, da jim bi jabolka zgnila po tleh in da se jim bi vino skisalo. Od vsepovsod se sliši pesem. Pojejo gostje. Gospodar pa je tiho, saj ve, da bo kmalu prišla pomlad in ostal bo sam s svojim delom na polju, travniku in sadovnjaku.

B. ARČAN

NAŠA OZIMNICA

(Druga nagrada)

Tudi pri nas smo se nekega nedeljskega jutra spomnili, da bi bilo dobro, če gremo po ozimnico. Ker na deželi nimamo sorodnikov, smo poslušali priporočila, naj se z ozimnico oskrbimo neposredno pri proizvajalcu. Ata je torej pripravil avto, mama gajbice, oba pa potem skupaj še malo denarja, saj sta slišala, da je letos pri kmetih vse zelo poceni in so ti veseli, če si kdo le hoče nabrati pridelkov.

Ze v prvi vasi je šlo po gobe vsaj 60 kilogramov krompirja. Ata je namreč pripeljal malo prehitro, za hišo so pa bili milčniki. Kazen je ata spravila v tako slabo voljo, da je moral ustaviti pri prvi gostilni, da si priveže dušo. Ker je to trajalo malo predigo, je šla za njim še mama, ki je postala lačna, za njo pa še jaz. Skupaj smo zajedli in zapili vsaj nekaj deset kilogramov jabolok. Dobro podkrepjeni smo prišli do prvega kmeta, kjer se je oče z mamo na čelu pošteno skregal, kako da nas hočejo cciganiti, ker tako drago prodajo. Kaj mislijo, da mi denar na česti pobiramo! Malo sta se potolažila šele potem, ko je kmet prinesel liter mošta. S kupčijo pa vseeno ni bilo nič.

Da bi se posvetovali glede nadaljnega nakupa, smo spet zavili v gostilno, saj je že bil čas za kosilo, kmet pa ni bil tako dober, da bi nas postregel s klobasami ali čim podobnim, česar imo gotovo polno shrambo. Ker pa nesreča nikoli ne pride sama, je kmalu po odhodu iz gostilne ata že drugič vlekli iz žepa vozniško dovoljenje. Vračal pa ga ni več, ker je milčnik rekel, da je tako vinjen, da ne sme voziti.

Tako smo se domov vrnili z avtobusom. In le jaz sem imela v poltintlasti vrečki malo ozimnice — nekaj jabolok in tri kostanje. To je bilo vse, kar smo tisto nedeljo spravili skupaj.

S. NOVAK

BREZ BESED (avtor: M. Alašević)

DOMAČA ZDRAVILA

Zdajle, ko se bliža zima in ko se sneg vidi že prav blizu, sem se spomnil, kako sem pred leti zdravil ozeblino. In še zdaj me stresa ob tej misli.

Ozeblino so prav neprijetna stvar. Pečejo ko sam vrag in le težko se jih znebiš. Toda pravijo, da se le da pomagati. Stara teta Mica izpod hriba mi je zagotovila, da se jih po njenem receptu zagotovo znebim. Ampak, da naj bom tiho. Ni treba naprej praviti. Saj veš, kakšni so ljudje. Med nama naj ostane.

Potem mi je povedala tisti stari štos, da naj zvečer, ko je hladno, nekaj časa bos tekam po

snegu, nato pa dam noge v mrzlo vodo. In ozeblino bodo izginile, kot če bi dal sneg pod toplo vodo. To sem že dostikrat slišal, tokrat pa le sklenil, da poskusim. Morda bo pa le kaj pomagalo.

Res sem četrte ure tekal po snegu in tako me je zeblo v noge, da sem mislil, da mi bodo odletele. Ko sem dal noge v vodo se mi je celo zdelo, da je topla, čeprav je bila izpod vodovodne pipe, tako je bil sneg mrzel. Drugi dan sem imel vročino in kašelj me je posiljeval. Komaj sem prišel v službo. Pa nisem vzdržal. Moral sem k zdravniku. Toda med potjo v zdravstveni dom me je srečal

VOJAKOVE MISLI

- Vojaški dan teče počasi, dnevi hitro.
- Nekateri imajo glavo samo zato, da imajo kam postaviti kapo.
- Vojaška truba trobi zjutraj najgrše, zvečer najslajše.
- Šlem je v vojski redkokdaj prevelik, le glava je često premajhna.
- Nekateri so toliko za mir, da bi šli zanj tudi v novo vojno.

NEPORAVNAN DOLG

Sedel je v čakalnici in čakal, kdaj bo prišel na vrsto. Odprija so se vrata ordinacije. Ven je stopila sestra in poklicala: »Lisjak, vi ste na vrsti!« Vstal je in se s počasnimi koraki bližal zobozdravniku. Ves se je tresel in šibila so se mu kolena.

— Kaj pa vas tako boli? ga je vprašal.

— Tale zob mi prosim izderite, je odgovoril zbegani možakar.

— Saj je čisto zdrav!

— Prosim, zderite mi ga! je še vedno vztrajal on.

— Zdravnik ga je poslušal in mu izpulil popolnoma zdrav zob.

— Možakar je dvignil glavo in vprašal zobozdravnika: — Koliko pa to stane?

— Takšne malenkosti niso preveč drage.

— Potem mi pa, prosim, izderite še enega!

— Za božjo voljo, kaj vam pa je!

— Nič! Kaj ste že pozabili, da mi dolgujete denar za sfuror, ko sem vam lani pripeljal drva. No, zdaj je vsaj dolg poravnani!

Stefka Goligranc

SI SLISAL

— Sem slišal, da je pri nas več zakonov, ki so v nasprotju z ustavo.

— Pa tega nihče ne izkorišča?

— Tega pa nisem slišal.

DOBRA CESTA

— Poznaš cesto, ki je sploh ni treba popravljati?!

— Ne da je ne poznam, niti ne verjamem, da bi lahko katera bila tako dobra. Saj vidiš, da vse ceste takoj propadejo, pa naj bodo makadamske ali asfaltno. Takih, ki jih ni treba popravljati pa ni.

— Kako da ne! Kaj pa Rimska cesta?!

SKRBI

— Ne vem, kaj bo z mano? Toliko dela in skrbi imam, da ne vem, kje imam glavo.

— A zato vedno nosiš kiobuk v roki?

LOGICNO

Srečala sta se Jožek in Tinček.

— Veš Tinček, da bom dobil brata?

— Res? Kako pa to veš?

— Veš, lani je bilo mami slabo in je odšla v bolnišnico. In dobil sem sestrico. Zdaj pa je slabo očetu.

MISLI

Kdor išče resnico v vinu, bo gotovo postal le pijanec.

Pri nas je vse več deviz in vse manj devic; tudi zaradi deviz.

Človeka je lažje preceniti, kot oceniti.

Če bi prepovedali misliti, bi gotovo veliko ljudi začelo premišljevat.

Kdor gleda preveč naprej, si ne vidi pred noge.

SPET SMO TU

Ja, nekaj časa je že pretlelo od tedaj, ko smo bili s tole stranjo smeha zadnjič pred vami. Za ta naš smešni molk nismo krivi mi. Mi že ne! Za to so krive objektivne težave. Vidite, kako tudi nam pridejo prav te objektivne težave, v katere tako radi zavijamo razne napake in nepravilnosti, pomanjkljivosti in pozabljivosti.

Ugotovili smo torej, da razen objektivnih težav drugega krivca za to, da sirani za smeh toliko časa ni bilo, ni. S tem je problem popolnoma rešen in ga ne gre več pogrevati, sicer bo še kdo mislil, da imamo kaj za bregom. In tako gremo lepo naprej. Spet vas lepo vabimo, da nam pošiljate smešne prispevke. Naš glavni urednik je obljubil, da bo pri honoriranju upošteval tudi podražitev sladkorja in olja. To pa že verjetno nekaj pomeni.

Pa še nekaj vam moramo povedati. Morda se vam bo zdelo malo čudno, da šele zdaj objavljamo nagrajene prispevke o ozimnici. Pa ne bo brez koristi. Predvsem ne za nagrajence, ki bodo dobili nagrade, pa tudi ne za ostale, ki si boste lahko pridobili izkušnje za pridobivanje ozimnice za prihodnje leto. Vidite, vse je za nekaj dobro.

Za konec pa še enkrat: čakamo na vaše prispevke. Naj še ponovimo naslov: Uredništvo Novega tednika, Gregorčičeva 5, 63000 Celje, pripišite pa še NTZS. (To pomeni — Novi tednik za smeh.)

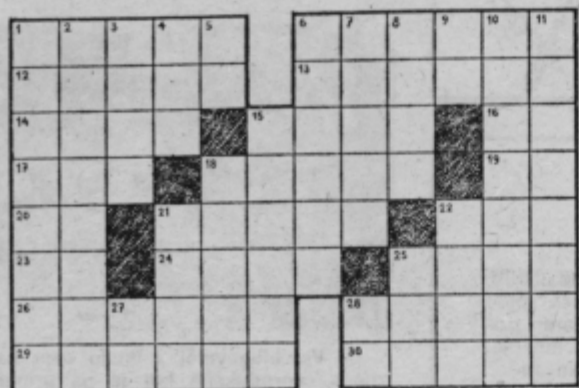

NAGRADNA KRIZANKA

Med reševalce, ki bodo pravilno rešili nagradno križanko bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

- 1. NAGRADA: 100 DIN
- 2. DO 6. NAGRADA: PO 50 DIN

Izrezek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisemski ovitek napišite NAGRADNA KRIZANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrтка, 16. januarja.

Vodoravno: 1. največje mesto v Dalmaciji, 6. uporaba znanja v delu, 12. smer začrtane ceste ali železnice, 13. glavno mesto Burme, v delti reke Iravadi, 14. laz, krčevina, 15. kakovostno gorivo, 16. kratica za Planinsko društvo, 17. starozidovski vladar, 18. krema tovarne Zlatorog iz Maribora, 19. zgolj, samo, 20. kratica za horsepower (konjska moč), 21. človek v rani mladosti, 22. župan pod Francozi, 23. tuj dvoglasnik, 24. ograjen oder za boks, 25. rod, pleme po latinsko, 26. delavka v tekstilni tovarni, 28. glavni vir svetlobe in toplote, 29. zanikovalec boga, 30. mesto ob Nilu, z veliko hidroelektrarno.

Navpično: 1. strahotnost, 2. reklamni tisk, 3. izmerek ognjenika, 4. otok v srednjem Jadranu, med Skardo in Molatom, 5. kazalni zaimék, 6. uvodna beseda, uvod, 7. kraj na Notranjskem, 8. kratica italijanske telegrafске agencije, 9. okrajšava za kilogram, 10. nadomeščanje učne ure, 11. danski pisatelj, ki je po vsem svetu zaslovel s pravljicami (Hans Christian), 15. največji otok Kornatskega otočja, 18. bajeslovna reka v grškem podzemlju, 21. velike ujede, 22. jedilnik, 25. pernata domača žival, 27. prvi in drugi samoglasnik, 28. avtomobilska oznaka Sarajeva.

ZA BISTRE OČI

Sliščici se razlikujeta samo v petnajstih podrobnostih. Boste našli vse?

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno uganko, objavljeno 19. de-

cembra, smo prejeli 152 rešitev. Žreb je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): VESNA KRUMPAK, 63302

- Grize, Zabukovica 84
- 2. do 6. nagrada (po 50 din) prejmejo:
- HEDVIKA KRULEC, 63204 Dobrna 16
- FRANC BOBNAR, 63270 Laško, Kidričeva 26
- FERDO LUPSE, 63220 Store 75
- KAROLINA LESKOVAR, 62317 Oplotnica, Gorica 12
- JOZICA KRAJNC, 63220 Store 13

Rešitev nagradne slikovne uganke

HUMOR

Vse gobe so užitne — samo nekatere na žalost samo enkrat!

Preden so začeli igrati neko sonato, je dirigent nagovoril poslušalce: »Na spored se nam je vrnila neljuba pomota. Seveda ne bi smelo biti sonata Roberta Schtuzmanna, temveč sonata Roberta Schumanna. Razen tega pa ta sonata ni Schumannova. ampak Chopinova.»

Mauricea Chevaliera je nekega dne ustavljal na cesti neznanec in mu dejal: »Zdravo, André, kako je kaj?« Ze nekaj let se nisva srečala!

Chevalier mu je v ljudno pojasnil, da se sploh ne poznata, in možakar je med mnogimi opravičili odšel.

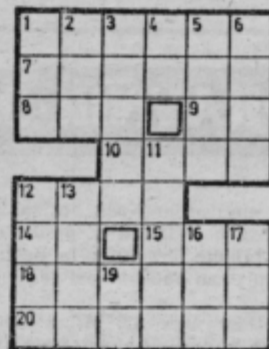
Cez nekaj dni ga je Chevalier spet srečal. Ze od daleč je priteknel k njemu in vpil:

»Predstaviš si, André, pred kratkim sem srečal moža, ki ti je podoben kot kaplja kaplji, vendar sem takoj ugotovil, da nisi to ti, ker je imel preveč be-dast izraz!»

Veliki paleontolog in zoolog Cuvier je imel zelo rada šparglje, prav tako pa tudi neki abbé, njegov prijatelj. Cuvier jih je imel najraje s kisom in oljem duhovnik pa v surovem maslu. Nekoč je Cuvier povabil prijatelja na kosilo in velel pripraviti šparglje na oba načina, vsakemu po njegovem okusu. Prijatelj sta se pomenkovala in čakala na kosilo. Naenkrat je zadela abbéjeva kap Ko je Cuvier videl, da ni nobene rešitve več, je odprl kuhinjska vrata in uka-zal:

»Vse šparglje s kisom in oljem!»

MALA KRIZANKA

Vodoravno: 1. okusna sladkovodna riba, 7. kosaški poglavar, 8. trenje, 9. avtomobilska oznaka Subotice, 10. večerni pojav, 12. predstojnik moškega samostana, 14. dve črki iz besede BUR, 15. grški otok, 18. pastirska pesem Torquata Tassa, 20. glavno mesto Sirije.

Navpično: 1. poseben izid šahovske partije, 2. ime celjskega pevca Pestnerja, 3. z mesom nadevano zelje, 4. okrajšava za »tega meseca«, 5. rod, pleme, 6. sinov sin, 11. velik gorski vrh, 12. nadležna žuželka, 13. krvoločna zver, 16. sovjetski est-tradni pevec, 17. ribiška mreža, 19. okrajšava za simenovalnike.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

Z Bistrice so zadoneli topiči... Ježeš! Narobe do Ze grejo v cerkev. Ob deveti imajo uro. Od St. Ožbolta na Bistrico gor pa je še uro hoda Jerca pa je vendar upala.

Z mogočnimi koraki je lovila stezo v hrib in šla, kakor da streljajo za njo. Topiči so pokali in od hribov je bučno odmevalo, kakor da se krohčejo divji možje v lešéh. Po vsakem strelu se je Jerca še bolj pognala. Pot ji je curljal po čelu, pihala je ko strgan meh. Prepozna bo, prepozna...

Ko je prisopla do kapelice pri Mariji Pomočnici, so zazvonili bistriški farni zvonovi... Zdaj je devet. V cerkev grejo in koj bo poroka... Salamenski dedi copatasti, na nobenega se ne moreš zanesti! Kaj bi se še mučila? Ko pride, bo itak že vse pri kraju.

Obstala je, si oddahnila in počasi nadaljevala pot, tako da je prišla šele čez pol ure do cerkve. Tedajci je nekdo zavriskal... Cuj! Iz cerkve že prihajajo. Poroka je pri kraju... Cakajte, ko strela vas bom udarila in vam zasolila vašo ženitovanjsko medico!... Vsa divja je racala čez sejmišče. Polno ljudi je bilo okoli in ta ali oni je zaklical: »Glejte jo! Jerca je prišla, Jerca!»

»Da, prišla, prišla,« je vpila Jerca, »in posvetila vam bom Bistričanom, da vas bo minila prevzetnost.«

Toda že je priteknel organist in jo naganjal: »Hitro, hitro, da bomo mogli v cerkev!»

»Kaj? Ali še niste opravili?« se je potovka začudila. »Ne, saj veš, da ne. Na te čakajo. Stopi hitro v župnišče!»

Tedaj se je Jerca obraz zjasnil in zmagovito se je ozrla. Torej je le pomagalo! Iz Maribora je namreč brzojavila gospodu župniku tole:

»Odložite Ravnjakovo ženitev! Ovira. Pridem jutri opoldne, Jerca Trobej.«

Nekaj pred deseto uro je prinesel šentožbolški pismo-voša župniku to brzojavko. Ta jo je takoj pokazal ženinu

in nevesti ter Osojniku. To je bil direndaj! Nevesta je začela tuliti in je o Jerci rekla vse, le dobrega nič: ženin je obmrknil in ni zinil besede, stari Osojnik pa je robantil in zahteval, naj se poroka izvrši, kajti trzojavka je očitno kaka neslana šala, ki jo je skuhal kak norčaveš — in Jerca gotovo ni bila v Mariboru. Župnik ga je zavrnil, da poroke ne more opraviti, dokler se ne prepriča, kaj je na sporočilu, in da je treba na vsak način počakati in nekega k St. Ožboltu poslati, da poišče Jerco. Ujec Miha, ki je bil na Ravnjakov kraj za pričo, je raznesel novico o brzojavki med ljudi. To je bilo besed in smeha in nekateri prešerni fantje so za nalašč začeli vriskati. Ko se je v tem prikazala Jerca, so jo obkolili in hoteli spraševati. Ta pa je zaničljivo ošvignila množico in ni odgovorila; godrnjaje je odšla v župnišče. Tu se je zletela nevesta vanjo kakor osa:

»Hruplja, hinavka! Da te ni sram!»

»Tiho, smrkljaje se je zadrla Jerca. »Cakaj, da stari ljudje svoje povejo!»

»Po sili hoče Ravnjaku svojo ciganico obesiti,« je zapiskala nevestina sestra.

»Če Pavlo s tem misliš, si boš jezic opekla. Pavla za Ravnjaka ne mara več.«

Ravnjaka je zadelo ko udarec. Tedaj je posegel župnik vmes in vprašal:

»Jerca, ali ste vi poslali brzojav?»

»Da, gospod župnik, in prav ste storili, da ste s poroko počakali.«

»Kakšen zadržek vam je znan pri tej ženitvi?»

»Ali je zadržek ali mi, to je Ravnjakova reč. Jaz imam le to povedati, da je nevestin oče hudodelec in da na Osojah niti ped zemlje ni njegove.«

Ko strela so tresčile te besede v ljudi, ki so stali okoli. Osojnik je prebledel in se jel močno tresti. Toda po'em je zagrmel s svojim surovim basom:

»Ti — Hruplja! Kaj ti pride na misel! Svojega poštenega imena ti ne dam v tvoje gnile zobe —«

»Ti pa pošteno ime! Goljuf si in Osoje si si prigo-ljujal.«

»Tiiti-ti-ti!« je zaškrtal Osojnik in hotel z levico zamahniti.

Orjaška ženska pa se mu je razkoračila tik pred nosom in zavpila:

»Koj takoj mi spusti pest! Se nobenega moškega se nisem bala in se tudi ne bom. Moški ste vsi ukup lumpi in figo vredni — razen gospoda župnika, seveda.«

»Jerca,« se je oglasil Ravnjak, »obrekovati zna vsaka hudobna ženska. Mi pa bi radi zares čuli, kaj moreš takemu uglednemu poštenjaku očitati.«

»Ugleden je marsikak hinavec, pošten pa nikoli, haha,« se je potovka zahehljala. »Ta ugledni Osojnik je hotel svojemu lastnemu bratu otroka umoriti, ker pa mu to ni uspelo, jo je ciganom prodal. Dekle pa še živi in ni več pri ciganih.«

Vsi so bili kakor okameneli od začudenja. Ravnjak se je tresel, Osojnik pa se je vzravnal in zavpil:

»Poznam to bajko. Vse to si je izmislil oni cigan, ta satan. Tudi pri meni je bil in je hotel, da bi mu dal denarja, če nočem, da me očrta. S ciganom in z Jerco, ki si je z njim na roko, pa se bomo drugje pogovorili.«

»Hoho, tako lahko se mi ne izmuzneš. Cigana sem en edinkrat srečala, to je bilo pred tremi leti, takrat, ko sem ga premikastila in spodila; po tistem se nisem spre-govorila z njim. Cigana ni treba zraven — so še druge priče tudi.«

»Katero druge, lažnivka?»

»Ponovi to besedo, če si upaš!« je zarežala Jerca in namerila svojo moško desnico.

Potem je počasi privlekla iz nedrj pisane in ga dala župniku. Bilo je tisto, ki ga ji je dal ravnatelj mariborske kaznilnice. Župnik je bral pažljivo in očitno je bilo, da ga je pretreslo. Dal je Ravnjaku. Ta je vrstice kar preletel in še, ko je čital, je hlastno vprašal potovko:

»Ali je to dekle, o katerem tu piše, Pavla?»

»Če nimaš slame v glavi, ne boš dvomil.«

»Kje je ciganica? Kje je?« se je segel Osojnik vmes. »Tega nikomur ni treba vedeti, tebi pa še najmanj. Se prehitro jo boš videl, hčer svojega brata!«

»Ali je Silvester vse priznal?« je spraševal Ravnjak.

Stasa Gorenssek

NAIVNE OBLEKE

Gotovo ste že slišali o prihajajoči modi *naivnih* oblek, ki nam jo tako prepričljivo obetajo in ki bo v najkrajšem času prav gotovo prodrla tudi k nam, da se bo v kakšni, morda nekoliko izpeljani in prilagojeni obliki pojavila na naših ulicah.

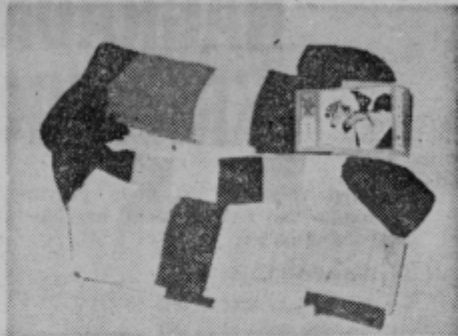
Prišla je seveda iz Pariza, kjer se je porodila v glavi vodilnega kreatorja San Laurenta, se razširila na ostale in zajela skoraj vse spomladanske kolekcije.

Pa je ta moda v resnici nekaj posebnega. Prav ko smo pričakovale oprijete kroje, smo dobile ohlapne linije in široke kroje. *Naivne* obleke so mahave že ob vratnem izrezu in se širijo vse do spodnjega roba. Zato so ohlapne in *frjolave* in postava se v njih popolnoma izgubi. Zato je obleka največkrat prepasana s — spet novo — širokim pasom. Kot detajli so priljubljeni vsiti žepi, različni izrezi s širokim robom in spet široki rokavi, ki so lahko stisnjeni ali kar zvonasti.

Zdaj, v hladnem času, ko bodo te *naivne* obleke sešite iz toplejših, volnenih materialov, bomo pod nje oblekle tanke pulije, kasneje pa jih bomo nosile same.

priporočamo

Tople moške nogavice iz sintetike, narejene v modnem vzorcu črt in lepih barvah, so te dni dobili na oddelku nogavic veleblagovnice Tkanina. Proizvajalec je Ključ Sarajevo, cena pa 19,40 din.

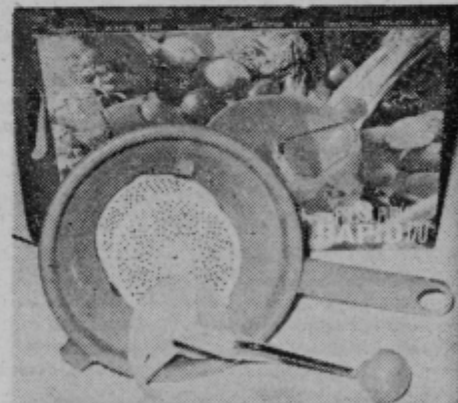
V Veleblagovnici T imajo spet na voljo znane reprodukcije kot je na primer tale Brueglova Kmečka ohcet, ki stane 534,74 din.

Na oddelku za mlade Veleblagovnice T lahko izbirate med lepimi pleteninami Zlatborka, vse ročno delo pletil iz Sirogojna, nad katerimi boste gotovo navdušeni. Plašči, jope in pleti nosijo ceno od 534,00 do 2.050,00 din.

Če se navdušujete za turno smučanje, vam priporočamo čevlje, ki jih lahko kupite v prodajalni Alpina. Na voljo so manjše moške številke. Nizki stanejo 164,50 din, visoki pa 270,00 din.

Praktičen gospodinjski pripomoček je pasirka za krompir in nekatere vrste zelenjave, s tremi priključki, uvožen iz Italije. V Tehnocomercatorjevi prodajalni Plastika ga lahko kupite za 64,15 din.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

Vprašanje: Naša bralka iz Celja toži za bolečinami v prsih; uporabljala je tablete Trevintix in nešteto drugih, vendar so bolečine ostale.

Odgovarja dr. Milan Bekčič: Bolečine v prsih najpogosteje pripisujemo srčnemu obolenju, lahko pa bolečina izvira iz tkiv v vratu in stene prsnega koša, iz drugih organov v prsnem košu ali iz organov pod prepono. V iskanju vzroka teh bolečin je pomembno, da nam bolnik podrobno opiše bolečino, jo točno lokalizira, vedeti pa moramo, da na nobenem po-

ročju medicine točna diagnoza ni tako pomembna kot ravno tu, pogosto pa je tudi najtežja. Posneti je treba elektrokardiogram ter opraviti rentgenske in laboratorijske preiskave. Pogosto je koristno, če opazujemo bolnike med spontanim napadom bolečine, ali če poskušamo tak napad izzvati in ugotoviti, kaj ga umiri. Treba je izkjučiti napade angine pectoris ali drugih obolenj, katere le-ta povzročata, podobnost pa se izgubi, če od bolnika zvezmo, da se bolečina ne pojavlja pri telesnem naporu, temveč pri premikanju vratu, kašljanju in kihanju. Bole-

čina v prsih je znak zelo različnih bolezni in glede na to je mogoča splošna diferencialna diagnostika samo pri internistu, včasih je potrebno mnenje kirurga, ortopeda in drugih. Navajate, da ste uporabljali nekaj časa Trevintix tablete. Te tablete delujejo izrazito baktericidno na mikrobakterije tuberkuloze in se z njimi zdravijo vse pljučne in izvenpljučne tuberkuloze. Če ste invalidsko upokojeni, morate vendar vedeti naravo vaše bolezni. Najbolje pa bo, da se z napotnico splošnega zdravnika obrnete na pregled k specialistu v celjski bolnišnici.

Z NOVIM LETOM
NAVADNO ZAČENJAMO NOVO DELO
IN NAČRTUJEMO NOVE DOLŽNOSTI.

Trgovsko podjetje

Nnama

Ljubljana

s svojimi veleblagovnicami
v Ljubljani, Kočevju, Škofji Loki,
Velenju in Slovenj Gradcu

pa novo leto začne
s svojo že tradicionalno
ugodnostno akcijo za potrošnike:

**RAZPRODAJA
MOŠKE, ŽENSKE IN OTROŠKE ZIMSKE
KONFEKCIJE IN OBUTVE.**

RAZPRODAJA
ZIMSKE KONFEKCIJE IN OBUTVE

letos pri

Nnama

v VELENJU

OD 6. 1. 1975 DO 31. 1. 1975

VELEBLAGOVNICA

Nnama

VELENJE
spet nudi izredno ugoden nakup
ZIMSKE KONFEKCIJE IN OBUTVE
z od 30—50 % ZNIZANJEM PRODAJNIH
CEN

ZLATA PRAVILA ŽIVLJENJA

VSE O ŽENI

Življenje ženske je prazno, če ga ne polni ljubezen.

Irving Stone

O ženah je treba govoriti samo moškim.

Nietzsche

Prava moč ženske je vzrok, zaradi katerega jo moški ljubi, pa čeprav se za tem vzrokom skriva tudi najslabše.

Francoise Sagan

Ne recite ženski, da je lepa. Povejte ji, da je drugačna kot druge in odprla vam bo vse dohode.

Jules Renard

Ženska, ki se ne lepša, je bodisi genialna ali pa nemogoča. In ker je genialnih oziroma nemogočih žensk malo, se skoraj vse lepitičijo.

Vickj Baum

Ženske niso nikdar tako močne kakor tistikrat, ko se oborožijo z lastnimi slabostmi.

Deffant

Povej mi vzrok: vem da se za njim skriva ženska.

Beaumont

Vsa dekleta so čudovita! Od kod, za vruga, se jemlje toliko nemogočih soprog?

Angleška modrost

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ŠPORTNIKA CELJA 74

STARA ZNANCA

(atletika) 59, 5. Stanko Li-sec (atletika) 42, 6. Tone Sa- gadin (košarka) 40, 7. Jano Bervar (šah) 33, 8. Marjan Dobovičar (streljanje) 21, 9. Tone Jager (streljanje) 19 in 10. Mičo Mijak (atletika) 15 točk.

Sledijo: 11. Marko Klinar (jadralno letalstvo) 14, 12. Miha Bojevič (rokomet) 13, 13.—14. Viki Vanovšek (kegljanje) in Franc Peperko (jadralno letalstvo) 9, 15.—16. Marjan Dobrajc (nogomet) in Črt Rojnik (jadralno letalstvo) 7, 17.—18. Niko Kavčič (kotalkanje) in Bojan Levstik (rokomet) 5, 19. Stane Fartelj (jadralno modelarstvo) 4, 20. Jure Koren (rokomet) 3, 21. Milan Pevnik (rokomet) 2 in 22. Jože Lubej (kegljanje) 1 točka.

SPORTNICA 74: 1. Nataša Urbančič (atletika) 110 točk, 2. Danica Uranikar (atletika) 92, 3. Magda Urh (kegljanje) 77, 4. Eva Ludvig (kegljanje) 72, 5. Andreja Jezernik (smučanje) 51, 6. Janja Marinč (kegljanje) 47, 7.—8. Nataša Dermol (atletika) in Eva Završnik (konjeniški šport) 24, 9. Dragica Kolar (odbojka) 23 in 10. Barbka Jug (smučanje) 16 točk.

Sledijo: 11. Lučka Užmah (šah) 12, 12. Metka Lesjak (odbojka) 10, 13.—14. Nika Blagotinšek (plavanje) in Marjana Kopitar (atletika) 6, 15. Duška Boben (plavanje) 5, 16.—17. Mateja Jakob (kotalkanje) in Metoda Kastelic (atletika) 3 točke.

Utemeljitev za posamezne športnike in športnice verjetno ni treba navajati, saj se vsi dobro spominjamo njihovih uspehov v lanskem letu. V imenu uredništva jim želimo, da bi tudi v le-

Tudi letos smo v uredništvu NT in RC izvedli tradicionalno anketo, kdo so bili najboljši športniki v celjski občini v lanskem letu. V ocenjevanju so sodelovali stalni športni sodelavci športne strani v NT in športne pregleda v RC, nekateri člani sveta sodelavcev in športni funkcionarji iz Celja. Izid ankete je pričakovan, saj so se na prvih mestih pojavili športniki, ki že vrsto let »kraljujejo« v celjski občini in mnogo pomenijo tudi v zveznem ter mednarodnem merilu. Malo je novih imen, po številu predstavnikov med najboljšimi pa prevladujejo atleti, rokometišči, streliči, keglavke, smučarke in jadralci, torej predstavniki tistih športnih panog, ki v našem mestu največ pomenijo.

Vrstni red: SPORTNIK 74: 1. Peter Svet (atletika) 109 točk, 2. Vlado Bojevič (rokomet) 89, 3.—Branko Leskovšek (jadralno modelarstvo) 88, 4. Zdravko Pečar

tošnjem letu dosegli vsaj takšne, če že ne boljše uspehe, ki so v ponos njim samim in celotnemu športnemu Celju. TONE VRABL

ŽELJA DOSEŽENA

BAI V CELJU

Lepšega športnega noveletnega darila si nismo mogli želeli. Ko smo nekaj dni pred novim letom izvedeli, da so atletskemu Celju zapuščali organizacijo balkanskih atletskih iger leta 1976, smo bili vsi veseli. To je priznanje Celju kot mestu športa in priznanje Sloveniji, kjer doslej takšne igre še niso bile organizirane. Seveda pa je prevzem takšnega tekmovanja tudi velika obveza, v katero pa ne smemo dvomiti, da je Celjani s pomočjo ostalih ne bi uspešno izpeljali.

Torej čez dobro leto se Celju obeta doslej največja športna prireditev, lahko bi celo rekli olimpiada v malem. Nastopile bodo reprezentance Bolgarije, Romunije, Grčije, Turčije, pō vsej verjetnosti tudi po daljšem času Albanija (odnosi se boljše) in seveda domači-

ni. V vseh ekipah je cela vrsta atletov, ki sodijo v sam vrh svetovne atletike, kar vsekakor obeta zanimive dvoboje v našem mestu. Prepričani smo, da bo to tekmovanje preraslo do sedaj največjo športno prireditev v našem mestu — polfinale za atletski pokal. Organizatorji so si takrat nabrali novih izkušenj (brez pripomb so prireditev odlično izpeljali) in torej ni dvomiti, da ne bi tudi balkaniade.

Seveda pa organizacija zah-teva tudi rešitev določenih zahtevnih nalog: nadaljna ureditev stadiona, izpopolnitev sodniškega in organizacijskega kadra, zagotovitev ustreznih prenočitvenih prostorov, pravočasna reklama pomembnega tekmovanja in ne nazadnje — pristop vseh v našem Celju in okolici, da s skupnimi močmi izpeljemo sicer težko, vendar hvalno nalogo: organizacijo balkanskih atletskih iger. Pristanek sta že dala občinska skupščina in TTKS, po prejšnjih rezultatih pa pričakujemo tudi pomoč ostalih. Zavedati se je treba nečesa: to niso samo igre atletskega društva Klavarja, ampak celotnega Celja, Slovenije in v določenem pomenu tudi Jugoslavije. Torej: zapuščali so nam, zato čimprej startajmo, da nas (v atletskem besednjaku!) čas ne bo povozil! Atletskim delavcem Klavarja pa: pri pogumni odločitvi za prevzem organizacije BAI bomo vsi pomagali, kajti gre za Celje!

T. VRABL

Zmagal SIP

Komisija za šport in rekreacijo pri Občinskem sindikalnem svetu v Zalcu je tudi letos pripravila delavske športne igre, ki se jih je udeležilo več kot 1000 delavcev športnikov iz 20 TOZD, OZZD in drugih organizacij. Igre so potekale v dvanajstih športnih panogah. Izvesti bi morali še smučanje, vendar je zaradi pomanjkanja snega le-to odpadlo. Največ nastopajočih je bilo v kegljanju, kjer je nastopilo kar 600 posameznikov, ekipno pa v namiznem tenisu, kjer je nastopilo 31 ekip.

Tekmovanje je bilo razdeljeno v dva razreda in to v kvalitetni in množični razred, starejši člani in članice. Nasploh pa velja oceniti, da je v lanskih delavskih športnih igrah nastopilo pre malo teniskih ekip glede na število zaposlenih.

Končni vrstni red — kvalitetni razred: 1. SIP Sempeter 1010 točk, 2. TT Prebold 915, 3. Ferralit Zalec 845, 4. Juteks Zalec 750, 5. TN Polzela 670 točk itd. Množičnost: 1. TT Prebold 310, SIP Sempeter 230, 3.—4. TN Polzela, Ferralit Zalec 200, 5. Juteks Zalec 160 točk itd. Starejši člani: 1. Aero Sempeter 160 točk, 2. Institut Zalec 130, 3.—4. DEM Podlog, TN Polzela 70, 5. TT Prebold 50 točk itd. Zenske: 1.—2. TN Polzela, TT Prebold 100, 3. Občina, 4.—5. VVZ Zalec, Ferralit Zalec po 30 točk itd.

Zaključna prireditev bo 18. t. m., prenašal pa jo bo tudi Radio Celje. Najboljšim ekipam bodo podelili nagrade, pokale, diplome in priznanja.

T. Tavčar

ALPINISTIČNI KOTIČEK

Celjski alpinisti so dobili svoj kotiček v Novem tedniku. Odslej bomo (skoraj) v vsaki številki pisali o njihovem delu, uspehih, problemih, dosežkih in napotkih, kako se naj »nealpinista« obnaša v gorah. Za sodelovanje smo pridobili znanega alpinista in dvakratnega udeleženca himalajske odprave (da drugih uspehov ne naštevamo) Cirila Debeljaka — Cica. Danes je pred vami prvi zapis in upamo, da boste z njim zadovoljni. Sicer pa, oglasite se in tisti, ki hodite v gore, tudi kaj napišite.

Prav je, da tudi alpinizem kot športna plat planinstva, najde svoj prostor na tej strani. Dolžni smo dati v javnost svoje delo in povedati kdo smo, kaj delamo, in kje je naše mesto v jugoslovanskem alpinizmu, ki zadnja leta vztrajno in uspešno lovi korak z močnimi alpskimi narodi sveta. Pa tudi zato, ker sodi Celje s svojo alpinistično tradicijo in današnjo mlado generacijo med najmočnejše slovenske odseke.

S koledarsko zimo se začne tudi zimska alpinistična sezona. Lanj je odsek z 10 člani in 10 pripravniki preplezal 356 vzponov vseh težavnostnih stopenj, od tega 10 drvenstvenih smeri (dve zimske). Letošnja zima le že v prvih dneh prinesla številne uspehe v vsem slovenskem alpskem svetu. Stene Savinjskih Alp in Julijcev so bile v teh dneh dobesedno oblegane in Celjani imajo pri tem velik del. V obliki letalskega tabora so člani AO Celja opravili od 21. 12. 1974

do 5. 1. 1975 naslednje zimske prvenstvene vzpone in ponovitve:

Vzhodna stena Male Rinke — Cicova smer — V. tež. stopnja (prvi zimski vzpon): Jošt, Canžek, Mesarec (10 ur).

Vzhodna stena Male Rinke — Dušanov šteber — III. (zimska ponovitev): Geršak, Vodišek (5 ur).

Južna stena Mrzle gore — nova direktna smer V +: Knez, Vodišek (3 dni v presledkih). To novo smer sta prvič ponovila že čez tri dni v 6 urah Knez in Palir.

Mrzla gora — Hudi prask (zimski vzponi) III. Geršak, Glažar, Zunter, Inkret.

Turska gora — Tschadowa smer — III. (zimska ponovitev): Knez, Mesarec, Srebot, Nadu (7 ur).

Vzhodna stena Križa — smer skozi okno — IV. (druga zimska ponovitev): Canžek, Vodišek (5 ur).

Severna stena Dedca — Šarina poč — V+ (prvi

zimski vzpon): Jošt, Canžek.

Severna stena Dedca — Leva (Debeljakova) V. (druga zimska ponovitev): Vodišek, Planinšek.

Poleg plezalne smeri je bilo izvršenih več pristopov na vrhove Rink. Razmere relativno ugodne, v vzhodnih in severnih stenah veliko ledu. Namig v glavnem pršič, pod stenami in na grebenih polledenel sneg.

AO Celje vabi planinke in planince (nad 16 let) v PLEZALNO SOLO

Pričetek 23. januarja ob 18. uri v pisarni PD Celje, Stanetova ul. (Program in podrobnejša navodila v naslednji številki NT)

Obvestilo: Cesta do slapa Rinke prevozna — verige obvezne. Zimski sobi na Okrešlja in Korošici odprti. Poti na Okrešelj, Klemenškovo in Vodole kopne, vzponi na vrhove izredno zahtevni. Obvezne detenze, cepin in varovanje z vrvo. Turski žleb, Škarje, Kamniško sedlo

Okrešlja, Kopinškova, Robanov kot — leden skorjast sneg. Grebeni skrajno nevarni — vodni led. Sneg: Okrešelj 30 cm, Savinjsko sedlo, Koroš-

ca, Podi pod Skuto 1 m. Opozorilo: nov sneg, ki bo padel na sedanjo ledeno podlago, izredno nevarna za plazove.

Cic

TRIM

Končane so 10. jubeljne sindikalne športne igre! Rezultati so pred nami in lahko smo zadovoljni. Start, začel pred desetimi leti, je rodil vseke rezultate!

Rezultati letošnjih iger — ČLANI (v 11 športnih panogah je nastopilo 69 osnovnih sindikalnih organizacij): 1. ITC 563 točk, 2. Aero 548, 3. EMO 518, 4. Cinkarna 483, 5. Zlatarna 479, 6. Ingrad 474, 7. Zelezarna Store 461, 8. Prosveta 444, 9. Gradis 403 in 10. Toper 383. Sledi po vrstnem redu vsi sodelujoči: PTT, Zeleznica, Savinja, Merx, LB, Sava, Transjug, Avtomotor, Cestno podjetje, Elektro, Avto Celje, UJV, Metka, Žična, SDK, Nivo, Obnova, GG, ZNG, Občina, TMC, Zapori, Izletnik, Geodetski zavod, Finomehanika, Etol, SKIMC, Remont, Ključavničar, Elegant, Klma, Carinarnica, Piznarna, Interevropa, Pohoštvo, Mesnine, Zdravilišče, Prevzoništvo, OŠ Vojnik, Center, Elektrosignal, Javne naprave, Sodišče, Postaja mlilice, Tkanina, Tapetništvo, OŠ Dobrna, Avtokleparstvo, TSS, Lžbela, NT-RC, Bolnica, Obrtniki, Zdravstveni dom, CEKA, OŠ Hudinja, Primorje, Elektromehanika in DPO. Zmagovalci po posameznih panogah: ITC (nogomet, rokomet, mali nogomet), AERO (košarka, plavanje, namizni tenis), EMO (streljanje), Ingrad (odbojka, kegljanje), NIVO (smučanje) in Zeleznica (šah).

Starejši člani (v šestih športnih panogah je nastopilo 31 osnovnih sindikalnih organizacij): 1. Zelezarna 191 točk, 2. Aero 188, 3. Cinkarna 180, 4. ITC 160, 5. Toper 136, 6. EMO 130, 7. UJV 117, 8. Savinja 106, 9. Avtomotor 103 in 10. Zeleznica 95 točk. Sledijo po vrstnem redu vsi sodelujoči: Elektro, Ingrad, Žična, ZNG, Obnova, GG, Etol, NIVO, Gradis, LB, Cestno podjetje, SAVA, Občina, Bolnica, Prosveta, Metka, Elegant, Metalka, Posl. zdr., Center in Zlatarna. Zmagovalci po posameznih panogah: Zelezarna (mali nogomet), Aero (smučanje in namizni tenis), Cinkarna (streljanje), EMO (plavanje) in Ingrad (odbojka).

Članice (v šestih športnih panogah je nastopilo 31 osnovnih sindikalnih organizacij): 1. Ingrad 200 točk, 2. Aero 181, 3. Cinkarna 171, 4. ZNG 155, 5. LB 152, 6. Toper 133, 7. Prosveta 116, 8. Savinja 115, 9. Elektro 106 in Sava 96. Sledijo: ITC, Javne naprave, UJV, Občina, Gradis, Elegant, Metka, Geodetski zavod, EMO, SDK, NIVO, Zdravilišče Dobrna, Obnova, Tkanina, DPO, TMC, Avtomotor, Aurea, Center, Etol in Zeleznica. Zmagovalci po posameznih panogah: Ingrad (streljanje, namizni tenis, odbojka), Aero (kegljanje), ZNG (plavanje) in Prosveta (smučanje).

Podelitev priznanj vsem sodelujočim bo konec januarja in o tem bomo še poročali.

NEPLAVALCI POZOR! V ponedeljek se je začel v zimskem bazenu posebne šole tečaj za odrasle neplavalce. Tečaj traja deset dni brez sobot in nedelj od 19.30 dalje za 150 din! Lanj se je tako naučilo plavati preko sto odraslih neplavalcev! Tečaj bodo organizirali tako dolgo, dokler bo dovolj prijav! Prijave (pogumno!) pošljite na zvezo za športno rekreacijo v Celju!

T. VRABL

UMOR

BOLEZEN PREMAGALA MATERINSTVO

Pota človeške usode so tako različna. Človek obrača, narava obrne. Tudi Kristina Kozale, 50-letna mati, je vse življenje obračala, garala, da bi njena hčer bolj zaživela. Pa vendar je mati narava nazadnje drugače obrnila. Duše na zaostalost in močna zmedenost so premagali njena materinska čustva, ki jih je skozi vse življenje skrbno negovala.

Vaščani Leskovca pri Krškem, še posebej pa njeni sostanovalec na gradu Auersperg se z grozo v očeh sprašujejo, kako je tisto nedeljo 29. dec. zjutraj moglo priti do tako strašne tragedije.

Ta večer so dolgo bedeli. Pri sosedovih je bilo ženitovanje in cela hiša je bila na nogah. 15-letna Veronika in njena mati Kristina sta se nekaj pred polnočjo odpravili spat. Nekaj po polnoči so fantje prišli po Veroniko, toda mati jim ni hotela več odpreti.

Veronika takrat verjetno že ni žvela. Mati jo je z dvema udarcema s kladivom po glavi najprej omamila, nato pa pograbila še sekiro in nož ter jo obglavila. Naslednje dni je samo tavalala po vasi. Za Veroniko je dejala, da

Kristina se je vlegla na tla in prekrizala roke. Do prihoda miličnikov je ležala kot mrtva. Kasneje je miličnikom še pokazala morilsko orodje, v zaporu pa jo je dokončno zlomilo.

Kaj je privedlo Kristino, da se je tako strašno spozabila nad hčerjo? Tega verjetno še danes nihče ne more zagotovo povedati.

Bolezen vsekakor. Kristina je bila duševno zaostala. Njeno pamet bi lahko primerjali samo s pametjo otroka. Lansko poletje je bila tri mesece tudi v bolnišnici v Ljubljani — Polju. Nazaj je prišla nekoliko bolj zdrava, čisto normalna pa tako nikoli ni bila.

Po drugi strani pa težko verjamemo, da bi tako gnusen zločin lahko izvršil čisto normalen človek. Sicer pa bo o stopnji njene duševne prizadetosti povedal svoje mnenje še psiholog.

Vendar pa se lahko vprašamo: kdo je pustil mlado Veroniko ob bolni materi, če je bilo jasno, da je lahko nevarna za okolico. Sosed Franc Gorenc pravi, da je hotel vzeti Veroniko njen oče, kljub temu, da ima svojo družino. Vendar pa je socialna delavka hotela, da Vero-

Je pa tu še eno dejstvo, ki je po vsej verjetnosti tudi vplivalo na Kristino.

Pred leti je vstopila v jehovo vero. Hčer je kmalu izstopila, ker je spoznala nesmisel vsega, Kristina pa je še naprej hodila k Repe Mihaeli, ki jo je vpeljala v to vero. Franc Gorenc pravi, da ji je Repetova pogosto brala (Kristina ni znala brati) knjige o jehovski religiji.

Kristina v duševni zaostalosti verjetno ni pravilno razumela nauka Jehove vere. Pogosto je fantazirala o sodnem dnevu. Sosedom je tudi pripovedovala, kako se bo sta ona in njena hčer po smrti vrnili živi nazaj na Zemljo nekje v Judovski deželi.

Pretirana materinska lju-

bezen, zmešani pojmi o religiji, duševna zaostalost, vse to se je verjetno v trenut-

kih zmedenosti pomešalo v bolni duševnosti Kristine in tisto nedeljo zjutraj porodi-

lo strašen sklep, ki je mlado Veroniko stal življenje.

SRECKO SROT

Grad Auersperg pri Krškem

Franc Gorenc

Anica Jelen

preživlja novoletne praznike pri stari mami. V torek na Silvestrovo je šla k sosedu Gorencu voščit z besedami: »Srečno Novo leto. Vi ga boste imeli, jaz pa ne.«

Kristina je kasneje poskušala narediti samomor. Bila je že na bregu Save in se udarjala s kamnom po glavi, kasneje je zabredla v vodo, a se je vrnila. Kot je kasneje povedala sosedom, jo je nekaj vleklo nazaj.

Kristina je tavalala vse do četrtka ko je v gozdu našla Rozalija Pungarčič. Z rokami je grebla po zemlji. Pungarčičeva je odhitela po pomoč in skupaj z Anico Jelen sta jo odpeljali proti domu. Med potjo je ves čas nekaj nerazumljivo mrmrala. Slišalo se je samo: »Ne povedat, ne povedat...«

Anica Jelen pravi: »Ko smo prišli pred njena vrata, se je upirala. Ni hotela noter. Pravila je, da gre spat k svoji materi. Morala sem ji na silo vzeti ključ. Ko sem vstopila, je nekaj smrdele. Potem sem odgrnila posteljo. Zagledala sem Veroničino s krvjo namazano glavo. Zavpila sem in zbežala.«

nika ostane pri materi, ki jo je drugače imela zelo rada in je lepo skrbela zanjo.

Mnogi, ki so Kristino poznali, zatrjujejo, da tako močno kot je Kristina ljubila svojo hčer in toliko, kot je dala zanjo, verjetno marsikatera duševno normalna mati ni dala svoji hčeri.

Ob neki priložnosti je Cerovšek Terezija vprašala Veroniko: »Se nič ne bojiš mame, ko je takšna?«

»Kaj, ko me ima pa tako rada.« je odgovorila Veronika.

In res je mati vse dneve ddnarila pri sosedih, da bi imela njena Veronika vsega dovolj. Sama pa si je od ust pritrgovala. Pogosto ni jedla kosila s izgovorom, da ni lačna. Vse je nesla svoji Veroniki.

V trenutku obupa je pogosto govorila, da si želi Veroničine smrti, zakaj po njeni smrti ne bo nihče skrbel zanjo. Ljudje pa jo bodo zaničevali kot so njo.

Čeprav se sliši absurdno, pa vendar je mogoče tudi ljubezen do otroka povzročila v bolni glavi matere odločitev o zločinu.

KUPITE DANES CENEJE!

Do 15. januarja 1975 vam nudimo ob nakupu pohištva, gradbenega materiala ter oken in vrat:

5 % popust pri plačilu z devizami in

2 % popust pri gotovinskem plačilu nad 5.000 din

CELJE, Čuprijska 1 — pohištvo
Babno 3 — gradbeni material

lesnina

kava - izbrana za vas

PROMET: LANI DOBRO

Inšpektor UJV Celje Franc Salobir nam je pokoncu lanskega leta postregel z razveseljivimi podatki o stanju na cestah, za katere bkrbji celjska Uprava javne varnosti. Lani je bilo 108 smrtnih žrtev, medtem ko leta 1973 kar 158. Manj je bilo tudi nesreč z lažje in težje poškodovanimi, medtem ko je materialna škoda približno takšna, kot leto dni prej. Vseh nesreč je bilo lani nekaj več kot 4000 (leta 1973 preko 5000), pri tem pa je bilo lažje in težje poškodovanih 1600 (leta 1973 pa nekaj čez 1600) ljudi.

Kje so vzroki za boljše stanje na naših cestah? Predvsem v novem prometnem zakonu, ki je bil sprejet oktobra, ter stalnih akcijah, ki jih izvajajo miličniki. Samo Celjani so lani izvedli 74 akcij, sodelovali pa so tudi v devetih republiških akcijah. Ker se takšno delo ponavlja že nekaj let, je tako tudi rodilo prve pozitivne rezultate. Razumljivo je, da bodo s takšnim delom nadaljevali tudi letos, saj vsi skupaj ne želimo, da bi bile naše ceste pokopališča. Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti tudi na voznike, ki se prilagajajo stanju na cestah. To je tudi edino pravilno, saj stari pregovor še vedno drži, da »gora ni nora, nor je tisti, ki gre gor« ali cesta se ne bo prilagajala vozniku, ampak se mora voznik njej. Sicer so še težave.

TV

Izvršni svet, upravni organi in Štab za odpravljanje posledic potresa Skupščine občine Šmarje pri Jelšah

se zahvaljujejo za sodelovanje in pomoč vsem delovnim in drugim organizacijam, družbenopolitičnim skupnostim in njihovim organom ter občanom, zlasti še vsem tistim, ki so s svojo angažiranostjo in pomočjo pomagali pri odpravljanju posledic potresa na Kozjanskem.

Vsem želimo v letu 1975 kar največ delovnih uspehov.

Namesto individualnih čestitk so ustrezna sredstva nakazana v sklad za odpravljanje posledic potresa.

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE
OBCINE SMARJE PRI JELŠAH

»Petrol« Ljubljana
TOZD blagovnj
promet
poslovna enota Celje

objavlja

prosta delovna mesta:

VEČ PRODAJALCEV

za bencinske servise:

CELJE, ŽALEC, ŠEMPETER, ŠENTRUPERT,
ŠENTJUR, ROGATEC, ROG. SLATINA

POGOJI:

Prodajalec — PK delavec ali nižja strokovna izobrazba, za nedoločen čas.

Za navedena delovna mesta je določena poskusna doba 3 mesece. Pismene prijave pošijte v roku 8 dni po objavi na naslov: Petrol Celje, Cesta v Trnovlje 12.

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE V LJUBLJANI

razpisuje

SPREJEM 250 UČENCEV V ŠOLO ZA MILIČNIKE KADETE

POGOJI ZA SPREJEM:

Razpisa se lahko udeležijo mladinci, državljani SFRJ, ki izpolnjujejo pogoje:
— da so uspešno končali osnovno šolo,
— da niso starejši kot 17 let,
— da so telesno in duševno zdravi,
— da zoper nje ni bil izrečen vzgojni ukrep in da niso v kazenskem postopku,
— da obvladajo slovenski jezik,
— da imajo pismeno privoljenje staršev ali skrbnikov.

Začetek in trajanje šolanja:

Začetek šolanja bo 1. septembra 1975 in bo trajal štiri leta.

Pravice in dolžnosti učencev:

Kandidati, ki bodo sprejeti v šolo, bodo imeli brezplačno stanovanje in hrano, uniformo, obutev, perilo, učne pripomočke, zdravstveno in invalidsko zavarovanje ter pravico do denarnega zneska za osebne potrebe. Kdor uspešno konča šolo, je oproščen služenja vojaškega roka in mora po končanem šolanju delati v organih za notranje zadeve najmanj osem let. O pravicah in dolžnostih učencev se ob sprejemu v šolo sklene pogodba. Tistemu, ki je uspešno končal šolanje, je priznana srednja strokovna izobrazba.

Kako naj se kandidati udeležijo razpisa

Kandidati, ki se želijo udeležiti razpisa, naj pošljejo najbližji postaji milice najpozneje do 5. junija, naslednje dokumente:

1. prijavo za vpis v šolo na obrazcu 1,20, kolkovano z 2,00 din, ki jo morajo obvezno podpisati starši ali skrbniki, kar je hkrati dokaz o njihovem privoljenju za vpis,
2. spričevalo o uspešno končani osnovni šoli; tisti, ki še obiskujejo 8. razred naj prilože spričevalo za prvo polletje 8. razreda, spričevalo o končani osnovni šoli pa naj predložijo takoj, ko ga dobijo,
3. potrdilo, da zoper kandidata ni bil izrečen vzgojni ukrep,
4. potrdilo, da kandidat ni v kazenskem postopku,
5. pismeno priporočilo in mnenje šole, v kateri se je zadnje leto šolal.

Kandidati, ki bodo izpolnjevali vse pogoje v razpisu, bodo poklicani na zdravniški pregled in sprejemni izpit. Sprejemni izpit obsega preizkus znanja iz slovenščine, psihološko testiranje in preizkus telesnih zmogljivosti. Sprejemni izpiti bodo v šolskem centru za strokovno izobraževanje delavcev v organih za notranje zadeve v Ljubljani maja in junija. O datumu bodo kandidati pismeno obveščeni. Odlični in prav dobri učenci bodo delno oproščeni sprejemnega izpita in inteligenčnega testa.

Pri sprejemu imajo prednost kandidati z boljšim učnim uspehom in tisti, ki bodo pri sprejemnih izpiti dosegli boljši uspeh. O tem, ali je bil kandidat sprejet ali zavrnjen, bo obveščen do 20. junija 1975.

Vsa pojasnila dajejo:

1. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije, telefon št. 23-801, interna številka 254
2. Šola za miličnike kadete, Ljubljana, Tacen 48, telefon št. 51-737 in
3. vse postaje milice.

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE SR SLOVENIJE

30-50% CENEJE

— moška, ženska in
otročka konfekcija
— obutev
— pletenine
— moške srajce

— zimska športna
konfekcija
— lahki modeli smučī
ELAN od 2,05 m dalje
— usnjena galanterija

UGODNOST VELJA DO 31. januarja

VELEBLAGOVNICA

CELJE

EXPORT — IMPORT

TEHNO-MERCATOR
CELJE

MALI OGLASI

ZA OGLASE, OBJAVLJENE POD OZNAKO (SIFRO), NIMA MO NASLOVA! ZANJE NAPISITE PISME NO PONUDBO, KI JO, ZAPECATE. NO V PISEMskem OVITKU IN Z OZNACBO SIFRE — OZNAKE NA OVITKU, PRINESITE ALI POSLJITE V NAS OGLASNI ODDELEK, KJER JO BO DVIGNIL PRINAŠALEC OGLASA, S TEM PA BO PREVZEL TUDI VSE NADALJNE INFORMACIJE. ZATO NAPROŠAMO, DA OD NAS NE ZAHTEVATE NASLOVA.

S SPREJEMANJEM OGLASOV ZAKLJUČIMO VSAK PONEDELJEK OB 12. URI. HKRATI OBVEŠČAMO VSA PODJETJA IN POSAMEZNIKE, DA NE POSREJDUJEMO PREKLICEV ZA ZDRAVSTVENE IZKAZNICE IN OSTALE OSEBNE LISTINE, KI JIH PREKLICUJE LE URADNI LIST SRS LJUBLJANA. VESELOVA II IN ZVEZNI LIST BEOGRAD, JOVANA RISTICA I. HKRATI OBVEŠČAMO, DA MALIH OGLASOV BREZ PREDHODNEGA VPLACILA NE OBJAVLJAMO.

PRODAM

INVALIDSKI AVTO BMW v voznem stanju, prodam. Jože Mastnak, Podlog 47, Sempeter.

PERUTNINARI POZOR! Enodnevnke piščance si lahko nabavite že od 5. februarja naprej, raznih pasem in pitancev. Valilnica Smarjeta, Skofja vas pri Celju.

JUNCA težkega 550 kg, prodam ali zamenjam za 400 kg težkega voznega. Stefan Lešnik, Sentjanž 27, Store.

HISO v okolici Celja prodam. Ponudbe pod »250.000«.

KRAVO s teletom (ali po izbiri brez), prodam. Ivan Cepl, Smarjeta 10, Skofja vas.

ZASTAVO 750 letnik 1970, dobro ohranjen in traktorski obračalnik »Miniblitzi«, dobro vzdrževan, prodam. Vinko Zmahir, Nova vas 20, Sentjur.

DVOBRAZDNI plug in obračalnik za seno, ki se priključi na BCS in Figaro. Silvo Peček, Završe 21, Grobelno.

GNOJNISNI sod 800 l, vprežni obračalnik, voz na trda koleša »ainspanig«, traktorski plug eno ali dvo brazdni traktor 18 KM s hidravliko, koso in enobrazdnim plugom, prodam. Botričnica 24, Sentjur.

PANGAZO mizarov in drobilec koruze šrotar z enofaznim elektromotorjem, prodam po ugodni ceni. Ivanka Cvibovšek, Olešče 66, Laško.

NSU 1200, lažje karamboliran, prodam, lahko tudi po delih. Ivan Sečki, Soseska Loznica 69, Zalec.

PEČ NA OLJE »GIBO« in rezervne avtomobilske dele za NSU 1200 C, prodam. Stopinšek, Trubarjeva 6.

KAVC, raztegljiv, skoraj nov, delovno mizo s primežem, ročni brusilni stroj in nekaj orodja prodam. Zelenika, Celje, Kajuhova 9.

TELEVIZOR RR NIS, v dobrem stanju poceni prodam in peč na olje GIBO 8000 k. Kranc Turnšek, Celje, Kersnikova 32/a.

ZASTAVO 750 letnik 1970, športno opremljeno, prodam. Cena 12.000 din. Janez Storman, Sempeter 5. **AVTO FIAT 750 letnik 1969,** dobro ohranjen, prevoženih

samo 43000 km prodam. Dobriša vas 43/A — Petrovče.

SPACEK letnik 64, za rezervne dele poceni prodam. Motor brezhiben. Tone Florjančič, Gotovlje 169, Zalec.

TELICO montofonko, 8 mesecev brejo, prodam. Zabukovšek, Slance 16, Teharje.

DVA ŠTEDILNIKA v zelo dobrem stanju — (eden je Kiperbusch) prodam. Deželak — pri Lončari — Ogoče 4, Rimske Toplice.

PRIKOLICO novo, za avto, nosilnost 500 kg, prodam. Marjan Kajzban, Debro 14, Laško.

KRAVO, mlado, vozno, ali po izbiri »šek«, prodam. Sandi Bevc, Rifengozd 17, Vrh nad Tremerjem.

KAVC, prodam poceni. Dora Pajič, Tomažičeva 10, Dolgo polje.

MOPED T-12 zelo dobro ohranjen in dodatno peč, kot štedilnik, prodam. Miha Ojstršek, Marija gradec, Laško.

POLOVICO HISE — posebni vhod 500 kv. m vrta vseljivo, v Slovenskih Konjicah, prodam. Dušan Strnad, Celje, Mariborska 80.

HISO, takoj vseljivo (elektrika, voda, kanalizacija) 3 km iz Celja, primerno tudi za vikend, prodam po zelo ugodni ceni. V račun vzajem avto Lada, Ponudbe pod »GOTOVINAM«.

TRAKTOR STAYER 18 KM, prodam. Celje, Valvasorjeva 16.

SKODO MB 100 letnik 1970 oktober, prodam poceni. Telefon: 227-28 od 15. do 17. ure.

TRAKTOR Marsey Ferguson enobrazdni v odličnem stanju, prodam. Ogled vsako popoldne. Slavko Veber, Matke 5, Prebold.

POLNILEC akumulatorjev 5 A odnosno 10 A z reguliranim polnjenjem 6 V in 12 V ter vgrajenim V in A-mestrom. Cena 55 odnosno 800 N din. Ing. Rafael Kitak, Debro 40, p. Laško.

FIAT 750, prodam. Golouh, Rečca 104, Laško.

KUPIM

GUMI VOZ 14 col, kupim. Jožefa Murn, Gotovlje 39, Zalec.

MANJSE posestvo (nevzdrževano) v okolici Celja, kupim zaradi preureditve v vikend. Ponudbe pod »GOTOVINA — POSESTVO«.

KAKRSENKOLI predmet, ki je bil kdajkoli last Borija Zupančiča, kupi — Dali Sačvader, Smarjeta 27 — 63211 Skofja vas.

SLADKO KRMO za goved, kupim. Joži Bornšek, Prekorje 37, Skofja vas.

HISIČO ob vodi, kupim Jakob Ribič, Cesta na Dobravo 56, Celje.

STAREJŠO HISO ali manjše posestvo v okolici Mozirja, Soštanja ali Velenja, kupim. Ponudbe pod »Do 10 M«.

STANOVANJA

MLAD FANT išče sobo v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Predplačilov«.

MLAJŠA ZAKONCA z otrokom nujno iščeta eno ali večsobno neopremljeno stanovanje v Celju za dobo enega do dveh let. Ponudbe pod »Poštenaa«.

ZAKONCA iščeta stanovanje ali sobo, lahko neopremljeno, za 1 leto. Ponudbe pod »Solidnaa«.

MAMICA s 3-letno nêrkico nujno išče sobo s prostorom za kuhanje, v Celju, Velenju, Soštanju. Sem mirne narave. Ponudbe pod »Skromnaa«.

ZENSKI oddam opremljeno sobo. Ponudbe pod »Cistaa«. **FANT IN DEKLE** pred poroko iščeta neopremljeno sobo in kuhinjo v okolici Celja ali Sentjurja. Po delu pomagata tudi pri kmeč-

kem delu. Ponudbe pod »Mirnaa«.

STANOVANJE nudim družini za delno pomoč na kmetiji. Ponudbe pod »Sentjur pri Celju«.

MATI s predšolskim otrokom išče sobo. Nudi pomoč v gospodinjstvu. Celje, Orožnova 2.

OGREVANO SOBO v centru nujno iščem. Ponudbe pod »Dober Plačnika«.

SOBO iščem, v Celju. Plačam za leto dni naprej. Martin Regoršek, Celje, Vrhunčeva 4.

MAMICA z majhnim otrokom nujno išče delno opremljeno sobo v Celju. Ponudbe pod »Mirna — IIIa«.

VDOVA upokojenka 60 let, mirnega značaja išče pri starejših zakoncih ali pri starejši, pomoči potrebni osebi, večjo sobo, ali kuhinjo in sobo. Ponudbe pod »Prijetni večerja«.

MLAD INZENIR išče v Celju opremljeno, ogrevano sobo s souporabo kopalnice. Ponudbe pod »Strojnika«.

MLAJŠEGA sestanovalca sprejemem. Celje, Dobrova 8.

PODNAJEMNIKA sprejemem na stanovanje. Celje, Mariborska 176.

ZDRAVNIŠKI zakonski par nujno išče v najem stanovanje ali del hiše, v Celju ali okolici, za dobo 1 leta. Pripravljena sta takoj plačati 10.000 ND najmenjene vnaprej. Ponudbe pod »Stanovanjaa«.

MLAJŠI upokojenki nudim hrano in stanovanje (tudi doživljenjsko) za varstvo 2-letnega otroka. Ostalo po dogovoru. Pismene ponudbe pod oznako »Ugodnaa«.

ZAPOSILITEV

KV PRODAJALKO, lahko tudi s polovičnim delovnim časom, sprejememo za določen čas. Trgovina »Galant — Jadrana« Celje.

KLJUČAVNICARJA — kvalificiranega ali polkvalificiranega s prakso sprejemem takoj ali po dogovoru. Franc Tovornik, Cesta na Svetino 36, Laško.

FRIZERSKO pomočnico in vajenku sprejemem. Žensko frizerstvo »Maras«, Tomšičev trg 10, Celje.

ZENSKO — ljubiteljico otrok, za varstvo dveh otrok v starosti 3 in 6 let in za delno pomoč v gospodinjstvu, iščem. Priganiča, Tkalska 3, telefon 063-22-666.

KNJIGOVODSTVO zasebnih obrtnikov, zlasti gostincev prevzamem. Informacije po telefonu 24-190.

NATAKARICI nudim stalno zaposlitev in dober osebni dohodek. Zglasite se osebno vsak dan dopoldne med 8. in 10. uro (razen sobote) v bife »Parka« Celje, Maistrova 2, telefon 21-763.

HONORARNI ZASLUZEK dobi moški — upokojenec z lastnim kolesom, za kurirsko delo ali uro vsako dopoldne. Zglasite se v bife Park Celje, Maistrova 2, zjutraj od 8. do 9. ure.

RAZNO

V NAJEM vzamemo prostoro za ključavničarsko obrt, v Celju ali bližnji okolici. Ponudbe z opisom prostorov pošljite pod oznako »Obrtnika«.

OTROKE vzamem v varstvo na dom, predvsem dojenčke. Ljiljana Ristič, Levstikova 5, Celje.

HISO v Voljniku zamenjam za manjše posestvo v bližini Celja. Ponudbe pod »Posestvaa«.

OGLAŠUJTE V

**NOVI
TEDNIK**

LICITACIJA

PRI CARINARNICI LJUBLJANA DNE 12. 1. 1975

Carinarnica Ljubljana bo 12. 1. 1975 prodajala na javni dražbi osebne avtomobile in drugo blago.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopališka ulica 35, od 8. ure dalje.

Ogled vozil in ostalega blaga z vplačilom kavcij bo mogoč samo v soboto, 11. 1. 1975 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

SEZNAM BLAGA:

Zap. št.	Avtomobil	Leto	Zač. cena
1.	Mercedes 230 SB, nevozen	1963	30.000,—
2.	Opel Manta 1900, zaleten	1970	20.000,—
3.	BMW 2000, nevozen	1970	20.000,—
4.	VW 1300, nevozen	1968	20.000,—
5.	BMW 2800, zaleten	1970	18.000,—
6.	VW 1300, nevozen	1969	15.000,—
7.	Ford Capri 1600 GT, zaleten	1970	15.000,—
8.	Ford Capri 1500, zaleten	1970	15.000,—
9.	Sunbeam 1500 Super, nevozen	1971	15.000,—
10.	VW 1302, zaleten	1970	15.000,—
11.	Volvo 144 TS, zaleten	1968	18.000,—
12.	Mercedes 190 D furgon, nevozen	1962	11.000,—
13.	Opel Rekord 1700, poškodovan	1970	10.000,—
14.	Opel Comodore, brez motorja	1969	10.000,—
15.	Opel Kadett, nevozen	1965	10.000,—
16.	Eprl Taunus 12 M, zaleten	1967	9.000,—
17.	Opel Rekord 1900 L coupe, zaleten	1969	9.000,—
18.	VW combi bus, nevozen	1963	8.000,—
19.	VW 411 L, nevozen	1969	8.000,—
20.	Mercedes 180 D, nevozen	1961	8.000,—
21.	Peugeot 404, nevozen	1968	8.000,—
22.	Ford Taunus 17 M, nevozen	1966	8.000,—
23.	Ford Taunus 12 M caravan, nevozen	1965	7.000,—
24.	Opel Kadett, zaleten	1967	6.000,—
25.	Ford Taunus 17 M, zaleten	1965	6.000,—
26.	Opel Rekord, nevozen	1966	6.000,—
27.	Ford Taunus 17 M, zaleten	1966	6.000,—
28.	VW combi bus, nevozen	1965	5.000,—
29.	Sinca 1301, zaleten	1970	5.000,—
30.	Peugeot 404, nevozen	1965	5.000,—
31.	Fiat 124, nevozen	1968	5.000,—
32.	VW 1300, nevozen	1961	5.000,—
33.	Ford Taunus 17 M, zaleten	1966	5.000,—
34.	Peugeot 504, reg. motorja	1972	5.000,—
35.	Peugeot 404, nevozen	1965	5.000,—
36.	Renault 10, major, zaleten	1965	5.000,—
37.	VW 1200, zaleten	1961	4.000,—
38.	Opel Rekord 1500, nevozen	1965	4.000,—
39.	Ford Taunus 20 M coupe, zaleten	1966	4.000,—
40.	VW 1300, zaleten	1962	4.000,—
41.	Opel Rekord, nevozen	1964	3.000,—
42.	Opel Rekord, zaleten	1965	3.000,—
43.	Ford Taunus 17 M, zaleten	1966	3.000,—
44.	VW 1500, nevozen	1965	3.000,—
45.	VW combi bus, zaleten	1968	3.000,—
46.	Opel Rekord, reg. motorja	1962	3.000,—
47.	Ford Taunus 17 M Turnier, zaleten	1962	3.000,—
48.	VW 1300, nevozen	1961	2.000,—
49.	Opel Rekord, nevozen	1964	2.000,—
50.	Honda 600, nekompletan	1968	2.000,—
51.	VW 1300, zaleten	1961	2.000,—
52.	Opel Rekord, nevozen	1966	4.000,—
53.	Fiat 600 D, nevozen	1960	2.000,—
54.	Ford Taunus 17 M nevozen, reg. kar.	1961	2.000,—
55.	Opel Rekord, nevozen	1964	2.000,—
56.	VW 1300, zaleten	1965	2.000,—
57.	VW 1300, zaleten	1963	2.000,—
58.	VW 1200, nevozen	1964	2.000,—
59.	Ford Capri 1700 GT, reg. mot.	1970	2.000,—
60.	VW 1300, nevozen	1969	2.000,—
61.	Fiat Jagst 770, nevozen	1966	2.000,—
62.	Opel Kadett, nevozen	1964	2.000,—
63.	Ford Cortina, zaleten	1963	2.000,—
64.	Morris Combi, nevozen	1960	1.000,—
65.	Opel Rekord, zaleten	1966	500,—

PONOVO NA JAVNI DRAZBI:

66.	ca. 6000 kg različnih avto delov	1963	30.000,—
67.	Opel Rekord, nevozen	1970	20.000,—
68.	Audi 60 L, zaleten		10.000,—
69.	ca. 4355 kg laka Lesonal		10.000,—
70.	Opel Kadett, zaleten	1966	10.000,—
71.	motor za tovorn. avto Mercedes 302	1968	9.000,—
72.	ca. 2187 l mozaik barve		3.000,—
73.	Mercedes 230 brez registracije	1967	3.000,—
74.	Ford Corsair, nevozen	1964	3.000,—
75.	ca. 600 kg sublimiranega žvepla		1.000,—
76.	VW Variant 1600 L, zaleten	1967	6.000,—

PRVIC NA JAVNI DRAZBI:

77.	BMW 1500, nevozen	1970	25.000,—
78.	BMW 2002 TI, nevozen	1968	10.000,—
79.	VW 1300, nevozen	1965	10.000,—
80.	Ford Taunus 15 M, nevozen	1968	10.000,—
81.	Ford Taunus 12 M, zaleten	1968	9.000,—
82.	Peugeot 404, zaleten	1964	8.000,—
83.	Ford Trans 1500, zaleten	1970	7.000,—
84.	Opel Rekord, nevozen	1966	5.000,—
85.	Opel Rekord, nevozen	1964	4.000,—
86.	Ford Taunus 12 M, nevozen	1965	3.000,—
87.	Opel Rekord 1500, nevozen (in drugo blago)	1962	2.000,—

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglasu, bo objavljen na oglasni deski carinarnice Ljubljana. Ostalo blago in blago objavljeno v tem oglasu bomo prodajali v nedeljo, 12. 1. 1975.

Pravico udeležbe imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto, dne 11. 1. 1975, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10% kavcije od začetne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana v hali D, predstavniki OZD pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje delovne organizacije.

Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je din 500,00, najmanjši dvig je 50,00 din.

Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bomo za kupljeno vozilo izdali potrdilo samo za registracijo motorja oziroma karoserije.

Vsak kupec avtomobila oz. motorja mora na svoje stroške opraviti eventualno vtisnjenje šiferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju Viator, odsek za tehnične preglede v Ljubljani.

Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča po naslednjem razporedu: v ponedeljek, 13. 1. 1975 bo izdaja blaga, v torek, 14. 1. 1975 izdaja od zap. štev. 1 do 40, v sredo, 15. 1. 1975 od zap. štev. 40 do 87, v četrtek in petek pa za zamudnike.

Zadnji rok za plačilo in dvig kupljenega blaga je petek, 17. 1. 1975.

Po dvigu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala reklamacij v pogledu kvalitete in kvantitete blaga.

Plačilo kavcij je možno samo v soboto, 11. 1. 1975. V nedeljo, 12. 1. 1975 ne bomo sprejemali nobenih vplačil.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu štev. 44-578, interna 52 od 8. 1. 1975 dalje.

IZ CARINARNICE LJUBLJANA

Št. 26491/1

DOMAČA KRONIKA

POROKE

CELJE

Poročilo se je 16 parov, od teh: ZLATKO JALSOVEC in ELFRIDA NAVODNIK, oboje iz Celja; PETER MAUH in MARJANA MOTOH, oboje iz Vojnika.

LASKO

IVAN KLINAR, delavec, in SILVA BAUMKIRHER, delavka, oboje iz Celja; DANIJELA ZAGORC, šivilja, Jelovo in MIROSLAV MEDVESEK, delavec, G. Brezova; MARTIN VAJDIČ, delavec, Radeče in MARIA MOREIRA, Portugalska; BOŽIDAR ZUPANČIČ, elektrotehnik, Radeče in MARIJA KRAJNC, dijakinja, Laško; IVAN KAČUN, mizar, Bukovca in MARIJA PODKORITNIK, gospodinja, Rečica; DRAGO SARLAH, sofer, Ravne pri Sentjurju in ZOFIJA ROZMAN, gospodinja, Ojstro; MARJAN HOHKRAUT, sofer, Hrastnik in ANA LAPORNIK, delavka, Harje; STANKO VODISEK, Otešče in MARTINA PAJEK, delavka, Laško.

SLOVENSKE KONJICE

LUDVIK KOVŠE, 25, Zg. Laže in IVANKA KOVAČIČ, 18, Seiski vrh; MILOŠ SIVKA, 24, Vodruž in HILDA BEZOVIK, 22, Konjice; CIRIL ZAM-LJEN, 23, Zg. Stranice in JOZICA MLAKAR, 20, Draža vas; JOŽEF ROMI, 23, Žiče in IVANA ROZMAN, 25, Stenica; JOŽE KUHAJ, 22, Maribor in MARJANA PUŠNIK, 22, Vešenik; SILVO KOKOL, 28, Zg. Pristava in ANA SLEMENSEK, 20, Konjice; FRANC ŽNIDAR, 24 in MARIJA CVAHTE, 18, oboje iz Ličence; ANTON LESKOVAR, 26, Straža in IVANA KOTNIK, 17, Gračič; MIROSLAV MATEVŽIČ, 25, Nova Dobrava in NADA KUKOVIČ, 24, Nova Dobrava; ALOJZ KOTNIK, 24, Sp. Zreče in VLADIMIRA LAMUT, 21, Zg. Zreče; SILVO KOTNIK, 26, Sp. Zreče in MIHAELA SALOBIR, 20, Celje

ROJSTVA

CELJE

16 dečkov in 16 deklic

LASKO

1 deček in 2 deklice

SLOVENSKE KONJICE

4 dečki in 4 deklice

SMRTI

CELJE

ANTON PELKO, 74, Ratanska vas; FRANC KAMSAK, 85, Vinska goričica; MARIJA STEBLE, 86, Landek; ALFONZ KROPLIČ, 52, Celje; FRANCIŠKA VAHTER, 72, Teplanje; LEON ZLINDRA, 73, Mozarje; FRANC RIBIČ, 62, Ložnica; JOZEFA PLANINC, 52, Vitanje; CVETKO CVIKL, 20, Sempeter; JOŽE MOSKOTEVC, 36, Stopče; ZLATKO OSET, 16, Šibenik; IVAN KORENAK, 33, Čreškova; FRANC REHAR, 50, Celje in LUKA KRAJNC, 72, Vojnik.

LASKO

ALOJZ KARNOVSEK, 82, upokojenec, Breze; VIKTOR TRBOVC, 80, preužitkar, Stopče; TEREZIJA CEROVSEK, roj. Šoter, 91, soc. podpiranka, Rečica; RUDOLF VEBER, 80, upokojenec, Strmca; FRANC KRAJSEK, 74, preužitkar, Svibno; ANTON ASKERČ, 81, upokojenec, Male Breze in IVAN ŽNIDAR, 24, delavec, Laško.

BOGDAN PLANINSEK, 27, delavec, Petrovče; TOMAŽ PUŠNIK, 42, resar, Prapreče; ALOJZ GLAVNIK, 73, kmet, Polzela; ANTONIJA MELANSEK, 54, gospodinja, Založe; KARL BLATNIK, 72, kmet, Selo; JAKOB KOPRIVA, 73, upokojenec, Liboje; ZOFIJA CENCELJ, 57, gospodinja, Ločica; MARIJA KROPLIČ, 46, gospodinja, Kasaze; KONRAD URATNIK, 56, sofer, Zg. Gorče; OLGA KRUSIČ, 71, soc. podpiranka, Dobriša vas; MARIJA VASL, 79, gospodinja, Ločica.

TRŽNICA

Drage gospodnje, preden se odpravite na tržnico, si oglejte, kakšne so cene zelenjave. Solato dobite za 12 do 14 dinarjev za kilogram, špinača je po 25 dinarjev, radič po 25 do 40 dinarjev za kilogram, motovilec je po

30 dinarjev za kilogram, zelje v glavah lahko kupite po 3 dinarje za kilogram. Kislo zelje in kisla repa sta še vedno po 6 dinarjev za kilogram, za kilogram krompirja pa boste odšteli 3 dinarje. Če boste želele kupiti cele orehe, boste za kilogram odšteli 20 dinarjev, za jedra pa 65 dinarjev. Jajca so po 1,20 do 1,60 par za komad. Nespremenjene so ostale cene mlečnih izdelkom. Skuta je po 16 dinarjev za kilogram, smetana po 20 dinarjev za liter, maslo pa je po 35 dinarjev za kilogram. Tokrat vam priporočamo nakup kislega zelja ali kisle repe, ki nista draga, sta pa bogata z vitaminom C.

TV SPORED

NEDELJA, 12. 1.

9.25 Poročila (Lj)
9.30 Svet v vojni — serijski dok. film (Lj)
10.20 Otroška matineja: Viking Viki, 2. vije-nje v gibanju (Lj)
11.10 Mosaik (Lj)
11.15 Ljudje in zemlja (Lj)
12.16 Poročila (do 12.20) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE
Prvi aplavz
Sialom za moške, barvni posnetek iz Wengna
16.30 Poročila (Lj)
16.35 Propagandna oddaja (Lj)
16.40 Košarka Črna zvezda : Jugoplastika — prenos (Bgd, Lj)
v odmoru: Smučate s Karliom Schranz-om (Lj)
18.15 Vidocq — barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Odpisan — TV nadaljevanje (Bgd)
21.00 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 Peru: Amazonka opija (Lj)
21.35 Športni pregled (Zgb)
22.10 TV dnevnik (Lj)

PONEDELJEK, 13. 1.

10.00 TV v šoli (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.25 E. Majaron: V znamenju dvojčkov — 10. del (Lj)
17.45 Risanka (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Od zore do mraka (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Nega bolnika na domu (Lj)
19.05 Odlučamo (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Sodobna oprema, barvna oddaja (Lj)
20.10 Diaz-Uraz: Tajni dokumenti ITT, šved-ska barvna TV drama (Lj)
21.15 Kulturne diagonale (Lj)
21.45 Mosaik krškega filma (Lj)
... TV dnevnik (Lj)

TOREK, 14. 1.

10.00 TV v šoli (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.35 Smučate s Karliom Schranzom (Lj)
17.50 E. Peroci: 2 + 2 = -4, barvna oddaja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.29 Nikogar ni doma, otroški film (Lj)
18.30 Kratak film (Lj)
18.45 Mosaik (Lj)
18.50 Ne prezrite: Studijska knjižnica na Ravnah (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Po sledih oddaje — Tolmaner (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 A. Ivanov Sence izginjajo opoldne, barvna TV nadaljevanje (Lj)
22.05 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 15. 1.

10.00 TV v šoli (Bgd)
16.30 Smuk za ženske — barvni posnetek iz Schrunsa (Bgd)
17.30 Viking Viki barvni film (Lj)
17.55 Obzornik (Lj)
18.10 Mlad za mlade, Akademijski plesni klub (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Po sledih napredka (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Film tedna: Solaris — I del barvnega filma (Lj)
21.20 Propagandna oddaja (Lj)
21.25 Miniature: J. S. Bach Koncert za violino, oboe in godalni orkester (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 16. 1.

10.00 TV v šoli (Bgd)
16.30 Sialom za ženske, barvni posnetek iz Schrunsa (Lj)
17.50 Preproste besede: V grobovih nomih, teh — barvna oddaja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Mosaik (Lj)
18.25 Svet v vojni, serijski dokumentarni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 G. Chevallier: Clochemerle — barvna TV nadaljevanje (Lj)
20.50 Kam in kako na oddih (Lj)
21.00 Monitor: Most (Lj)
21.40 G. Rossini: Tatinska sraka, W. Tell (Lj)

22.05 TV dnevnik (Lj)

PETEK, 17. 1.

16.00 TV v šoli (Bgd)
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Piešivec do 16.55) (Bgd)
17.30 Pasari svet (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.30 Jugoslovanska folklor: Strženo kum-stvo, barvna oddaja (Lj)
18.40 Mosaik (Lj)
18.45 Doktor, pomagajte mi! (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski znanstveni komentar (Lj)
19.55 Propagandna reportaža (Lj)
20.00 3-2-1 (Lj)
20.05 Gol in mrtvi: — barvni film (Lj)
21.10 Propagandna oddaja (Lj)
21.15 TV kašpot (Lj)
22.45 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 18. 1.

10.00 TV v šoli (Bgd)
11.55 Kitabihel Smuk za moške, barvni prenos (do pr. bl. 13.10) (EVR)
16.25 Košarka Istravino : Olimpija, prenos (Zgb, Lj)
v odmoru propandna oddaja (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.20 Mosaik (Lj)
18.25 Pelierinova heč, barvni film (Lj)
19.15 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjopolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Gledališče v naši (Bgd)
20.30 Propagandna oddaja (Lj)
20.40 Frontno gledališče — Semen v parti-zanih — barvna oddaja (Lj)
21.25 Barvna propandna oddaja (Lj)
21.30 Sedma tantsica — film (Lj)
23.00 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravace:
18.00 Kronika (Zgb)
18.15 Otroška oddaja (Zgb)
18.30 TV dnevnik (Sa/Zgb II)
20.00 Dokumentarna oddaja (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.45 7 dni (Bgd II)
22.05 Serijski film (Bgd II)

DEŽURNI VETERINARJI

CELJE:

Dežurstvo na veterinarski postaji, telefon 23-164.

ZALEC:

Dežurstvo na veterinarski postaji telefon 710-952; lahko kličete tudi na postajo milice telefon 710-922.

SENTJUR:

od 10. do 16. januarja vet. Jože Stiglic.

KONJICE:

od 10. do 17. januarja vet. Martin Breznikar, Poljanska cesta 9.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

ZALEC:

Četrtek, 9. januarja dr. Andrej Ločniškar, petek, 10. januarja dr. Janez Čukjati, 11. januarja dr. Peter Vučkelič, ponedeljek, 13. januarja dr. T. Tanskovič, torek, 14. januarja dr. Lojze Rizmal in sredo 15. januarja dr. Janez Čukjati.

KONJICE:

Četrtek 9. januarja dr. Olga Varga, petek 10. januarja dr. Anka Kolar, sobota 11. januarja dr. Branka Štefič, nedelja 12. januarja dr. Branka Štefič, ponedeljek, 13. januarja dr. Branka Topolšek, torek 14. januarja dr. Branka Štefič in sredo 15. januarja dr. Milica Pejič.

SMARJE PRI JELSAH:

Četrtek 9. januarja dr. Dragica Plasaj, petek 10. januarja dr. Erna Graner, 11. in 12. januarja dr. Erna Graner, ponedeljek 13. januarja dr. Dragica Plasaj, 14. januarja dr. Dragica Plasaj in v sredo 15. januarja dr. Nada Nikolič

KINO

KINO UNION:

do 7. januarja 1975, ameriški barvni film TRADER HORN, od 8. do 13. januarja, ameriški barvni film VAGABUNDI ZAHODA.

KINO METROPOL:

do 10. januarja, italijansko francoski barvni film PRVA SPOKOJNA NOC, od 11. do 15. januarja nemški barvni film JIMMY SE Približuje MAVRICI.

KINO DOM:

od 9. do 11. januarja italijanski

barvni film RATTLER KID, 12. januarja slovenski film KEKEC, 13. januarja slovenski barvni film SREČNO KEKEC, 14. januarja slovenski barvni film KEKEČE UKANE, 15. januarja slovenski barvni film NE ČAKAJ NA MAJ.

SLG

9. januarja Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI, ob 19.30 uri za III. mladinski abonma.

10. januarja bo SLG uprizorile isto delo ob 15.30 uri za I. mladinski abonma.

11. januarja Jarry: UBU KRALJ ALI POLJAKI, ob 17. uri za abonma gledališki amaterji. Vstopnice so še v prodaji pri gledališki blagajni.

13. januarja Tone Partijč: ŠČUKE PANI, ob 19.30, javno snemanje, vstopnice so po enotni ceni.

14. januarja Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, ob 15.30, javno snemanje. Vstopnice se dobe pri gledališki blagajni po enotni ceni.

15. januarja Janez Žmavc: PAVLIHA IN MALO ČEZ LES, ob 15.30, javno za III. šolski abonma.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

PROMETNE NESREČE

VEC POKRŠKOV

VLADIMIR IVACIČ, 44, iz Celja, je vozil s tovornjakom skozi Zagrad in zaradi vožnje po sedam ceste naprej treščil v osebnih avtomobil MARJANA KRANJCA, nato je zbil žensko, ki je hodila pravilno po svoji desni strani, po 300 metrih pa je zajelaj skrajno desno, tako da se je prevrnil in tam obstal. Torej zatem je za kranjca zapal. Milenci so ugotovili, da je poteklo prometno dovoljenje že pred več kot dvema mesecema ter ga odpeljali na ožvež krvi, ker je odklonil preizkus z alkohopom.

MRTEV PESEC

IVAN PUŠNIK, 30, iz Velenja, je vozil po cesti med Sostanjem in večenjem in sicer s kratkimi inčmi, ker se je srečeval z drugim vozilom. Tako ni opazil pesca, 57-letnega JUZETA ZEPJA iz Velenja, katerega je dohitel in zbil najprej v vetrobransko steklo, nato pa je padel izven ceste. Zep se je tako nudo poškodoval, da je med prevozom v bolnico umrl.

UMRL PO PETIH DNEH

VINCENC STRMOLE, 31, iz Celja, se je peljal z osebnim avtomobilom proti jezeru v Velenju. V bližini desnem ovinku ga je zaradi neprimerne hitrosti na poledeneli cesti začelo zanašati in je začel v drog električne razsvetljave. Pri nesreči se je nudo poškodoval sopotnik IVAN VEIČIČ, 39, iz Celja, ki je po petih dneh v celjski bolnici umrl.

PRETEŠNO PREHITEVANJE

BRANKO ČUČEK, 38, iz Celja, je v Levcu tako tesno prehitel kosarko ANGELO BORNSEK, 66, iz Celja, da jo je z desnim blatnikom odbil v dva metra globok občestni jarek. Bornškova ima zlomljeno levo nogo in poškodbe po glavi.

8 LET STARO DOVOLJENJE

VINKO ZVEGLIČ, 32, iz stor, je vozil z osebnim avtomobilom skozi Proziško vas, kjer ga je nenadoma zaneslo na desno bantino, od tam pa je zavil močno v levo in se ob nasipu prevrnil na desni bok. Alkohop je pozelenel čez polovico, miličniki pa so tudi ugotovili, da mu je veljavnost voznškega dovoljenja potekla že leta 1966.

POLEDENELA CESTA

MILAN KOŠENINA, 55, Gomilsko, je vozil kombi iz Griž proti Zabukovci in se v bližini Minerve srečal na ozki cesti z osebnim avtomobilom, ki ga je vozil RUDOLF GREINIK, 22, iz Zgornjih Roj. Ker je Košenina močno zaviral, ga je na poledeneli cesti zaneslo v osebni avto, pri čemer so se poškodovali v vsakem avtomobilu po en sopotnik ter oba voznika. Škode je za 20.000 dinarjev.

OBA JE ZANASALO

Na ravnam delu ceste v Bahnem sta se srečala voznika osebnih avtomobilov ANTON PESAN, 49, iz Lopate in FRANC KNEZ, 47, iz Medloga. Ker je bila cesta poledenela, je pričelo oba zanašati in tako sta tudi trčila, zaradi česar je oba odbilo na travnik. Telesno se ni nihče poškodoval, škode je za 3.000 dinarjev.

NEKRIVI »KRIVEC«

SILVO SINKOVEC, 27, iz Dola, je v Gornjem gradu povozil do smrti 76-letno ROZALJO ZAVOLOVSEK. Mimo je prišel njegov prijatelj RAFAEL ŽIROVNIK, 22, iz Dola katerega je Sinkovec nagovoril, naj prevzame nase krivdo, češ, da je on povzročil nesrečo, kar je Žirovnik najprej tudi priznal miličnikom. Naslednji dan pa se je oglašil na postaji milice v Ljubnem in povedal za dogovor med prijateljsima in priznal, kdo je bil pravi krivec.

BOMBAY, LUČI IN KUGA

LJUBEZEN PO SVETU

NIKOLI PRI BELEM DNEVU

Aluki so v Nizozemsko Gvajano v Južni Ameriki prinesli svoje običaje iz daljne afriške pradomovine, od koder so jih na ameriški kontinent pripeljali kot sužnje. Med ostalim jim je v krvi prav grozničav strah pred »bombile-duhovki«.

Bombile je pravzaprav spolna bolezen, katero so med spolno zdrave črnce že v Afriki prinašali arabski lovci na sužnje, ki so po afriških vaseh lovili moške za suženjsko delovno silo, dekleta in žene pa posiljevali. To se je Alukom dogajalo tudi v novi domovini, saj so razuzdani belci pogosto vdrali v črnske vasi in si vzeli dekleta, če se jim je zahotelo.

Panični strah pred bombile-duhovi, ki v žensko prinesejo bolezen, je tudi zaradi tega tako velik, ker dekleta ali žensko, ki bi dobila bolezen, brez usmiljenja izženejo iz vasi. Ravno zaradi tega se Aluku dekleta ne bo zlepa prostovoljno spečala z

neznancem. Toda tudi z domačimi fanti in možmi so dekleta in žene na moč previdne. Morda po izkušnjah iz pradomovine izhaja verovanje, da zli bombile-duhovi nikoli ne napadejo ženske čez dan. Zato ženske tega plemena nosijo čez dan svoja tesno oprijeta krila, ki pa jih širokogrudno odvržejo, čim se stemni. Nikoli Aluku moški ne bo mogel prepričati ženske, da bi se mu vdala čez dan — so pa zato čez noč veliko bolj dostopne in ljubeznive. In še takrat se najraje vržejo ljubemu v ljubezenski objem, če so do pasu v vodi — tudi tjakaj bombile ne more, kar so najbrž tudi davne izkušnje.

Zato pri Alukih še dandanes velja: Ljubiti ne moreš nikoli podnevi — le v objemu temne noči.

Na sliki aluško deklet. Čez boke in v mednožje si je povezala pisano ruto, tesno pritisnjeno v obrambo proti bombile-duhovom.

Najprej o tem, kako sem znanostnik rojstno tiso let nazaj v Kiplinga.

Iz Bejruta do Bombaya, do vzhodnih vrat indijske podceane, do mesta uoli in kuge, kot je nekdo sukovito poimenoval, ganes ze več kot osem milijonsko mesto, je trajal let na 4.400 km dolgi poti nekaj čez pet ur. O Indiji, ki meri čez 3 milijone kv. km in ima skoraj 600 milijonov prebivalcev, vemo mnogo in malo. Ko sem iz vseh virov nabral vse privlačne in zanimive podatke o ogromni, nam prijateljski cezi, ki srka življenjske moči in doživlja tragedije ob Gangesu, Bramaputri in Indu, sem se spomnil na mojo najbolj zvesto življenjsko prijateljico — na knjigo. V najbolj rosnih otroških letih sem dobil v dar Knjigo o džungli. Zgodbo, ki mi je s filmsko čarobnostjo zasedla v srce podzavestno naklonjenost in ljubezen do neznane Indije Koromandije.

Ali ni najlepše dosanjati sanje, še preden jih pregazi kruta resničnost?

Bil sem hvaležen potovalni vneni, saj sem si Indijo prisiljal skorajda tako, s pomočjo biografije o Gandhiju, kot sem jo doživel. Pa vendar moram napisati, kako me je za nos potegnila tiha želja, da bi napravil ekskluzivno reportažo o že umrlem pisatelju, mladim in stariim znane njegove Knjige o džungli, o Rudyardu Kiplingu.

V zaprašeni, drobni knjižici sem že doma prebral, da rojstna hiša Rudyarda Kiplinga stoji v Bombayu. Mojster kratkih zgodb se je rodil v Bombayu leta 1865 in umrl 1935. leta. Je že res, da je zgodnja leta preživel v Indiji, se šolal v Angliji in se nato pri osemnajstih vrnil domov pisateljvat. Toda slavo je dosegel s peresom. Z zgodbami o Indiji, o živalih, o džungli. In Knjiga o džungli spada med bestselerje, kot pravimo v komercialnem jeziku. Ali ne bi bilo čudovito popisati njegovo rojstno hišo, ki je najbrž preurejena v muzej (tako sem pač razmišljal), pogledati, s čim je še razveselil otročad sveta, in malo bolj spoznati, od kod je črpal vire za slikovita džungelska popisovanja? Saj so zagotovo redki, ki ne poznajo Knjige o džungli ali filma, ki so ga posneli po Kiplingovi knjigi.

Pripovedke o tisoč in eni noči tudi vsi poznamo. In ko smo se v Bombayu, v hotelu Taj Mahal, srečali z najlepšim hotelom, kar sem jih kje videl (razen na platnu), nisem nosu vtaknil med žametne zavese, na marmornate stebre, v rdeče vrtnice, v palme ob hotelskem bazenu, v... Ampak sem prijaznega mena-

Pozdrav turistom pred vhom v znamenito jamo Elephanta

žerja Salima poprosil, naj mi pove, kje bi lahko našel muzej Rudyarda Kiplinga. Njegovo rojstno hišo pač. Šele ko sem mu povedal, kaj je Kipling napisal, sva vedela, kaj hočem. No, Salim je bil prekratek za to literarno uganko. Napotil me je k turistični vodnici, nekakšni hotelski hostesi. Spet

vit park proti sivi, visoki, skoraj neprijazni stavbi, sem srečal gručo indijskih otrok z očetom in materjo, ki sta ležala v senoi (bilo je skoraj 30 stopinj) na stopnicah pred vhom v šolo. Otroci so naju zvedavo ogledovali. Starša pa nič. V šoli je bil sumljiv mir. Povprašal sem, če sem prav pri-

zarobila proti mojemu pričakovanju. Nato si za Kiplinga nisem upal več vprašati. Ne Salima, s katerim sem se zmenil prav vse — o naši politiki do nogometa, o indijski revščini do tega, da namerava obiskati Jugoslavijo. In tudi ne Home Govindaranjan, sedemnajstletne študentke, ki mi je predsta-

Na vsakem koraku so nas spremljali indijski otroci in klicali: Bakšiš, bakšiš...

Kdor je v Bombayu, si mora obvezno ogledati tudi izredno privlačen park, kjer so najzanimivejše grmčaste upodobitve raznih živali

ležave. Nisem je mogel prepričati, da je Knjiga o džungli pri nas popularna in da bi nadvse rad več vedel o pisatelju. Končno mi je svetovala, naj si vzamem taksi. V središču Bombaya, da je univerza umetnosti, kjer mi bodo pomagali. To je bilo 12. novembra.

Odločil sem, da univerzo obiščem naslednje popoldne.

S prijateljem sva sedla v enega izmed 20.000 taksijev (ni napaka, v Bombayu služi kruh dvajset tisoč taksistov) in se za štiri rupije popeljala do univerze. V srce Bombaya. Ko sem stopil v bar-

šel in kje sem, pa povedal, kaj bi rad. To zadnje je bilo povsem odveč. Kajti Indijec srednjih let mi je pojasnil, da pouka ni, ker se je začelo hindujsko novo leto... (Takrat mi je bilo žal. A nekaj velja občutek, da sem lani praznoval dvakrat novo leto — hindujsko in naše).

Nič drugega mi ni preostalo, kot da sem za spomin ovekovečil univerzitetni prostor, kjer naj bi neka našel o Kiplingu. Na ulici pa sem dva mlada Indijca spet pobaral za Kiplinga. Nisem zgubil upanja. Pa nič. Kot da se je literarna veda

vila z gibi in besedo indijsko ljudsko in umetno plesno umetnost. Vsej naši skupini pa pripravila izjemno lep kulturni užitek. Pustil sem Kiplinga za drugič. Če mi delo, sreča in življenje data še možnost videti Indijo. Indijo, ki je tako prijetna in tako strašna, tako prijateljska in tako kruta tako žalostna in tako veselo vdana v življenje, da jo moraš začutiti.

A to je že zgodba za prihodnjico. Vendar že danes povem — nikjer niso bili na naši poti okoli sveta tako iskreno prisrčni do Jugoslavije in do nas kot v Indiji.